

ZMĚNY A DOPLŇKY ZA ROK 2014

ABCHÁZSKO

- 27.5. opozice vedená bývalým premiérem Raulem Chadžimbou žádá demisi prezidenta Ankvaba, protože se s ním neshodne v pojetí zapojení Gruzínců do abcházské společnosti a ve formě spolupráce s Ruskem (žádá vstup Abcházska do federace)
- 28.5. prezident Aleksander Ankvab opustil Suchumi poté, co jeho oponenti obsadili prezidentský palác
- 29.5. Lidové shromáždění vyslovilo poměrem hlasů 20:1 nedůvěru předsedovi rady ministrů Leonidovi Lakerbajovi a vyzvalo k odstoupení prezidenta Aleksandra Z. Ankvaba
- 31.5. protože prezident jeho výzvu odmítl, prohlásil ho parlament neschopným vykonávat svůj úřad a jmenoval úřadujícím prezidentem svého předsedu Valerije Ramšuchoviče BGANBA-u
- 1.6. odstoupil dosavadní prezident Aleksander Ankvab
- 2.6. úřadující prezident jmenoval úřadujícíím předsedou vlády Vladimira Valerjeviče DELBA-u
- 24.8. prezidentské volby vyhrál za účasti 75,24 % voličů Raul Džumkovič CHADŽIMBA, který získal 50,60 % odevzdaných hlasů, zatímco Aslan Bžania 35,88 %, Mirab Borisovič Kišmaria 6,39 %, Leonid Jurijevič Dzapšba 3,39 % a 1,87 % voličů hlasovalo proti všem kandidátům, resp. 1,85 % odevzdaných hlasů bylo neplatných (inaugurace 25.9.); viceprezidentem byl zvolen Vitalij GABNIA
- 29.9. prezident jmenoval novým předsedou vlády Beslana Tikoviče BUTBU
- 13.10. Lidové shromáždění schválilo návrh smlouvy o spojení a integraci s Ruskem
- 24.11. v Soči byla podepsána dohoda o spojení a strategickém partnerství s Ruskem

ACEH

- 7.2. vláda oznámila, že na základě zmocnění zákonem z prosince 2013 rozšířila platnost islámského práva šarija i na nemuslimy, pokud jejich přestupky neřeší trestní zákon (např. zákaz pití alkoholu)
- 9.4. volby do provinční zákonodárné rady
- 28.9. provinční zákonodárná rada zavedla tvrdší formu islámského práva šarija, týkající se postihu za nesprávné provádění náboženských praktik, požívání alkoholu, hazard a nemravnost

AFGHÁNISTÁN

- 9.3. zemřel viceprezident maršál Mohammed Qasim Fahim
- 5.4. v prezidentských volbách se nejlépe umístili Dr. Abdullah Abdullah se 44,94 % a Dr. Ashraf Ghani Ahmadzai s 31,56 % odevzdaných hlasů, kteří postupují do 2. kola 28.5.; na dalších místech se umístili Dr. Zalmaj Rassoul (11,37 %), Abdul Rab Rasul Sayyaf (7,04 %), Ing. Qutbuddin Hilal (2,75 %), Mohammad Shafiq Gul Agha Sherzai (1,57 %), Mohammad Daud Sultanzoy (0,46 %) a Hedayat Amin Arsala (0,23 %), neplatné hlasy (4,1 %); volby proběhly za účasti cca 60 % oprávněných voličů

- 14.6. ve 2. kole prezidentských voleb byl za účasti téměř 60 % oprávněných voličů do čela státu zvolen Dr. Ašraf Ghání Ahmadzáí, který podle předběžných výsledků získal 56,44 % odevzdaných hlasů (inaugurace plánována na 2.8.), zatímco Dr. Abdullah Abdullah 43,56 %
- 19.6. kandidát na úřad prezidenta Dr. Abdullah oznámil, že odmítne jakýkoliv výsledek 2. kola prezidentských voleb 14.6., které byly podle něj zfalšovány; již dříve požádal Nezávislou volební komisi, aby z toho důvodu zastavila sčítání hlasů
- 23.6. v reakci na obvinění z falšování voleb 14.6. odstoupil významný volební úředník Zia ul-Haq Amarkhail a tak umožnil jednání obou kandidátů z 2. kola prezidentských voleb s Nezávislou volební komisí o dalším postupu
- 7.7. po přepočtu hlasů v cca 7 tisících volebních okrscích, tj. asi třetině všech, byly vyhlášeny předběžné výsledky 2. kola prezidentských voleb, podle kterých se 56,44 % hlasujících vyslovilo pro Ašrafa Gháního a 43,56 % pro Abdalláha Abdalláha, který je obratem odmítl; definitivní výsledky mají být vyhlášeny 22.7.
- 12.7. na popud USA se oba kandidáti dohodli na auditu všech hlasů odevzdaných ve 2. kole prezidentských voleb, který bude pod dohledem OSN zahájen do 24 hodin
- 20.7. Volební komise zastavila audit všech hlasovacích lístků odevzdaných ve 2. kole prezidentských voleb, který byl zahájen 17.7.; důvodem je očekávaná zdlouhavost přepočtu, který by mohl vést k další destabilizaci země, zmítané občanskou válkou
- 23.7. zastaven přepočet hlasovacích lístků s tím, že bylo prověřeno jen 4,5 % hlasovacích urn
- 2.8. po přestávce v auditu hlasovacích lístků, způsobené muslimským svátkem Íd al-Fitr, nedošlo k jeho obnovení, protože oba kandidáti se prou o započtení ostatních hlasovacích lístků ve volebních urnách, v nichž budou nalezeny zfalšované lístky; zatímco OSN je chce započíst mezi platné hlasy, kandidáti trvají na zneplatnění všech hlasovacích lístků z takových urn
- 3.8. obnoven přepočet hlasů v cca 23 tisících volebních schránkách z 34 provincií, který zajišťuje Nezávislá volební komise a který se může protáhnout na několik měsíců
- 8.8. oba prezidentští kandidáti uzavřeli pod patronátem USA dohodu o vytvoření společné vlády národní jednoty
- 5.9. Volební komise oznámila ukončení auditu hlasovacích lístků, odevzdaných ve 2. kole prezidentských voleb; jeho výsledky mají být publikovány 10.9.
- 21.9. krátce poté, co Nezávislá volební komise prohlásila Dr. Gháního vítězem prezidentských voleb, podepsali oba kandidáti dohodu o rozdělení moci v podobě vlády národní jednoty s tím, že funkci prezidenta do týdne převezme Dr. Ašraf GHÁNÍ AHMADZÁÍ, vládu ale sestaví Dr. Abdulláh ABDULLÁH, který bude jejím výkonným předsedou; výsledky voleb po ukončení auditu nebudou Nezávislou volební komisí zveřejněny
- 29.9. inaugurace nového prezidenta Gháního a výkonného předsedy vlády Abdulláha
- 30.9. nově ustavený režim podepsal dohodu s USA o podmínkách pobytu jejich vojsk na území země (BSA) po 31.12.2014, kterou předchozí prezident Karzáí odmítal schválit
- 9.10. prezident oznámil, že novou vládu jmenuje do 45 dní

- 26.10. britská a americká armáda ukončily své operace v zemi, jejímž ozbrojeným silám předaly dvě poslední vojenské základny Camp Bastion a Camp Leatherneck v provincii Hílmánd na jihu země
- 23.11. parlament schválil dohody s USA a NATO o setrvání omezeného počtu jejich vojáků poté, co 31.12.2014 skončí mírová mise ISAF
- 1.12. prezidentský dekret jmenoval všechny dosavadní náměstky ministrů úřadujícími ministry s výjimkou ministra zahraničí (12.12. jmenován úřadujícím ministrem Atiqullah ATIFMAL) a ministra financí
- 8.12. v Kábulu se uskutečnil ceremoniál ukončení 13 let trvající vojenské přítomnosti NATO v misi ISAF, která formálně skončí 31.12.

ALBÁNIE

- 31.7. Lidové shromáždění přijalo poměrem hlasů 88:1 při jedné abstenci zákon o územně-správní reformě, který zvyšuje počet municipalit ze 47 na 61
- 22.8. prezident svým dekretem vrátil parlamentu k novému projednání zákon z 31.7. o územně-správní reformě země, protože opoziční Demokratická strana Albánie v době hlasování bojkotovala zasedání parlamentu s tím, že zákon mění ústavu a vyžaduje konsensu všech politických stran; vláda je připravena zákon prosadit a přehlasovat prezidentův dekret (stalo se tak 2.9.)
- 24.12. opoziční Demokratická strana (PDS) ukončila bojkot jednání Lidového shromáždění

ALTAJ

- 18.1. ruský prezident pověřil dočasným vykonáváním dosavadní funkce hlavy republiky Aleksandra Vasiljeviče BERDNIKOV-a, kterému vypršel mandát
- 14.9. ve volbách hlavy republiky byl do čela státu zvolen Aleksandr Vasiljevič BERDNIKOV, který získal 50,63 % odevzdaných hlasů (inaugurace 30.9.), na dalších místech se umístili Vladimir Petrov (36,44 %), Vladimir Romaškin (7,72 %) a Vladimir Semjonov (3,01 %); volební účast 54,23 %
- 14.9. parlamentní volby do Státního shromáždění se 41 členy (předseda Ivan Itulovič BELEKOV)

ALŽÍRSKO

- 13.3. odstoupil předseda vlády Abdelmalek Sellal, aby mohl řídit prezidentskou kampaň Abdelazize Boutefliky; novým předsedou byl jmenován Youcef YOUSFI
- 17.4. za účasti 51,70 % registrovaných voličů se konaly prezidentské volby se 6 kandidáty, z nichž zvítězil Abdelaziz BOUTEFLIKA, který získal 81,53 % odevzdaných hlasů (inaugurace 28.4.); na dalších místech se umístili Ali Benflis (12,18 %), Abdelaziz Belaid (3,36 %), Louiza Hanoune (1,37 %), Ali Fawzi Rebaine (0,99 %) a Moussa Touati (0,56 %)
- 28.4. sestavením nové vlády pověřil prezident Abdelmaleka SELLAL-a
- 5.5. jmenována nová vláda (MP Abdelmalek SELLAL, MZV Ramtame LAMAMRA)
- 2.6. zahájeny konzultace o nové ústavě země (ukončeny 9.7.)

AMERICKÁ SAMOA

- 4.11. parlamentní volby do Sněmovny reprezentantů s 21 členem

- 4.11. návrh parlamentu na úpravu ústavy, která by mu umožnila přehlasovat veto guvernéra byl zamítnut 71,3 % hlasujících ve všelidovém referendu (28,7 % voličů návrh podpořilo)

ANGOLA

- 21.4. změny ve vládě (MZV zůstává)

ANTIGUA A BARBUDA

- 12.6. parlamentní volby do Sněmovny reprezentantů s 19 členy se konaly za účasti 90, 29 % oprávněných voličů
13.6. novým předsedou vlády byl jmenován Gaston Alphonso BROWNE
18.6. nová vláda složila slib (MZV Charles FERNANDEZ)
24.6. předsedkyní Senátu zvolena Alincia Toshiba Harriet WILLIAMS-GRANT
25.6. předsedou Sněmovny reprezentantů byl zvolen Sir Gerald WATT, Q.C.
13.8. odstoupila generální guvernérka Dame Louise Lake-Tack
14.8. novým generálním guvernérem se stal Dr. Rodney Errey Lawrence WILLIAMS

ARGENTINA

- 3.12. předsedou Poslanecké sněmovny znovu zvolen Julián ANDRÉS DOMÍNGUEZ

ARMÉNIE

- 23.-24.1. v Paříži se sešli ministři zahraničí Arménie a Ázerbajdžánu se spolupředsedy tzv. Minského výboru OBSE, který zprostředkuje v dlouhodobém sporu obou zemí o Náhorní Karabach
23.-24.3. v Haagu se odděleně sešli prezidenti Arménie a Ázerbajdžánu se zástupci OBSE o řešení problému Náhorního Karabachu
3.4. odstoupil premiér Tigran Sarkisjan, novým byl 13.4. jmenován Hovik ABRAHAMJAN, který během dubna sestavil novou vládu (MZV Edvard NALBANDJAN)
29.4. novým předsedou Národního hromáždění byl zvolen Galust SAHAKJAN
4.9. na summitu NATO v Newportu (UK) se sešli prezidenti Arménie a Ázerbajdžánu, aby jednali o řešení statutu Náhorního Karabachu
27.10. v Paříži se na pozvání francouzského prezidenta setkali prezidenti Arménie a Ázerbajdžánu, aby jednali o vyřešení územního sporu o Náhorní Karabach
4.12. Národní shromáždění ratifikovalo poměrem hlasů 103:7 při jedné abstenci zapojení země do Euroasijské hospodářské unie (EES) k 1.1.2015

ATHOS

- 14.6. úřad představeného Svatého společenství a Svatého Epistasia na roční období nastoupil geron (opat) kláštera Dionysou SIMEON

AUSTRÁLIE

- 28.1. vláda nominovala jako 26. generálního guvernéra Sira Petera Johna COSGROVE; funkce se ujal 28.3.
7.7. předsedou Senátu byl zvolen Stephen Shane PARRY
12.12. premiér oznámil, že v květnu 2017 se uskuteční referendum o ústavně-právním uznání původních domorodých obyvatel (Aborigins) a ostrovanů Torresovy úžiny, kteří tvoří 2,5 % populace země, za její občany první kategorie
21.12. změny ve vládě (MP a MZV zůstávají)

ÁZERBAJDŽÁN

- 23.-24.1. v Paříži se sešli ministři zahraničí Ázerbajdžánu a Arménie se spolupředsedy tzv. Minského výboru OBSE, který zprostředkuje v dlouhodobém sporu obou zemí o Náhorní Karabach
- 23.-24.3. v Haagu se odděleně sešli prezidenti Ázerbajdžánu a Arménie se zástupci OBSE o řešení problému Náhorního Karabachu
- 4.9. na summitu NATO v Newportu (UK) se sešli prezidenti Ázerbajdžánu a Arménie, aby jednali o řešení statutu Náhorního Karabachu
- 27.10. v Paříži se na pozvání francouzského prezidenta setkali prezidenti Ázerbajdžánu a Arménie, aby jednali o vyřešení územního sporu o Náhorní Karabach

BAHAMY

- 19.6. bylo oznámeno, že generální guvernér Sir Artur Foulkes ukončí výkon své funkce 8.7.
- 4.7. vláda oznámila, že novou generální guvernérkou byla jmenována Dame Margueritte McKenzie PINDLING, která úřad převzala 8.7.

BAHRAJN

- 9.1. vláda oficiálně ukončila rozhovory Konference o národním dialogu a smíření, které od června 2013 bojkotovaly opoziční šíitské skupiny vedené hnutím Al-Wefaq
- 18.9. korunní princ šajch Salman bin Hamád bin Isá al-Chalífa podal zprávu o výsledcích 2. etapy konference o národním dialogu a usmíření, která byla zahájena v únoru t.r., aby odstranila spory mezi většinovou šíitskou společností a sunnitským královským režimem; dohody bylo dosaženo zejména o uspořádání parlamentních voleb v listopadu 2014, jakož o posílení práv poslanců vůči kabinetu
- 29.10. měsíc před očekávanými parlamentními volbami 22.11. pozastavil soud na tři měsíce činnost hlavní opoziční šíitské strany al-Wefaq, která již 11.10. oznámila, že volby bude bojkotovat, protože budou zmanipulovány vládními úřady
- 22.11. za účasti 52,6 % oprávněných voličů se konaly parlamentní volby 40 poslanců Poslanecké sněmovny Národního shromáždění, v nichž bylo zvoleno jen 6 poslanců; v ostatních obvodech se bude konat 2. kolo 29.11.
- 29.11. 2. kolo parlamentních voleb do Poslanecké sněmovny
- 30.11. vláda premiéra šejcha Chaláty podala demisi, její předseda byl však okamžitě požádán, aby vytvořil vládu novou
- 6.12. jmenována nová vláda (MP šajch KHALIFAH ibn Sulman Al Khalifah, MZV šajch KHALID ibn Ahmad ibn Mohammed Al Khalifah)
- 7.12. král jmenoval 40 členů Poradní rady Národního shromáždění
- 9.12. předsedou Poradní rady byl znovu jmenován Ali Bin Saleh AL-SALEH
- 14.12. předsedou Poslanecké sněmovny byl zvolen Ahmed Bin Ebrahim ALMULLA

BANGLADÉŠ

- 5.1. parlamentní volby do Národního shromáždění se 300 členy se konaly za bojkotu opozice s volební účastí 51,37 %; v osmi ze 300 obvodů byly volby zrušeny a uskuteční se 16.1.
- 12.1. ústavní slib složila nová předsedkyně vlády Shaikh Hasina WAJED a její vláda, v níž si zatím ponechala i funkci ministryně zahraničí (státní ministr zahraničí Shahrar ALAM, poradce premiérky pro mezinárodní záležitosti se statutem ministra Gowher RIZVI)
- 29.1. předsedkyní 10. Národního shromáždění byla na jeho ustavující schůzi znovu zvolena Shirin Sharmin CHAUDHURY
- 7.7. bylo oznámeno, že Stálý arbitrážní soud v Haagu rozhodl ve sporu o námořní hranici s Indií v Bengálském zálivu s tím, že 19 476 km² ze sporného území o rozloze 25 602 km² připadne Bangladéši; Indie rozsudek přijala

BARMA

- 2.1. prezident vyslovil podporu snahám o úpravu ústavy, připravené minulým vojenským režimem, která by umožnila kandidaturu vůdkyně opozice na úřad prezidenta země
- 13.5. ve městě Myitkyina byly zahájeny rozhovory mezi vládou a Kačinskou organizací nezávislosti (KIO) o ukončení bojů mezi kačinskými rebely a vládním vojskem v Kačinském a Šanském státu
- 29.7. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 7.10. v zájmu zachování míru a stability země ohlásila vláda propuštění více než tři tisíc vězňů, vč. politických
- 31.10. prezident zahájil jednání u kulatého stolu s představiteli politické opozice, ozbrojených sil a národnostních menšin k otázkám postupu mírového procesu, národního usmíření a politických reforem, stejně jako k přípravě všeobecných voleb v r. 2015

BAŠKORTOSTÁN

- 30.5. ruský prezident přijal rezignaci prezidenta Rustema Z. Chamitova a pověřil jej vykonáváním funkce do zvolení nové hlavy státu
- 14.9. v prezidentských volbách byl znovu zvolen do čela státu Rustem Zakijevič CHAMITOV, který obdržel 81,71 % odevzdaných hlasů (inaugurace 25.9.), na dalších místech se umístili Junir Kutlugušin (10,13 %), Ivan Sucharev (4,81 %) a Ildar Birbajev (2,62 %); volební účast 74,89 %

BELGIE

- 25.5. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny se 150 členy proběhly za účasti 89,37 % oprávněných voličů
- 26.5. odstoupil premiér Elio Di Rupo se svou vládou
- 27.5. král pověřil jednáním o vytvoření nové vlády předsedu vítězné strany Barta De Wevera
- 30.6. předsedou Poslanecké sněmovny byl zvolen Patrick DEWAELE
- 3.7. podle ústavní reformy z října 2011 byl dosavadní 71-členný Senát, jehož 40 členů bylo voleno v přímých volbách, nahrazen nepřímo voleným 60-členným Senátem, jehož 50 senátorů určily komunitní a regionální parlamenty a 10 senátorů koptovali senátoři, vybraní komunitními a regionálními parlamenty
- 17.7. předsedkyní Senátu byla znovu zvolena Sabine DE BETHUNE

- 22.7. král požádal Charlese Michela a Krise Peeterse, aby společně vytvořili federální vládu
- 8.10. po 135 dnech od parlamentních voleb se pravo-středové strany shodly na vytvoření koaliční vlády v čele s předsedou Charlesem Michelem
- 10.10. král jmenoval novou vládu (MP Charles MICHEL, MZV Didier REYNDERS), která složila ústavní přísahu 11.10.
- 14.10. předsedou Poslanecké sněmovny byl zvolen Siegfried BRACKE a předsedkyní Senátu Christine DEFRAIGNE
- 16.10. Poslanecká sněmovna potvrdila poměrem hlasů 84:58 novou vládu

BĚLORUSKO

- 29.5. prezidenti Běloruska, Kazachstánu a Ruska podepsali v Astaně smlouvu o vzniku Euroasijské hospodářské unie
- 6.,17. a 25.11. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 27.12. prezident odvolal předsedu rady ministrů Michaila Mjasnikoviče a několik ministrů, novým předsedou vlády se stal Andrej Vladimirovič KOBJAKOV (MZV zůstává)

BENIN

- 20.8. změny ve vládě (MZV zůstává)

BERMUDY

- 19.5. odstoupil premiér Craig Cannonier, úřadujícím předsedou vlády se stal Michael H. DUNKLEY, který 20.5. složil slib jako řádný premiér

BOLÍVIE

- 21.1. předsedou Poslanecké sněmovny byl zvolen Marcelo William ELIO CHÁVEZ a předsedou Senátu Eugenio ROJAS APAZA
- 23.1. změny ve vládě (šéfem kabinetu se stal Rodrigo Julián PEÑAILILLO BRICEÑO, MZV zůstává)
- 16.4. prezident předal Mezinárodnímu soudnímu dvoru v Haagu právní dokumenty na podporu bolivijského požadavku na znovuzískání přístupu k Tichému oceánu přes území Chile ve sporu, který soud projednává od r. 2013
- 12.10. v prezidentských volbách byl znovu zvolen do čela státu Juan Evo MORALES AYAMA, který získal 59,7 % odevzdaných hlasů, na dalších místech se umístili Samuel Jorge Doria Medina Auza (25,1 %), Jorge Fernando Quiroga Ramírez (9,6 %), Juan Fernando del Granado Cosío (2,9 %) a Fernando Vargas Mosua (2,7 %), 2,1 % odevzdaných lístků bylo prázdných a 3,7 % neplatných; volební účast dosáhla 88,8 %
- 12.10. parlamentní volby do Mnohonárodnostního zákonodárského shromáždění, sestávajícího z Poslanecké sněmovny se 130 členy a Senátu s 36 členy se konaly za volební účasti 89 %
- 20.10. Volební soud potvrdil po přepočtu hlasovacích lístků v provinciích Oruro a Santa Cruz, že v prezidentských volbách zvítězil se ziskem 61,36 % odevzdaných hlasů Evo Morales, zatímco protestující Samuel Jorge Doria Medina Auza obdržel 24,23 % a Jorge Fernando Quiroga Ramírez 9,04 %, a prohlásil jej vítězem voleb (inaugurace 22.1.2015); podle definitivních výsledků dále získali Juan del Granado 2,71 % a Fernando Vargas 2,65 % odevzdaných hlasů

BOSNA A HERCEGOVINA

- 6.3. předák bosenských Chorvatů Dragan Čović navrhl vytvořit v zemi samostatnou oblast pro Chorvaty, kteří se cítí ve Federaci Bosna a Hercegovina upozaděni
- 10.3. předsedou prezidia se stal Bosňák Bakir IZETBEGOVIĆ
- 25.9. zemřel předseda Sněmovny lidu Sulejman Tihić (funkce dočasně neobsazena), místopředsedy jsou Dragan Čović (od 9.6.2011) a Staša Košarac (od 5.11.2013)
- 12.10. za účasti 54,14 % oprávněných voličů byli členy předsednictva zvoleni Bakir IZETBEGOVIĆ (za Bosňáky), Dragan ČOVIĆ (za Chorvaty) a Mladen IVANIĆ (za Srby); v bosňácké komunitě získal Bakir Izetbegović 32,87 %, Fahrudin Radončić 26,78 %, Emir Šuljagić 15,20 %, Bakir Hadžiomerović 10,02 %, Sefer Halilović 8,80 %, Mustafa Cerić 4,50 %, Džebrail Bajramović 0,67 %, Mirsad Kebo 0,52 %, Halil Tuzlić 0,42 % a Adil Žigić 0,22 %; v chorvatské komunitě Dragan Čović obdržel 52,20 % odevzdaných hlasů, zatímco Martin Raguž 38,61 %, Živko Budimir 6,27 % a Anto Popović 2,93 %; v srbské komunitě zvítězil Mladen Ivanić se 48,71 % odevzdaných hlasů, zatímco Željka Cvijanović obdržela 47,56 % hlasů a Goran Zmijanac 3,73 %
- 12.10. parlamentní volby do Sněmovny reprezentantů s 42 členy se konaly za účasti 54,14 % oprávněných voličů
- 9.11. podepsána dohoda pěti politických stran o nové vládní koalici
- 17.11. do úřadu nastoupilo nové předsednictvo, jehož prvním předsedou se stal Srb Mladen IVANIĆ
- 9.12. prvním předsedou Sněmovny reprezentantů byl zvolen Sefik DZAFEROVIĆ a místopředsedy Borjana KRISTO a Mladen BOŠIĆ, kteří se budou po osmi měsících střídát ve funkci předsedy
- 18.12. na předsedu rady ministrů byl navržen Denis ZVIZDIĆ
- 18.12. RB OSN prodloužila mandát stálých soudců Mezinárodního trestního tribunálu pro bývalou Jugoslávii v Haagu do 31.12.2015

REPUBLIKA SRBSKÁ BOSNA A HERCEGOVINA

- 12.10. prezidentské volby potvrdily ve funkci hlavy státu Milorada DODIK-a, který získal 46,68 % odevzdaných hlasů, zatímco Ognjen Tadić 45,06 %; současně byli zvoleni dva viceprezidenti
- 12.10. parlamentní volby do Národního shromáždění s 83 členy
- 6.11. podepsána dohoda tří stran o vytvoření koaliční vlády

FEDERACE BOSNA A HERCEGOVINA

- 12.10. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny s 98 členy

BOTSWANA

- 24.10. parlamentní volby do Národního shromáždění s 63 členy (z toho 54 přímo volenými) proběhly za účasti 84,72 % registrovaných voličů
- 28.10. ústavní slib na nové funkční období složil prezident Seretse Khama Ian KHAMA
- 30.10. jmenována nová vláda (MZV Pelonomi VENSON-MOITOI)
- 12.11. předsedkyní Národního shromáždění byla zvolena Gladys KOKORWE

BOUGAINVILLE

- 23.1. v papuánském hlavním městě Port Moresby a v hlavním městě ostrova Bougainville Buka (27.1.) se sešli papuánský premiér O'Neill a prezident autonomie Bougainville Momis, aby potvrdili závazky svých zemí k mírové

dohodě z r. 2001, která ukončila občanskou válku na ostrově; návštěva premiéra Papuy-Nové Guineje 27.-29.1. byla vůbec první na takové úrovni od skončení bojů v r. 1998

BRAZÍLIE

- 30.1. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 12.3. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 5.10. parlamentní volby do třetiny Federálního senátu s 81 členem a Poslanecké sněmovny s 513 členy proběhly za volební účasti 73 % registrovaných voličů
- 5.10. v 1. kole prezidentských voleb získala Dilma Vana Rousseff 41,59 % a Aécio Neves da Cunha 33,56 % odevzdaných hlasů (oba postupují do 2. kola 26.10.); na dalších místech se umístili Maria Osmarina Marina Silva Vaz de Lima (21,32 %), Luciana Krebs Genro (1,55 %), Everaldo Pereira (0,75 %), Eduardo Jorge Martins Alves Sobrinho (0,61 %), Levy Fidélis (0,43 %), José „Zé“ Maria de Almeida (0,09 %), José Maria Eymael (0,06 %), Mauro Iasi (0,05 %) a Rui Costa Pimentel s 0,01 % odevzdaných hlasů, bílých lístků bylo 4,4 % a neplatných hlasů 6,6 % (volební absence činila 19,39 % oprávněných voličů)
- 26.10. ve 2. kole prezidentských voleb zvítězila Dilma Vana ROUSSEFF, která za účasti 78,9 % oprávněných voličů získala 51,64 % odevzdaných hlasů, zatímco její protikandidát Aécio Neves da Cunha 48,36 % (inaugurace 1.1.2015)
- 10.-11.11. odstoupili členové vlády, aby umožnili nově zvolené prezidentce obnovit její složení
- 31.12. jmenována nová vláda prezidentky Rousseffové (MZV Mauro Luiz Lecker VIEIRA), která se funkce ujímá 1.1.2015

BRITSKÉ INDICKOOCEÁNSKÉ ÚZEMÍ

- 22.4. v Istanbulu zahájeno slyšení u Stalého arbitrážního soudu v Haagu, v němž se Mauritius ohradil proti legalitě rozhodnutí Velké Británie zavést nad Čagoskými ostrovy (součást BIOT) námořní ochranné pásmo o rozloze 1,411 mil. km²; na ostrovy si činí nárok Mauritius poté, co byly v r. 1965 od tehdejší britské kolonie Mauritius protiprávně odděleny

BRITSKÉ PANENSKÉ OSTROVY

- 1.8. po skončené misi území opustil guvernér Boyd McCleary, úřadující guvernérkou se stala jeho zástupkyně Vivian Inez ARCHIBALD
- 15.8. složením přísahy se funkce ujal nový guvernér John S. DUNCAN, jmenovaný do této funkce britskou královnou již 26.6.2013

BULHARSKO

- 23.7. odstoupil premiér Plamen Orešarski a jeho vláda, aby umožnila předčasné parlamentní volby 5.10.; demisi 24.7. přijalo Lidové shromáždění
- 6.8. předsedou přechodné vlády byl prezidentem jmenován prof. dr. Georgi Petkov BLIZNAŠKI, ministrem zahraničí se stal Daniel MITOV
- 6.8. prezident rozpustil parlament a svolal předčasné parlamentní volby do Lidového shromáždění na 5.10.
- 5.10. předčasné parlamentní volby do Lidového shromáždění s 240 členy se konaly za účasti 51,04 % oprávněných voličů

- 27.10. předsedkyní Lidového shromáždění byla poměrem hlasů 219:12 při jedné abstenci zvolena Cecka CAČEVA
- 5.11. prezident pověřil sestavením vlády Bojko Borisova
- 6.11. nominovaný premiér oznámil složení nové vlády (MZV Daniel MITOV)
- 7.11. Lidové shromáždění schválilo Bojko Metodiev BORISOV-a do úřadu předsedy vlády poměrem hlasů 149:85 a jeho vládu poměrem hlasů 136:87 s jednou abstencí

BURKINA FASO

- 30.10. aby nemohl parlament projednávat změnu článku 37 ústavy, která by měla prezidentovi Compaorému umožnit usilovat v r. 2015 o další pětiletý mandát, zapálili protestující obyvatelé jeho budovu spolu s dalšími úřady v hlavním městě
- 30.10. prezident odvolal vládu premiéra Luka Adolphe Tiao a odletěl ze země do Pobřeží slonoviny
- 30.10. armáda v čele s generálem Honoré Nabere Traorém vyhlásila výjimečný stav a rozpustila vládu a Národního shromáždění; znemožnila tak jeho předsedovi, aby podle článku 43 ústavy dočasně převzal úřad prezidenta republiky
- 31.10. pod tlakem demonstrací odstoupil prezident Blaise Compaoré; odpovědnost za úřad hlavy státu následně převzal velitel ozbrojených sil generál Honoré Nabere TRAORÉ
- 1.11. zástupce velitele prezidentské gardy podplukovník Yacouba Isaac ZIDA se rovněž prohlásil úřadující hlavou státu; ve sporu s generálem Traorém se za něj postavily i ozbrojené síly
- 3.11. armáda slíbila ustavit prozatímní vládu a uspořádat předčasné parlamentní volby do tří měsíců
- 6.11. politické strany se pod patronátem prezidentů Ghany, Nigérie a Senegalu shodly s vojenským vedením státu, že přechodné období potrvá jeden rok do listopadu 2015, kdy budou přechodnou vládou uspořádány parlamentní a prezidentské volby
- 13.11. na rozhovorech mezi představiteli ozbrojených sil, politických stran a občanské společnosti byly dohodnuty zásady pro činnost prozatímní vlády s tím, že prozatímní prezident bude vybrán zvláštním kolegiem složeným ze zástupců církví, armády, politických stran a občanské společnosti a nebude moci kandidovat v prezidentských volbách v r. 2015; bude také ustavena Národní přechodná rada se 60 členy jako zákonodárný orgán a 25-členná vláda v čele s předsedou jako nejvyšší výkonný orgán
- 17.11. političtí a vojenští představitelé zvolení do zvláštního kolegia vybrali prozatímním prezidentem ze čtyř kandidátů bývalého ministra zahraničí Michela KAFANDO (úřad nastoupil 18.11.)
- 19.11. předsedou prozatímní vlády byl prezidentem jmenován podplukovník Yacouba Isaac ZIDA
- 23.11. jmenována prozatímní vláda (MZV Michel KAFANDO)
- 27.11. předsedou Národní přechodné rady (*Conseil national de la transition*) s 90 členy byl zvolen Moumina Chériff SY

BURUNDI

- 1.2. odvolán první viceprezident Bernard Busokoza
- 13.2. RB OSN přijala rezoluci č. 2137 (2014) o prodloužení mandátu úřadu OSN v zemi (BNUB) do 31.12.2014

- 17.2. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 21.3. Národní shromáždění odmítlo schválit ústavní změny, které měly umožnit prezidentovi Nkurunzizovi potřetí na úřad prezidenta v r. 2015
- 17.4. Národní shromáždění přijalo zákon o vytvoření Komise pravdy a usmíření a mimořádného soudu, který má rozhodovat o zločinech spojených s etnickými konflikty
- 20.5. zástupci všech politických stran se dohodli na účasti v prezidentských, parlamentních a místních volbách, plánovaných na r. 2015, a to podle podmínek volebního zákona, přijatého v dubnu t.r.
- 18.7. Nezávislá národní volební komise oznámila, že parlamentní volby do Národního shromáždění se budou konat s obecními volbami 26.5.2015, prezidentské volby 26.6.2015 a parlamentní volby do Senátu 17.7.2015

CLIPPERTON

- 5.4. novým správcem byl jmenován Georges PAU-LANGEVIN

COOKOVY OSTROVY

- 16.4. zástupce britské královny rozpustil na žádost premiéra Parlament s 24 členy a vypsál volby do nového na 9.7.
- 9.7. parlamentní volby do Parlamentu s 24 členy proběhly za účasti 80,47 % oprávněných voličů
- 8.10. na ustavující schůzi zvolil nový Parlament svým předsedou opět Niki RATTLEho a poměrem hlasů 12:9 potvrdil v úřadě dosavadního předsedu vlády Henryho Punu

ČAD

- 3.4. na protest proti obvinění, že její vojáci pomáhají rebelům, oznámila vláda stažení svých příslušníků z mírových sil AU umístěných ve Středoafričské republice
- 20.4. strukturální změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

ČEČENSKO

- 18.3. úřady tzv. Kavkazského emirátu oznámily úmrtí jeho vůdce, emíra Doku Umarova;
- 23.3. novým emírem se stal Ali ABDU-MUCHAMMAD, vl. jménem Aliaschab Alibulatovič KEBEKOV

ČESKO

- 6.1. podepsána koaliční smlouva ČSSD, hnutí ANO 2011 a KDU-ČSL a oznámeni kandidáti na funkce ministrů
- 17.1. Mgr. Bohuslav SOBOTKA byl prezidentem jmenován předsedou vlády
- 26.1. v souvislosti s nominací na funkci ministra odstoupil hejtman Plzeňského kraje Milan Chovanec, dne 27.1. zvolilo krajské zastupitelstvo hlasy 26 ze 42 hlasujících zastupitelů novým hejtmanem Václava ŠLAJS-e
- 29.1. prezident jmenoval novou vládu (MP Mgr. Bohuslav SOBOTKA, MZV PhDr. Lubomír ZAORÁLEK)
- 14.2. první veřejnou ochránkyní práv byla Poslaneckou sněmovnou zvolena Anna ŠABATOVÁ, která v hlasování 168 polanců obdržela 85 hlasů, zatímco její protikandidát JUDr. Stanislav Křeček 36 hlasů; funkce se ujala 18.2. složením slibu do rukou předsedy Poslanecké sněmovny

- 8.5. prezident povýšil náčelníka Generálního štábu AČR Petra Pavla do hodnosti armádního generála
- 22.5. novým prezidentem Hospodářské komory ČR byl ve 2. kole zvolen Ing. Vladimír DLOUHÝ, CSc., který získal podporu 128 delegátů sněmu komory, zatímco jeho protikandidát Zdeněk Somr 89 delegátů
- 12.6. prezident republiky vyhlásil parlamentní volby do třetiny Senátu na 10. a 11.10.
- 18.6. generální ředitelkou Svazu průmyslu a dopravy byla jmenována Dagmar KUCHTOVÁ, která do funkce nastoupí 1.10.
- 27.6. zastupitelstvo Středočeského kraje zvolilo poměrem hlasů 36:7 při 6 abstencích novým hejtmanem Ing. Miloše PETERU poté, co 23.6. odstoupil jeho předchůdce Josef Řihák
- 23.9. v návaznosti na volbu členkou Evropské komise odstoupila ministryně pro místní rozvoj Mgr. Věra Jourová; její demisi 30.9. prezident přijal s účinností od 3.10.
- 8.10. novou ministryní pro místní rozvoj byla prezidentem jmenována Ing. Karla ŠLECHTOVÁ
- 10.-11.10. 1. kolo parlamentních voleb do třetiny Senátu proběhlo za účasti 38,62 % oprávněných voličů
- 17.-18.10. 2. kolo parlamentních voleb do třetiny Senátu proběhlo za účasti 16,69 % oprávněných voličů
- 13.11. prezident přijal demisi ministra dopravy Ing. Antonína Prachaře, novým ministrem byl dne 4.12. jmenován Ing. Dan ŤOK
- 19.11. předsedou Senátu byl opětovně zvolen Milan ŠTĚCH, když získal 70 ze 78 odevzdaných hlasů
- 26.11. primátorkou hl.m. Prahy byla hlasy 33 ze 62 přítomných zastupitelů Mgr. Adriana KRNÁČOVÁ, MA, MBA
- 13.12. hejtman Karlovarského kraje PaedDr. Josef Novotný oznámil svou rezignaci k 31.1.2015

ČÍNA

- 11.2. první přímé rozhovory na vysoké politické úrovni mezi vládami Číny a Tchajwanu od konce občanské války v r. 1949 byly zahájeny v Nankingu a trvaly 4 dny
 - 5.-13.3. v Pekingu se konalo se 2. zasedání 12. Všečínského shromáždění lidových zástupců, které projednávalo především otázky terorismu a činnosti ujgurských separatistů
 - 18.6. v Hanoji byly zahájeny první rozhovory na vysoké úrovni mezi Čínou a Vietnamem o snížení napětí kolem územních sporů v Jihočínském moři
 - 25.6. na první oficiální návštěvu od r. 1949 přijel na Tchajwan člen vlády, ministr v Úřadu pro záležitosti Tchajwanu Čang Č-ťün
 - 25.8. v Pekingu bylo zahájeno týdenní jednání Stálého výboru VČSLZ o způsobu přímé volby hlavy exekutivy zvláštní oblasti Hongkong v r. 2017
 - 31.8. Stálý výbor VČSLZ rozhodl, že 2-3 kandidáti pro volbu hlavy exekutivy zvláštní oblasti Hongkong budou vybíráni široce reprezentativním výborem o počtu cca 1200 členů a v přímých volbách voleni všemi občany oblasti oprávněnými volit
 - 26.9. vlády Číny a Indie se dohodly, že do 30.9. stáhnou svá vojska z pozic u demarkační čáry v oblasti indického Ladakhu
- Náčelník Generálního štábu Čínské lidové armády generálplukovník FANG Feng-chuej /Fang Fenghui/

DÁNSKO

- 30.1. Socialistická lidová strana ohlásila svůj odchod z koaliční vlády, i když slíbila vládě podporu v parlamentu ; znamenalo to demisi ministra zahraničí Holgera K. Nielsena
- 2.2. změny ve vládě, novým ministrem zahraničí byl jmenován Martin LIDEGAARD
- 2.9. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 10.10. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

DOMINICA

- 5.11. premiér oznámil konání parlamentních voleb do Poslanecké sněmovny 8.12.
- 8.12. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny s 21 voleným členem (z 32) se konaly za volební účasti 57,34 %
- 9.12. předsedou vlády byl jmenován opět Roosevelt SKERRIT
- 13.12. jmenována nová vláda (MZV Francine BARON-ROYER)

DOMINIKÁNSKÁ REPUBLIKA

- 24.4. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 16.8. předsedou Poslanecké sněmovny byl znovu zvolen Abel MARTÍNEZ DURÁN a předsedkyní Senátu byla zvolena Cristina LIZARDO MÉZQUITA
- 15.9. ministrem zahraničí byl jmenován Andrés NAVARRO GARCÍA, který úřad nastoupil 16.9.

DŽIBUTSKO

- 17.7. vláda údajně potlačila pokus o státní převrat
- 31.12. po 18 měsících jednání podepsal předseda vlády Abdoukader Kamil Mohamed a předseda Svazu pro národní záchranu (USN) Ahmed Youssouf dohodu o návratu osmi poslaneckých mandátů v Národním shromáždění USN, odňatých mu po bojkotu činnosti parlamentu ze strany USN od voleb v únoru 2013, které USN prohlásil za sfašované

EGYPT

- 14.-15.1. v celonárodním referendu o nové ústavě se za účasti 38,59 % registrovaných voličů vyslovilo 98,95 % hlasujících pro novou ústavu představenou 3.12.2013, 1,85 % hlasovalo proti ní a 1,2 % hlasovacích lístků bylo prázdných nebo neplatných (18.1. nabyla ústava účinnosti)
- 26.1. prozatímní prezident oznámil předřazení termínu prezidentských voleb před parlamentními s tím, aby je volební komise mohla svolat na duben 2014
- 27.1. ozbrojené síly daly náčelníkovi generálního štábu Abd al-Fattáhovi Sa'íd Husajnu Chalílu as-Sísímu, který byl téhož dne prozatímním prezidentem povýšen na polního maršála, mandát kandidovat v prezidentských volbách (5.2. byla jeho kandidatura oznámena, později však popřena)
- 24.2. odstoupila prozatímní vláda premiéra Bebláviho
- 25.2. prozatímní prezident pověřil sestavením nové vlády Ibráhíma MAHLÁB-a /Ibrahim Mahlab/
- 26.2. jmenována většina ministrů nové vlády (MZV Nabil FAHMY), která složila slib 1.3.

- 26.3. polní maršál al-Sísí ohlásil svou rezignaci na funkci velitele ozbrojených sil a odchod do výslužby, aby mohl kandidovat na úřad prezidenta
- 27.3. novým velitelem ozbrojených sil a ministrem obrany byl jmenován generál Sidkí SOBHI /Sedki Sobhi/, náčelníkem generálního štábu se stal generál Mahmúd HEGÁZÍ /Mahmoud Hegazi/
- 30.3. Volební komise oznámila, že prezidentské volby se budou konat 26.-27.5., příp. druhé kolo pak 16.-17.6.; kandidatury mohou být podávány do 20.4.
- 20.4. v termínu stanoveném volební komisí podali kandidaturu na prezidenta dva politici - Abd al-Fattáh al-Sísí a Hamdeen Sabahi
- 26.-28.5. novým prezidentem byl zvolen Abd al-Fattáh Sa'íd Husajn Chalíl AS-SÍSÍ, který získal 96,91 % odevzdaných hlasů, zatímco Hamdeen Sabahi 3,09 % (inaugurace 8.6.); voleb se zúčastnilo 47,50 % oprávněných voličů
- 27.5. z důvodů nízké volební účasti byly prezidentské volby prodlouženy o jeden den, 28.5.
- 9.6. prezident pověřil Ibrahima MAHLÁB-a /Ibrahim Mahlab/ sestavením nové vlády
- 17.6. slib složila a funkce se ujala nová vláda (MZV Sámí ŠUKRÍ /Sameh Shukri/)

EKVÁDOR

- 25.2. prezident požádal ministry své vlády, aby odstoupili a umožnili mu provést změny v jejím složení
- 11. a 13.3. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 21.4. v Quitu byla podepsána dohoda o námořní hranici Kostariky s Ekvádorem, ukončující 29 let trvající spor o svrchovanost
- 23.9. změny ve vládě (MZV zůstává)

ESTONSKO

- 18.2. vláda podepsala dohodu o vzájemné hranici s Ruskem a uznala tak hranice v podobě, jaké byly dohodnuty mezi Estonskou SSR a RSFSR v r. 1940
 - 23.2. premiér Andrus Ansip ohlásil svou rezignaci ke 4.3.
 - 12.3. na úřad předsedy vlády nominovala vítězná Reformní strana Taavi Rõivase poté, co to odmítl původně navržený Siim Kallas
 - 14.3. sestavením nové vlády byl pověřen Taavi Rõivas
 - 20.3. předsedou Státního shromáždění byl zvolen Eiki NESTOR
 - 26.3. úřad nastoupila složením slibu nová vláda (MP Taavi RÕIVAS, MZV Urmas PAET)
 - 3.11. z funkce odstoupil ministr zahraničí Paet, jeho úřadujícím nástupcem se stala Anna SULLING
 - 5.11. na úřad ministra zahraničí byl nominován Keit PENTUS-ROSIMANNUS (17.11. jej do úřadu jmenoval prezident)
- Náčelník generálního štábu ozbrojených sil genmjr. Riho TERAS

FALKLANDY

- 25.2. ostrovy opustil guvernér Nigel Robert Haywood, úřadujícím guvernérem se stala Sandra TYLER-HAYWOOD
- 27.2. novým úřadujícím guvernérem se stal John DUNCAN, a to do 29. dubna, kdy svůj úřad nastoupil nový guvernér Colin ROBERTS
- 29.4. inaugurace nového guvernéra Robertse

FIDŽI

- 16.1. komodor Bainimarama oznámil svůj odchod z velení ozbrojených sil v březnu t.r. a jako přechodného velitele navrhl ustanovit prezidenta Nailatikaua; bezprostřední velení předal dosavadnímu veliteli pozemních sil brigádnímu generálovi Mosese TIKOITOGA-ovi
- 5.3. vojenské hodnosti a funkce se vzdal dosavadní velitel armády komodor Frank Bainimarama, aby mohl kandidovat v parlamentních volbách v září 2014
- 28.3. prozatímní premiér Bainimarama oznámil, že všeobecné volby se uskuteční 17.9.; jejich součástí budou i parlamentní volby do nového Parlamentu s 50 členy. Vláda současně schválila dekret o přípravě a průběhu voleb, jejichž vyhlášení mělo za následek zrušení sankcí, které proti vojenskému režimu vyhlásily Austrálie a Nový Zéland, a to k 31.3.
- 17.9. parlamentní volby do Parlamentu (*Parliament*) s 50 členy proběhly za účasti 83,97 % registrovaných voličů
- 22.9. poté, co volební komise oznámila úřední výsledky parlamentních voleb, jmenoval prezident Epeli Nailatikau předsedou vlády kontraadmirála v.v. Josaiu Voreqe „Franka“ BAINIMARAMU, který složil do jeho rukou ústavou předepsanou přísahu
- 24.9. instalována nová vláda premiéra Bainimaramy (MZV Ratu Inoke KUBUABOLA)
- 6.10. předsedkyní Parlamentu byla zvolena Jiko LUVENI

FILIPÍNY

- 25.1. poslední část mírové smlouvy mezi vládou a Islámskou osvobozenou frontou Morů (MILF) byla podepsána na jednání v Kuala Lumpur; umožňuje celkové mírové řešení vzájemných vztahů a bezpečnosti, vč. harmonogramu odzbrojení bojovníků MILF a rozmístění vládního vojska na ostrově Mindanao
- 6.2. prezident jmenoval generálmajora Hernando Delfin Carmelo IRIBERRI-ho vrchním velitelem armády
- 27.3. v Manile podepsali hlavní vyjednávači vlády (Miriam Coronel-Ferrerová) a Islámské osvobozené fronty Morů (Mohagher Iqbal) rámcovou mírovou dohodu o vytvoření autonomní oblasti Bangsamoro, která nahradí současnou Autonomní oblast Muslimské Mindanao (ARMM)
- 31.3. vláda se obrátila na stálý arbitrážní soud OSN v Haagu ve věci čínského územního nároku v Jihočínském moři a jeho sporu s teritoriální příslušností Filipín; Čína účast na mezinárodní arbitráži odmítá
- 23.5. po dvaceti letech jednání se vlády Filipín a Indonésie dohodly v Manile na vyřešení sporu o průběh námořní hranice mezi oběma zeměmi v oblasti moře kolem ostrovů Mindanao a Celebes na jižních Filipínách
- 10.9. prezident poslal Kongresu návrh ústavního zákona o autonomii Bangsamoro na ostrově Mindanao

FINSKO

- 4.2. předsedou Sněmu byl znovu zvolen Eero HEINÄLUOMA
- 4.4. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 5.4. předseda vlády Jyrki Katainen ohlásil svou rezignaci v červnu, protože má zájem o pozici ve vedení EU
- 23.6. Říšský sněm zvolil poměrem hlasů 96:76 novým předsedou vlády Alexandera STUBB-a, kterého 24.6. do úřadu oficiálně jmenoval prezident

- 24.6. jmenována nová vláda (MZV Erkki TUOMIOJA)
- 26.9. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

FRANCIE

- 31.3. odstoupil premiér Jean-Marc Ayrault a jeho vláda; novým premiérem jmenoval prezident dosavadního ministra vnitra Manuela Carlose VALLS-e GALFETTI-ho (úřadu se ujal 1.4.)
- 2.4. jmenována nová vláda (MZV Laurent FABIUS), v níž je novým ministrem pro zámořská území Georges PAU-LANGEVIN
- 8.4. Národní shromáždění vyslovilo důvěru nové vládě poměrem hlasů 306:239 při 26 abstencích
- 25.8. pro spory o hospodářské politice odstoupila vláda premiéra Vallse, kterého vzápětí prezident republiky pověřil sestavením vlády nové
- 26.8. prezident jmenoval novou vládu premiéra Vallse (MZV Laurent FABIUS)
- 16.9. Národní shromáždění vyslovilo důvěru nové vládě poměrem hlasů 269:244
- 28.9. nepřímé parlamentní volby do poloviny míst v Senátu se 348 členy
- 1.10. předsedou Senátu byl zvolen Gérard LARCHER, když ve 2. kole porazil vládního kandidáta Didiera Guillaumeho
- 17.12. parlament schválil snížení počtu krajů z 22 na 13

FRANCOUZSKÁ JIŽNÍ A ARKTICKÁ ÚZEMÍ

- 17.9. vrchním správcem byla jmenována Cécile POZZO DI BORGO, která svůj úřad nastoupila 13.10.

FRANCOUZSKÁ POLYNÉSIE

- 24.7. francouzský Kasační soud potvrdil rozsudek nad prezidentem Gastonem Flossem, který v únoru 2013 vyslovil Kasační soud Francouzské Polynésie a který znamená jeho okamžité odvolání z úřadu
- 30.7. vysoký komisař Lionel Beffre odmítl rozsudek provést a prezidenta odvolat, protože jmenovaný požádal o milost francouzského prezidenta
- 5.9. poté, co mu francouzský prezident odmítl dát milost, byl vysokým komisařem sesazen prezident Gaston Flosse na základě obvinění z korupce, dosavadní viceprezident Nuihau LAUREY se stal úřadujícím prezidentem
- 12.9. Shromáždění zvolilo novým prezidentem Édouarda FRITCH-e, který zvítězil nad Richardem Tuheiovou poměrem hlasů 46:10
- 16.9. oznámeno složení nové vlády, v níž prezident Fritch obsadil post ministra mezinárodních záležitostí a viceprezidentem zůstal Nuihau LAUREY

GABON

- 24.1. prezident Ali Bongo Ondimba jmenoval do funkce předsedy vlády prof. Daniela ONA ONDO (úřad nastoupil 27.1.)
- 28.1. premiér oznámil složení své vlády (MZV Emmanuel Franck Isozet NGONDET)

GAGAUZSKO

- 2.2. v nezávazném referendu, které moldavská vláda prohlásila za protizákonné, se 98,4 % voličů při účasti 70 % oprávněných voličů vyslovilo pro bližší vztahy s celní unií Společenství nezávislých států, 97,2 % odmítlo užší vztahy k EU a 98,9 % podpořilo práva autonomní oblasti vyhlásit nezávislost nezávisle od

stanoviska Moldavska, pokud Moldavsko ztratí svou svrchovanost, např. integrací do EU nebo spojením s Rumunskem
Předseda Národního shromáždění 5. období (2012-2016) Dmitrij Georgijevič KONSTANTINOV

GALMUDUG

- 29.1. delegace států Himan a Heeb a Galmudug se sešly v Galkayu k první fázi vzájemných jednání s případným sloučením obou států, které by zahrnovalo celé centrální Somálsko, vč. oblastí ovládaných Ahlu Sunna Waljama'a, a vytvořilo nový federální stát
- 30.7. zástupci správy autonomního státu Galmudug a hnutí Ahlu Sunna Waljamaa podepsali dokument o společném zájmu na vytvoření Státu Střední Somálsko, zatímci k jednání přizvaní představitelé autonomní oblasti Himan a Heeb odmítli na dohodě participovat

GAMBIE

- 9.4. změny ve vládě, novým MZV jmenován Mamour Alieu JAGNE, který vystřídal Aboubacara SENGHORE, jenž v listopadu 2013 vystřídal Susan WAFFA-OGGO
- 25.8. změny ve vládě, novým MZV byl jmenován Bala Garba JAHUMPA
- 30.12. pokus o státní převrat v době návštěvy prezidenta Jammeha v zahraničí; po jeho návratu byl potlačen

GHANA

- 16.7. změny ve vládě (MZV zůstává)

GRENADA

- 13.11. ohlášeny změny ve vládě k 1.12., novou ministryní zahraničí byla jmenována Dr. Clarice MODESTE-CURWEN
Generální guvernérka Dame Cecile Ellen Fleurette LA GRENADÉ

GRÓNSKO

- 30.9. premiérka Aleqa Hammond odešla na dovolenou po dobu vyšetřování jejího údajného korupčního jednání a nominovala Kima Kielsena ze své strany Siumut na úřadujícího předsedu vlády; to vyvolalo rezignaci ministrů z ostatních koaličních stran, které požadovaly premiérčinu rezignaci
- 1.10. Aleqa Hammond dočasně odstoupila z funkce, úřadujícím předsedou vlády se stal Kim KIELSEN
- 1.10. poté, co se rozpadla vládní koalice, rozhodl parlament o svolání předčasných parlamentních voleb na 28.11.
- 28.11. parlamentní volby do Parlamentu s 31 členem se konaly za účasti 72,9 % oprávněných voličů
- 12.12. Parlament zvolil poměrem hlasů 16:0 při 13 abstencích novým předsedou vlády Kima KIELSEN-a, ministrem zahraničí se stal Vittus QUJAUKITSOQ

GRUZIE

- 25.7. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 5.11. odvoláním ministra obrany Alasani 4.11. vypukla vládní krize, když jeho strana OG-FD opustila vládní koalici; odstoupila ministryně zahraničí Maia Pandžikidze a další ministři z vlády, která tak ztratila většinu v Parlamentu

11.11. novou ministryní zahraničí byla jmenována Tamar BERUČAŠVILI

GUADELOUPE

2.5. novým předsedou Regionální rady byl zvolen Victorin LUREL

1.12. úřad prefekta nastoupil Jacques BILLANT

GUAM

4.11. v guvernérských volbách získal nejvíce hlasů stávající guvernér Edward J. Baza CALVO (63,69 %), zatímco Carl T.C. Gutierrez (35,97 %);

4.11. parlamentní volby do Legislativy (*Liheslaturan Guåhan*) s 15 členy proběhly za účasti 71,91 % oprávněných voličů

GUATEMALA

14.1. úřad předsedy Kongresu republiky do 14.1.2015 nastoupil Arístides Baldamero CRESPO VILLEGAS

8.9. novým ministrem zahraničí byl jmenován Carlos Raúl MORALES MOSCOSO, který se úřadu ujal 18.9.

GUAYANA

10.11. prezident Ramotar rozpustil zasedání parlamentu, aby znemožnil poslancům navrátním se z prázdnin vyslovit nedůvěru jeho vládě

6.12. prezident přislíbil konání předčasných parlamentních voleb dříve než v ústavou požadovaném termínu listopad 2016

GUERNSEY

25.2. odstoupil hlavní ministr Peter Harwood

12.3. novým hlavním ministrem byl zvolen Jonathan LE TOCQ, který porazil Allistera Langloise poměrem hlasů 22:20 poslanců místních Stavů

GUINEA

13.1. na ustavující schůzi byl předsedou Národního shromáždění zvolen Claude Kory KONDIANO

15.1. odstoupila vláda premiéra Fofany, aby mohl prezident provést její rekonstrukci po uskutečněných parlamentních volbách

18.1. prezident opětovně jmenoval předsedou vlády Mohameda Said FOFANU

20.1. prezident jmenoval novou vládu (MP Mohamed Said FOFANA, MZV François Lonseny FALL)

21.10. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

GUINEA – BISSAU

13.4. parlamentní volby do Národního lidového shromáždění se 120 členy proběhly za účasti 88,57 % registrovaných voličů

13.4. ve volbách prezidenta se za účasti 89,29 % oprávněných voličů nejlépe umístili José Mário Vaz (40,98 %) a Nuno Gomes Nabiam (24,79 %), kteří postupují do 2. kola 18.5.; na dalších místech se umístili Paulo Fernando Gomes (10,40 %), Abel Incada (6,97 %), Mamadou Iaiá Djaló (4,53 %), Ibraima Sori Djaló (3,10 %), Antonio Afonso Té (2,99 %), Helder J. Vaz Gomes Lopes (1,41 %), Domingos Quadé (1,37 %), Aregado Mantenque Té (1,15 %), Luis Nancassa (1,11 %), Jorge Malú (0,97 %) a Cirilo A. Rodrigues de Oliveira (0,33 %)

- 16.5. úřadujícím předsedou Národního lidového shromáždění byl zvolen Ibraima Sory DJALÓ
- 18.5. ve 2. kole byl prezidentem zvolen José Mário VAZ, který získal za účasti 78,21 % oprávněných voličů 61,92 % odevzdaných hlasů, zatímco jeho soupeř Nuno Gomes Nabiam 38,08 % (inaugurace 23.6.)
- 29.5. RB OSN přijala rezoluci č. 2157 (2014) o prodloužení mandátu mise Integrovaného mírového úřadu OSN (UNIOGBIS) do 30.11.2014
- 17.6. předsedou Národního lidového shromáždění byl zvolen Cipriano CASSAMÁ
- 25.6. nově nastoupivší prezident Vaz jmenoval novým předsedou vlády Domingose Simõese PEREIRU
- 4.7. jmenována nová vláda (MP Domingos Simões PEREIRA, MZV Mário LOPES DA ROSA)
- 16.9. nový prezident Vaz odvolal vrchního velitele ozbrojených sil generála Indjaie, jeho nástupcem byl 17.9. jmenován generál Biague NA NTAN
- 25.11. RB OSN schválila rezoluci č. 2186 (2014) o prodloužení mandátu integrovaného mírového úřadu OSN UNIOGBIS o 3 měsíce, do 28.2.2015

HAITI

- 15.1. předsedou Poslanecké sněmovny byl zvolen Jacques Stevenson THIMOLÉON a předsedou Senátu znovu Simon Dieuseul DESRAS
- 14.3. představitelé soupeřících složek výkonné a zákonodárné moci podepsali dohodu o odstranění patové situace mezi oběma složkami státní moci a obnovení politické stability, která zatím znemožnila uskutečnění plánovaných voleb třetiny senátorů (podle dohody se nejspíše uskuteční 26.10.)
- 2.4. změny ve vládě, novým ministrem zahraničí se stal Duly BRUTUS
- 6.5. prezident jmenoval Prozatímní volební komisi, která má zorganizovat volby dvou třetin Senátu, v němž chybí třetina členů již od května 2012, a volby všech 99 členů Poslanecké sněmovny
- 11.6. vláda oznámila, že parlamentní volby do Poslanecké sněmovny s 99 členy a dvou třetin Senátu s 30 členy se uskuteční 26.10.
- 14.10. RB OSN schválila rezoluci č. 2180 (2014) o prodloužení mandátu mise OSN MINUSTAH do 15.10.2015
- 26.10. prezident nařídil odložení parlamentních a obecních voleb kvůli rozporům mezi vládou a opozicí v Senátu o znění nového volebního zákona; nový termín voleb nebyl stanoven
- 13.12. odstoupil premiér Laurent Lamothe, 20.12. se úřadující předsedkyní vlády stala Florence DUPerval GUILLAUME
- 25.12. prezident nominoval na úřad předsedy vlády Evanse PAUL-a
- 30.12. prezident Martelly dosáhl dohody se Senátem a Poslaneckou sněmovnou o prodloužení jejich mandátu, který má skončit 12.1.2015; dohoda a na ni navazující usnesení obou komor parlamentu má zabránit politické krizi kolem opakovaně odkládaných parlamentních voleb a stanoví, že mandát poslanců se prodlužuje do 24.4.2015 a senátorů do 9.9.2015

HONDURAS

- 19.12.2013 odcházející prezident jmenoval nové velení ozbrojených sil – velitelem ozbrojených sil se stal generál Fredy Santiago DÍAZ ZELAYA, náčelníkem Štábu armády plukovník Francisco Isaías ÁLVAREZ URBINA, náčelníkem Štábu námořnictva námořní kapitán Héctor Orlando CABALLERO

- ESPINOZA, náčelníkem Štábu letectva plukovník Jorge Alberto FERNÁNDEZ LÓPEZ a generálním ředitelem policie Ramón Antonio SABILLÓN PINEDA
- 24.1. předsedou Národního kongresu byl zvolen Dr. Mauricio OLIVA HERRERA
- 27.1. inaugurace prezidenta Juana Orlanda HERNÁNDEZE ALVARADO
- 29.1. ministryní zahraničí byla jmenována Gladys Mireya AGÜERO OLIVARES
- 15.12. s platností od 15.1.2015 byl novým MZV jmenován Arturo CORRALES ÁLVAREZ

HONGKONG

- 15.7. vysoký správní komisař předal ústřední vládě zprávu o přípravě všeobecného hlasovacího práva na území oblasti od r. 2017 a tak zahájil jednání o politických reformách
- 25.8. v Pekingu bylo zahájeno týdenní jednání Stálého výboru VČSLZ o způsobu přímé volby hlavy exekutivy zvláštní oblasti Hongkong v r. 2017
- 31.8. Stálý výbor VČSLZ rozhodl, že 2-3 kandidáti pro volbu hlavy exekutivy zvláštní oblasti Hongkong budou vybíráni široce reprezentativním nominačním výborem o počtu cca 1200 členů a v přímých volbách voleni všemi občany oblasti oprávněnými volit
- 10.10. po déle než týden trvajících protestech studentů a veřejnosti proti novému volebnímu zákonu bylo ohlášeno jednání o právní aplikaci tohoto zákona mezi administrativou vysokého správního komisaře Leung Čhun-jinga a představiteli protestujících
- 21.10. proběhlo první kolo jednání vlády s protestanty po několikerém opakovaném odvolání termínu schůzky; jednání za vládu vedla hlavní tajemnice Výkonné rady Carrie Lam

CHILE

- 24.1. nově zvolená prezidentka Michelle Bacheletová, která převezme úřad 11.3., jmenovala členy svého kabinetu (MZV Herald MUÑOZ)
- 28.1. Mezinárodní soud OSN v Haagu rozhodl územní spor Chile a Peru o průběh mořské hranice mezi oběma zeměmi, přičemž přiznal Peru nárok na 38 tis. km² teritoriálních vod, Chile však bude nadále ovládat oblasti s velkými zásobami ryb (obě země rozsudek přivítaly a budou jej respektovat)
- 27.2. předsedkyní Senátu byla zvolena Isabel ALLENDE BUSSI
- 11.3. složením slibu se ujala funkce prezidentka Michelle BACHELET JERIA a její vláda; do funkcí současně nastoupili předsedkyně Senátu Isabel ALLENDE BUSSI a předseda Poslanecké sněmovny Aldo CORNEJO GONZÁLEZ
- 8.7. vláda oznámila, že odmítne rozhodnutí Mezinárodního soudního dvora v Haagu ve věci požadavku Bolívie na svou suverenitu nad chilskými pobřežními vodami
- 13.11. Senát schválil poměrem hlasů 28:6 při 4 abstencích změnu unikátního binominálního volebního systému, zavedeného Pinochetovou diktaturou v r. 1989 (Poslanecká sněmovna změnu schválila již v srpnu t.r.); zákon rovněž zvyšuje počet členů Poslanecké sněmovny ze 120 na 155 a počet senátorů ze 38 na 50

CHORVATSKO

- 6.5. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

- 28.12. v prezidentských volbách za účasti 47,14 % oprávněných voličů nejlépe uspěli Ivo Josipović (38,46 %) a Kolinda Grabar-Kitarović (37,22 %), kteří postupují do 2. kola 11.1.2015; na dalších místech se umístili Ivan Vilibor Sinčić (16,42 %) a Milan Kujundžić (6,30 %), neplatné a prázdné lístky činily 1,60 %

INDIE

- 30.1. většina poslanců Shromáždění státu Andhrapraděš podpořila rezoluci hlavního ministra Kirana Kumara Reddyho, odmítající zákon o vyčlenění státu Telangana z dosavadního státu Andhrapraděš; z 294 členů Státního shromáždění jich 119 pochází z území plánovaného nového státu Telangana, 175 ze zbávající části státu, zvané Seemandhra
- 7.2. volba 55 míst v Radě států členy zákonodárných shromáždění 16 států na šestileté funkční období
- 17.2. poté, co 14.2. podal hlavní ministr svazového distriktu Nové Dillí Arvind Kejriwal demisi, byl v distriktu zaveden prezidentský režim
- 18.2. Sněmovna lidu schválila aklamací zákon o vytvoření 29. svazového státu Telangana; na protest proti tomu 19.2. odstoupil hlavní ministr státu Andhrapraděš, jehož rozdělením nový stát vzniká, N. Kiran Kumar Reddy
- 20.2. zákon o Telanganě schválila horní komora parlamentu, Rada států
- 26.2. odstoupil admirál D.K. Joshi z funkce náčelníka Štábu námořnictva
- 1.3. prezident podepsal svůj souhlas se zákonem o vytvoření nového svazového státu Telangana, který tak nabyl účinnosti
- 1.3. ve svazovém státě Andhrapraděš byl vyhlášen prezidentský režim
- 5.3. volební komise oznámila, že parlamentní volby se uskuteční v devíti fázích od 7.4. do 12.5., 16.5. dojde ke sčítání hlasů
- 7.4. 1. fáze parlamentních voleb (v 6 konstituencích států Assám a Tripura)
- 9.4. 2. fáze parlamentních voleb (v 6 konstituencích států Nagaland, Manipur, Aranačalpraděš a Meghalaja, volby do 1 konstituce ve státu Mizoram byly kvůli stávce odloženy na 11.4.)
- 10.4. 3. fáze parlamentních voleb (ve 91 konstituencích 14 států a svazových teritorií, vč. New Delhi)
- 12.4. 4. fáze parlamentních voleb v 7 konstituencích států Goa, Assám, Tripura a Sikkim
- 17.4. 5. fáze parlamentních voleb ve 121 konstituencích ve 12 státech, mj. Džammú a Kašmír, Uttarpraděš, Bihar, Rádžasthán a Karnátaka
- 24.4. 6. fáze parlamentních voleb ve 117 konstituencích ve 12 státech, mj. Assámu, Biháru, Kašmíru, Maháráštre, Madhjapraděši, Tamil Nadu, Uttarpraděši, Západním Bengálsku
- 30.4. 7. fáze parlamentních voleb ve 89 konstituencích v 7 státech a dvou svazových teritoriích, mj. v Gudžarátu, Himáčalpraděši, Andhrapraděši, Kašmíru a Biháru
- 30.4. a 7.5. parlamentní volby do Zákonodárného shromáždění ve státě Andhrapraděš s 294 členy. Tím vstoupil v účinnost zákon o rozdělení státu k 2.6., kdy se 119 nově zvolených poslanců stane Zákonodárným shromážděním nově vytvořeného státu Telangana, zatímco 175 zůstane členy zákonodárného sboru zbytkového státu Andhrapraděš.
- 7.5. 8. fáze parlamentních voleb v 64 konstituencích v 7 státech (Andhrapraděš, Bihár, Himáčalpraděš, Kašmír, Uttarpraděš, Uttarkhand a Západní Bengálsko)
- 12.5. 9. fáze parlamentních voleb ve 41 konstituencích ve třech státech (Bihár, Uttarpraděš a Západní Bengálsko)

- 16.5. zahájeno sčítání hlasů odevzdaných v parlamentních volbách do Sněmovny lidu s 543 poslanci, kterých se zúčastnilo 66,38 % registrovaných voličů
- 17.5. odstoupil předseda vlády Manmóhan Singh
- 26.5. předseda vítězné koalice Indické lidové strany (BJP) Naréndra Damodárdas MÓDÍ byl prezidentem jmenován ministerským předsedou a na jeho návrh i ostatní členové vlády (ministryní zahraničí byla 27.5. jmenována Sušma SVARADŽ-ová /Sushma Swaraj/)
- 28.5. guvernér státu Andhrapradéš E.S.L. Narasimhan byl jmenován současně guvernérem nově vznikajícího státu Telangana
- 2.6. inaugurační slavnostní v hlavním městě Hajdarabádu byl ustaven 29. stát TELANGANA, v jehož čele stojí guvernér E.S.L. NARASIMHAN a hlavní ministr Kalvakuntla Čandrasékhar RÁO
- 4.6. zahájeno ustavující zasedání nově zvolené Sněmovny lidu, která 6.6. zvolila svou předsedkyní Sumitru MAHAJAN-ovou
- 8.6. novým hlavním ministrem státu Andhrapradéš se stal Nara Čandrababú NAIDU
- 23.6. guvernér státu Uttarkhand Aziz QURESHI převzal i úřad guvernéra Uttarpradéše
- 23.6. guvernér státu Mádhjapradéš Ram Naresh YADAV byl jmenován i guvernérem Čhattisgarhu (úřad nastoupil 2.7.)
- 25.6. guvernér státu Tamil Nadu Konijeti ROSAIAH byl jmenován i guvernérem Karnátaky (úřad nastoupil 29.6.)
- 25.6. guvernér státu Mizorám Vakkorn PORUSHOTHAMAN byl jmenován i guvernérem Tripury (úřad nastoupil 30.6.)
- 27.6. guvernér státu Meghalaya Krishan Kant PAUL byl jmenován i guvernérem Nagálandu (úřad nastoupil 2.7.)
- 30.6. rezignoval guvernér Západního Bengálska M.K. Narayanan
- 4.7. odstoupil guvernér státu Goa B.V. Wanchoo
- 3.7. guvernér státu Bihár D.Y. PATIL byl jmenován i guvernérem Západního Bengálska (úřad nastoupil 4.7.)
- 6.7. novým guvernérem Mizorámu byla jmenována guvernerka Gudžarátu Kamla BENIWAL (úřad nastoupila 8.7.)
- 6.7. guvernérem Nagálandu byl jmenován Vakkom PURUSHOTHAMAN, který 11.7. odstoupil z úřadu
- 7.7. guvernerka státu Radžasthán Margaret ALVA byla jmenována i guvernerkou státu Goa (úřad nastoupila 12.7.)
- 11.7. odvolán guvernér svazového území Pondicherry Virendra Kataria, jeho funkci převzal guvernér teritoria Andamany a Nikobary A.K. SINGH (úřad nastoupil 17.7.)
- 14.7. novým guvernérem Gudžarátu byl jmenován Om Prakash KOHLI (úřad nastoupil 16.7.)
- 14.7. novým guvernérem Čhattisgarhu byl jmenován Balramji Dass TANDON (úřad nastoupil 25.7.)
- 14.7. novým guvernérem Uttarpradéše byl jmenován Ram NAIK (úřad nastoupil 22.7.)
- 14.7. novým guvernérem Západního Bengálska byl jmenován Keshari Nath TRIPATHI (úřad nastoupil 24.7.)
- 14.7. novým guvernérem Nagálandu byl jmenován Padmanabha Balakrishna ACHARYA (úřad nastoupil 19.7.), který se 21.7. stal i guvernérem Tripury
- 26.7. novým guvernérem státu Haryana byl jmenován Kaptan Singh SOLANKI (úřad nastoupil 27.7.)

- 5.8. guvernér státu Uttarpradéš Ram NAIK byl jmenován také guvernérem Radžasthánu, když jeho předchůdkyni skončil mandát (slib složil 8.8.), a guvernér Gužarátu Om Prakash KOHLI převzal její funkci guvernéra státu Goa (slib složil 7.8.)
- 6.8. odvolána guvernérka Mizorámu Kamla Beniwal a na její místo byl dočasně jmenován guvernér Manipuru Vinod Kumar DUGGAL (slib složil 8.8.), který nadále zastává obě funkce
- 24.8. guvernér státu Maharáštra K. Sankara Narayanan byl odvolán z funkce a jmenován novým guvernérem Mizorámu (na protest odstoupil z funkce)
- 24.8. guvernér státu Gudžarát Om Prakash KOHLI byl jmenován i guvernérem Maháráštry (slib složil téhož dne)
- 26.8. novým guvernérem Maháráštry byl jmenován C. Vidyasagar RAO (slib složil 30.8.), novým guvernérem Radžasthánu Kalyan SINGH (slib složil 4.9.), novým guvernérem státu Karnataka Vajubhai Rudabhai VALA (slib složil 1.9.) a novým guvernérem státu Goa Mridula SINHA (slib složil 31.8.)
- 26.8. rezignovala guvernérka státu Kérala Sheila Dikshit, o den později ji následoval guvernér Manipuru a Mizorámu Vinod Kumar Duggal
- 3.9. přijata demise guvernérky státu Kérala Sheily Dikshitové a jejím nástupcem jmenován Palanisamy SATHASIWAM (slib složil 5.9.)
- 11.9. guvernér státu Meghalaya Krishan Kant PAUL jmenován i do úřadu guvernéra státu Manipur (slib složil 15.9.) a Mizorám (slib složil 16.9.) poté, co byla přijata demise jejich dosavadního guvernéra Vinoda Kumara Duggala
- 26.9. vlády Indie a Číny se dohodly, že do 30.9. stáhnou svá vojska z pozic u demarkační čáry v oblasti indického Ladakhu
- 28.9. prezidentský režim byl zaveden ve státě Maharáštra poté, co se rozpadla vláda hlavního ministra Prithviraje Chavana
- 9.11. premiér Módí rekonstruoval svou vládu, kterou rozšířil o dalších 21 ministrů na celkem 66 osob, z toho 27 členů užšího kabinetu (MZV zůstává)
- 23.11. funkcí guvernéra státu Bihár byl dočasně pověřen guvernér Západního Bengálska Keshari Nath TRIPATHI, protože dosavadnímu guvernérovi D.Y. Patilovi skončí mandát 26.11. (nástup do úřadu 27.11.)
- 28.11. poslední nepřímé doplňovací volby do třetiny (86) míst v Radě států s 234 členy
- 6.12. guvernér státu Nagáland Padmanabha Balakrishna ACHARYA převzal dočasně úřad guvernéra Assámu, neboť dosavadnímu guvernérovi Janaki Ballabh Patnaikovi skončí mandát 10.12. (slib složil 12.12.)
- 30.12. guvernér Uttarkhandu Aziz QURESHI byl jmenován guvernérem státu Mizorám (slib složil 9.1.2015), guvernér státu Meghalaya Krishan Kant PAUL byl jmenován guvernérem státu Uttarkhand (slib složil 8.1.2015) s tím, že dále bude spravovat i stát Manipur; guvernér Západního Bengálska Keshari Nath TRIPATHI se stal i guvernérem státu Meghalaya (slib složil 6.1.2015)

INDONÉSIE

- 9.4. parlamentní volby do Rady lidových zástupců s 560 členy a Rady zástupců oblastí se 136 členy se konaly za účasti 75,11 % oprávněných voličů
- 23.5. po dvaceti letech jednání se vlády Indonésie a Filipín dohodly v Manile na vyřešení sporu o průběh námořní hranice mezi oběma zeměmi v oblasti moře kolem ostrovů Mindanao a Celebes na jižních Filipínách
- 31.5. Volební komise formálně oznámila jména dvou kandidátů, kteří se zúčastní prezidentských voleb 9.7. (Joko Widodo a gen. v.v. Prabowo Subianto)

- 9.7. v prezidentských volbách byl za účasti 69,58 % registrovaných voličů zvolen prezidentem Joko „Jokowi“ WIDODO, který spolu s kandidátem na viceprezidenta Muhammadem Jusufem Kallou získal 53,15 % hlasů, zatímco Prabowo Subianto (a Muhammad Hatta Radjasa) 46,85 % (inaugurace 20.10.)
- 22.7. krátce před vyhlášením úředních výsledků prezidentských voleb odstoupil prezidentský kandidát Prabowo Subianto z voleb poté, co sčítání hlasů označil za zfalšované a oznámil, že se proti nim odvolá k soudu
- 26.7. poražený kandidát Subianto podal Ústavnímu soudu stížnost proti výsledkům prezidentských voleb
- 26.7. prezident jmenoval novým náčelníkem štábu armády generálporučík Gatota NURMANTYO poté, co 21.7. předčasně odvolal jeho předchůdce generála Budimana
- 21.8. Ústavní soud jednomyslně odmítl všechny stížnosti poraženého kandidáta Subianta na nelegálnost prezidentských voleb a potvrdil tak vítězství Joko Widoda
- 26.9. Rada lidových zástupců poměrem hlasů 361:135 zrušila přímou volbu guvernérů oblastí a starostů měst, zavedenou v r. 2005
- 2.10. předsedou Rady lidových zástupců byl zvolen Setya NOVANTO
- 26.10. jmenována nová vláda prezidenta Widoda (MZV Retno Lestari MARSUDI), která se funkce ujala 27.10.

IRÁK

- 25.3. členové Nezávislé volební komise (IHEC) odstoupili z funkce na protest proti politickému a soudnímu ovlivňování přípravy dubnových parlamentních voleb
- 30.4. parlamentní volby do rozšířené Rady zástupců s 328 členy proběhly za účasti 62 % oprávněných voličů
- 10.6. po obsazení provincie Ninive a dalších významným měst na severu země zde byl ustaven Islámský stát v Iráku a Levantě, jehož síly zahájily postup na hlavní město
- 10.6. premiér Málíkí požádal v souvislosti s obsazením provincie Ninive parlament o vyhlášení výjimečného stavu (nově zvolený parlament se má sejít 1.7.)
- 29.6. v obsazeném Mosúlu vyhlásila islamistická skupina ISIL chalífát pod názvem ISLÁMSKÝ STÁT, v jehož čele stojí chalífa IBRAHIM, vl. jménem Abú Bakr Bagdádí (rozený Ibrahim Avád Ibrahim Badrí), a Rada chalífátu (*Šúra*)
- 1.7. Radě zástupců se na ustavující schůzi nepodařilo zvolit svého předsedu, protože kurdští a sunnitští poslanci opustili zasedání a znemožnili tak volbu; schůze byla o týden odložena (úřadujícím předsedou se stal Mahdí AL-HAFEZ)
- 7.7. poslanci Rady zástupců znovu odložili její zasedání, které se mělo konat 8.7., a to o měsíc z důvodů sunnitské rebelie na severu a západě země
- 8.7. poslanci Rady zástupců se po kritice rozhodli sejít 13.7., aby zvolili čelné funkcionáře státu
- 11.7. poté, co kurdští ministři zahájili bojkot jednání koaliční vlády a vyzvali jejího předsedu Málíkího k rezignaci, byl úřadujícím ministrem zahraničí jmenován Hussain AL-ŠAHRISTÁNÍ /Hussein al-Shahrestani/
- 15.7. ustavující schůze Rady zástupců zvolila jejím předsedou Sálíma DŽABURÍ-ho /Salim al-Jabouri/, který získal podporu 194 z přítomných 273 poslanců, zatímco jeho protikandidát Šorúk Abajači /Shorouq al-Abayachi/ 19 poslanců
- 24.7. Rada zástupců zvolila novým prezidentem Fuáda MASÚM-a /Fouad Massoum/, který získal podporu 211 poslanců, zatímco jeho protikandidáta Barhama Sáliha podpořilo 17 členů rady; slib složil nový prezident téhož dne

- 10.8. poté, co Šíitská národní aliance, která je nejsilnější parlamentním uskupením, nominovala na funkci předsedy vlády dosavadního místopředsedu parlamentu Haidera al-Abadiho (v hlasování vedení aliance porazil stávajícího premiéra Málíkího poměrem hlasů 130:40), nařkl premiér prezidenta Masúma z nerespektování ústavou stanovených lhůt pro jmenování předsedy vlády a zažaloval ho u Nejvyššího soudu
- 11.8. prezident požádal o vytvoření nové vlády Hajdára ABÁDÍ-ho /Haider al-Abadi/
- 14.8. premiér Málíkí oznámil svou demisi a vyslovil podporu prezidentovu nominantovi Hajdárovi Abádímu
- 20.8. do vlády se vrátili kurdští zástupci, vč. ministra zahraničí Hošjara Zibarího
- 8.9. Rada zástupců zvolila 3 viceprezidenty (Ajád ALÁVÍ, Núrí MÁLIKÍ a Usáma NUDŽAJFÍ) a hlasy 177 z 289 přítomných svých členů vyslovila důvěru vládě premiéra Hajdára Abádího (MZV Ibráhím DŽAAFARÍ /Ibrahim Jaafari/)
- 18.10. potvrzením nových kandidátů na posty ministrů obrany (Khaled al-Obeidi) a vnitra (Mohammed Salem al-Ghabban) dokončila Rada zástupců ustavení nové vlády

ÍRÁN

- 18.2. ve Vídni začaly třídní rozhovory šesti velmocí (USA, Rusko, Velká Británie, Čína, Francie a Německo) s Íránem o rámcové dohodě na omezení jeho kontroverzního jaderného programu
- 20.2. úspěšně skončilo 1. kolo jednání s mocnostmi o jaderném programu, 2. kolo má být zahájeno 17.3.
- 8.4. ve Vídni zahájeno pod patronátem EU další kolo rozhovorů se světovými mocnostmi o jaderném programu země
- 13.5. další kolo jednání o jaderném programu se 6 světovými mocnostmi bylo zahájeno ve Vídni a bude trvat čtyři dny
- 25.5. předsedou Islámského poradního shromáždění opět zvolen Alí Ardešír LARIDŽÁNÍ
- 3.7. ve Vídni bylo zahájeno šesté a poslední kolo jednání se zástupci šesti mocností o jaderném programu s tím, že do 20.7. má být podepsán závěrečný dokument
- 19.7. na jednáních o jaderném programu ve Vídni bylo dohodnuto prodloužení lhůty pro dosažení dohody do 24.11.2014
- 24.11. na vídeňských jednáních o jaderném programu se zástupci USA, Ruska, Velké Británie, Číny, Francie a Německa bylo dohodnuto prodloužení lhůty, do které má dojít k podpisu celkové dohody, do 30.6.2015; další kolo jednání začne v prosinci t.r.

IRSKO

- 8.5. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 11.7. změny ve vládě, novým ministrem zahraničí se stal Charles FLANAGAN

ITÁLIE

- 14.2. prezident přijal demisi, kterou mu podal premiér Enrico Letta poté, co jeho vlastní strana poměrem 136:16 podpořila návrh jeho oponenta Renziho na vytvoření nové vlády
- 17.2. sestavením nové vlády pověřil prezident Mattea RENZI-ho, který 21.2. formálně pověřením přijal
- 22.2. složením přísahy se ujal funkce premiér Matteo RENZI a jeho vláda (MZV Federica MOGHERINI)

- 25.2. Senát vyslovil důvěru nové vládě poměrem hlasů 169:139, zatímco Poslanecká sněmovna později poměrem 378:220
- 12.3. Poslanecká sněmovna schválila poměrem hlasů 365:156 nový volební zákon, který má stabilizovat vládní většinu
- 16.-21.3. proběhlo v oblasti Veneto (Benátsko) informativní referendum o jejím odtržení od Itálie, organizované místními aktivisty a politickými stranami, které chtějí obnovení samostatné Benátské republiky; za účasti 63,2 % oprávněných voličů se pro odtržení vyslovilo 89,1 %, proti 10,9 % (referendum nemá právní platnost)
- 26.3. Senát schválil poměrem hlasů 160:133 návrh vlády na omezení pravomocí 110 provinčních rad; návrh posoudí dále Poslanecká sněmovna
- 8.8. Senát schválil v prvním čtení poměrem hlasů 183:0 při 4 abstencích ústavní reformu, která redukuje počet jeho členů z 320 na 100 a omezuje jeho zákonodárné pravomoci s tím, že Senát se má stát nevolenou komorou regionů; oponenti reformy se hlasování nezúčastnili
- 31.10. poté, co se jeho předchůdkyně stala vysokým zástupcem EU pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, stal se novým ministrem zahraničí Paolo GENTILONI SILVERI
- 16.12. prezident Napolitano ohlásil svou demisi v průběhu ledna 2015

IZRAEL

- 3.4. vláda odvolala vydání čtvrté skupiny palestinských politických vězňů, protože palestinské vedení usiluje o přijetí do dalších 15 konvencí OSN
- 9.4. premiér nařídil přerušeni všech kontaktů s Palestinou vyjma bezpečnostních otázek
- 16.4. MZV USA nabídlo vládám Izraele a Palestiny, aby se do 29.4. sešli jejich zástupci za účelem prodloužení mírových rozhovorů, které mají k tomuto datu podle dřívější dohody skončit; obě strany s tím údajně souhlasí
- 24.4. vláda jednostranně zastavila mírové rozhovory s Palestinou a jejich pokračování podmínila přerušeni styků Fatáhu s Hamásem
- 10.6. ve 2. kole byl novým prezidentem zvolen Reuven „Rubi“ RIVLIN, který získal podporu 63 poslanců Knessetu, zatímco jeho soupeř Meir Sheerit 53 poslanců (inaugurace 24.7.); v prvním kole získali Rivlin 44 a Sheerit 31 hlasů a postoupili do 2. kola, zatímco Dalia Itzik (28 hlasů), Dalia Dorner (13 hlasů) a prof. Dan Shechtman (1 hlas) byli vyřazeni; 2 hlasy v 1. kole a 3 hlasy v 2. kole byly neplatné
- 6.8. v Káhiře byly za zprostředkování Egypta zahájeny nepřímé rozhovory mezi zástupci Izraele a Palestiny
- 2.12. pro trvající rozpory v koaliční vládě vyhlásil premiér záměr rozpustit parlament a uspořádat předčasné parlamentní volby 17.3.2015
- 8.12. Knesset formálně rozhodl poměrem hlasů 84:0 o svém rozpuštění a politické strany se dohodly na předčasných parlamentních volbách 17.3.2015
- 17.12. Jordánsko předložilo v RB OSN návrh rezoluce o časovém plánu jednání mezi Palestinou a Izraelem o mírové smlouvě uzavřené do konce r. 2016 a stažení Izraele z okupovaných území do konce roku 2017

JAPONSKO

- 1.7. vláda rozhodla o změně vojenské doktríny, která umožní nasazení sil sebeobranu v zahraničí, a to poprvé od konce 2. světové války
- 3.9. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

- 20.10. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 21.11. premiér rozpustil Sněmovnu reprezentantů a umožnil tak svolání předčasných parlamentních voleb na 14.12.
- 14.12. předčasné parlamentní volby do Sněmovny poslanců se 475 členy se konaly za účasti 52,65 % oprávněných voličů
- 24.12. odstoupila vláda premiéra Šinzó Abeho, který však byl hlasy 328 členů Sněmovny poslanců zvolen novým předsedou vlády, zatímco jeho protikandidát Kacuya Okada získal podporu 73 poslanců
- 24.12. slib složila nová vláda (MP Šinzó ABE, MZV Fumio KIŠIDA)
- 24.12. předsedou Sněmovny poslanců byl zvolen Nobutaka MAČIMURA

JEMEN

- 21.1. Konference o národním dialogu přijala závěrečný dokument, který se stane základem nové ústavy země; veřejnost byla s jeho obsahem seznámena na závěrečném jednání konference. Konference rovněž dospěla k dohodě o prodloužení funkčního období prozatímního prezidenta Mansúra Hádího o 12 měsíců do schválení nové ústavy a konání všeobecných voleb, jakož i na tom, že povede výbor, který připraví do tří měsíců text nové ústavy; do tří měsíců má být zrekonstruována vláda a Poradní rada tak, aby posílila zastoupení šíitských kmenů Huthi ze severu země i představitelů speratistických hnutí z Jižního Jemenu.
- 10.2. prezident Hádí prohlásil v závěrečný den jednání Konference o národním dialogu Jemen federativním státem, který dá Jižnímu Jemenu větší autonomii, nikoliv však nezávislost (jihojemenští separatisté to vzápětí odmítli); podle nové federální ústavy, která má být přijata do jednoho roku, bude země rozdělena na šest autonomních oblastí, z toho dvě (Aden a Hadramaut) budou na jihu země a čtyři v severním Jemenu (Saba, Janal, Azal a Tehama), kromě federálních měst Sana'a a Aden
- 25.2. Sněmovna zástupců prodloužila svůj mandát do 23.2.2015
- 7.3. změny ve vládě (MP a MZV zůstávají)
- 8.3. prezident vydal dekret o fungování 17-členné komise, která má do 8.3.2015 připravit návrh nové ústavy
- 11.6. změny ve vládě, novým ministrem zahraničí byl jmenován Džamál Abdalláh AL-SALLÁL /Jamal Abdullah al-Sallal/
- 19.7. bojovníci Al-Kájdy Arabského poloostrova (AQAP) vyhlásili na předměstí Aden v jižním Jemenu „Islámský stát“
- 24.8. premiér Muhammad Salim Basindwah podal demisi
- 31.8. vůdce vzbouřeneckého šíitského kmene Zaidiů (Houthi) Abdul Malik al-Houthi vyzval k zahájení kampaně občanské neposlušnosti a rozšíření protestů proti rozhodnutí vlády z července omezit dotace do nejchudších oblastí země
- 2.9. ve snaze ukončit povstání kmene Houthi, jehož jednotky vystoupily do hlavního města, odvolal prezident z funkce vládu premiéra Muhammada Salima Basindwaha a sestavením vlády národní jednoty pověřil Abdrabbuha Mansour Hadiho; rebelové však tento krok vzápětí odmítli
- 19.9. Sana'a obsazeno silami vzbouřenců šíitského kmene Houthi
- 21.9. krátce poté, co na slavnostním ceremoniálu podepsali dohodu s vládou o příměří a ukončení palby, o ukončení politické krize a sestavení vlády národní jednoty do tří dní, obsadili šíitští vzbouřenci z kmene Zaidiů sídlo vlády a ministerstva a premiér Muhammad Basindwah oznámil demisi své vlády

- 7.10. prezident jmenoval novým předsedou vlády Ahmeda Awada BIN MUBARAK-a, kterého však šíitští rebelové z kmene Houthi opět odmítli s tím, že konzultace kolem osoby premiéra nadále trvají (9.10. se Bin Mubarak vzdal nominace na předsedu vlády)
- 13.10. novým předsedou vlády byl jmenován Chálid BAHÁ /Khaled Bahah/
- 27.10. poslanci Sněmovny zástupců zvolení za jižní volební obvody se sešli v Adenu, kde vytvořili tzv. Jižní parlamentní blok, podporující úsilí hnutí Harak (Jižní hnutí) o nezávislost nebo autonomii bývalého Jižního Jemenu
- 29.10. vedoucí parlamentních frakcí v Sana'a vyslovili podporu prezidentovu nominantu na úřad předsedy vlády
- 7.11. designovaný premiér Bahá sestavil 37-člennou vládu, v níž jsou zastoupeni i vzbouřenci z šíitského kmene Houthi (MZV Abdullah Muhammad AL-SAAIDI) a která nastoupila úřad 9.11.
- 18.12. vládu premiéra Bahá schválil parlament hlasy více než 200 poslanců ze 301 při hlasování aklamací

JIHOAFRICKÁ REPUBLIKA

- 7.5. parlamentní volby do Národního shromáždění se 400 členy proběhly za účasti 73,48 % oprávněných voličů
- 21.5. na ustavujícím zasedání Národního shromáždění byl předsedou Nejvyššího soudu za prezidenta na další funkční období prohlášen bez hlasování Jacob Gedleyihlekisa ZUMA, který byl jediným uchazečem o tuto funkci a ze 400 poslanců jich 249 patří k Africkému národnímu kongresu, který ho na úřad nominoval (inaugurace 24.5.); předsedkyní Národního shromáždění byla opět zvolena Baleka MBETE, která získala podporu 260 poslanců, zatímco pro protikandidáta Nosimo Balindlelu hlasovalo 88 poslanců, 34 se zdrželo a 18 odevzdalo neplatný hlasovací lístek
- 21.5. ustavena Národní rada provincií s 90 členy, z nichž 54 jmenovaly politické strany zastoupené v provinčních sněmech a 36 jsou delegáty, zastupujících provinční sněmy
- 22.5. předsedkyní Národní rady provincií byla zvolena Thandi MODISE
- 25.5. jmenována nová vláda (viceprezident Cyril RAMAPHOSA, MZV Maite NKOANA-MASHABANE), která složila slib 26.5.

JIŽNÍ GEORGIE A SANDWICOVY OSTROVY

23.11.2013 magistrát Richard „Dickie“ HALL

JIŽNÍ OSETIE

- 20.1. prezident Tibilov odvolal předsedu vlády Rostislava Chugajeva a úřadujícím premiérem jmenoval Domenti Sadrionoviče KULUMBEGOV-a; ten povede vládu do parlamentních voleb v květnu 2014
- 2.4. prezident potvrdil Domenti Sadrionoviče Kulumbegova ve funkci řádného ministerského předsedy
- 8.6. parlamentní volby do Parlamentu se 34 členy proběhly za účasti 60,14 % oprávněných voličů (předseda Anatolij Iljič BIBILOV)

JIŽNÍ SÚDÁN

- 3.1. za zprostředkování IGAD byly v Addis Abebě zahájeny mírové rozhovory mezi vládou a rebely podporujícími bývalého viceprezidenta Machara Tenyho (5.1. pokračovaly jako přímé rozhovory)

- 21.1. prezident Kiir obvinil mírovou misi OSN UNMISS, že straní Macharovým rebelům z kmene Nuer, pomáhá jim při útěku a uschování zbraní a chová se jako paralelní vláda
- 23.1. na jednání v Etiopii podepsala vláda s rebely dohodu o zastavení bojů s platností od 24.1. poté, co v posledním týdnu vládní vojska dobyla zpět strategická města Bor a Malakal, která povstalci obsadili; rozhovory budou pokračovat 7.2.
- 29.1. ministr spravedlnosti Paulino Wanawila oznámil úmysl vlády obvinít sedm politiků, podílejících se na prosincovém pokusu o státní převrat, ze zločinu vlastizrady a pohnat je před soud
- 31.1. vláda podepsala mírovou smlouvu se vzbouřeneckým Demokratickým hnutím Jižního Súdánu (SSDM)
- 12.2. více než 2 týdny po uzavření příměří 24.1. byla v Addis Abebě obnovena jednání o řešení vnitropolitické krize mezi vládou a rebely
- 18.2. obnovením bojů v okolí Malakalu, hlavního města státu Severní Nil, došlo k prvnímu významnému porušení příměří z 24.1.
- 18.2. v Addis Abebě bylo zahájeno 2. kolo jednání o řešení vnitropolitické krize
- 11.3. čtyři čelní představitelé pokusu o státní převrat 15.12.2013 byli postaveni před soud pro velezradu
- 18.3. oznámena restrukturalizace vlády (MZV zůstává)
- 21.4. mise OSN UNMISS obvinila rebely z řad komunity Nuer, že poté, co obsadili petrolejářskou základnu ve městě Bentiu, povraždili stovky příslušníků většinového kmene Dinka
- 23.4. odvolán náčelník generálního štábu Súdánské lidové osvobozené armády generál James Hoth Mai a na jeho místo byl jmenován generálporučík Paul Malong AWAN
- 25.4. v zájmu míru a usmíření v zemi, jak oznámil ministr spravedlnosti Paulino Wanawilla, stáhla vláda obvinění čtyř politiků, spojených s osobou bývalého viceprezidenta Machara, z velezrady a tito byli okamžitě propuštěni; svou účast na pokusu o svržení vlády v r. 2013 však popírají
- 5.5. v Addis Abebě se vláda dohodla s rebely vedenými Riekem Macharem Tenym na uzavření měsíčního příměří od 7.5. do 7.6. ve snaze umožnit sklizeň na venkově v postižených státech a zabránit tak hladomoru
- 9.5. mezi vládou a rebely byla uzavřena v Addis Abebě dohoda o smíření, která obsahuje závazek okamžitého příměří po 5 měsících bojů a vytvoření přechodné vlády, která připraví novou ústavu a uspořádá nové volby
- 12.5. v návaznosti na uzavřenou dohodu s rebely odložila vláda prezidentské volby, které měly proběhnout v r. 2015, do let 2017 nebo 2018; zemi zatím bude vládnout prozatímní vláda
- 27.5. RB OSN přijala rezoluci č. 2155 (2014) o prodloužení mandátu mírové mise OSN (UNMISS) do 30.11.2014
- 29.5. RB OSN přijala rezoluci č. 2156 (2014) o prodloužení mandátu bezpečnostních sil OSN v oblasti Abyei (UNISFA) do 15.10.2014
- 10.6. regionální blok IGAD potvrdil, že na jednání prezidenta Kiira a vůdce rebelů Machara Tenyho v Addis Abebě se vláda s rebely dohodla na ukončení bojů a vytvoření přechodné vlády do 60 dní
- 4.8. na základě požadavku regionálního sdružení IGAD dohodnout se do 10.8. na vytvoření přechodné vlády, byly v Addis Abebě obnoveny mírové rozhovory mezi vládou a rebely kolem Rieka Machara Tenyho (5.8. jednání bylo přerušeno, protože rebelové svou účast přerušili)

- 25.8. prezident Salva Kiir a jeho bývalý viceprezident Riek Machar podepsali v Addis Abebě další dohodu s cílem zastavit konfrontaci a do 45 dní by měli podle požadavku IGAD sestavit přechodnou vládu; předchozí dvouměsíční termín na zformování kabinetu vypršel 11.8.
- 28.8. rebelové kolem Rieka Machara popřeli, že by uzavřeli dohodu s vládou o vytvoření přechodné koaliční vlády a ukončení konfliktu; podle jejich vyjednavče Tabana Deng Gaie šlo jen o parafování dokumentu o možném řešení uzvření příměří
- 14.10. RB OSN přijala rezoluci č. 2179 (2014) o prodloužení mandátu mírových sil OSN v oblasti Abyei UNISFA do 28.2.2015
- 7.11. pod patronátem IGAD se vláda a vzbouřenci kolem Rieka Machara dohodli na jednáních v Addis Abebě na bezpodmínečném, úplném a okamžitému ukončení bojů s tím, že do 15 dní uzavřou dohodu o rozdělení moci a nastolení míru
- 25.11. RB OSN schválila rezoluci č. 2187 (2014) o prodloužení mandátu mise OSN UNMISS do 30.5.2015

JORDÁNSKO

- 2.11. předsedou Poslanecké sněmovny byl znovu zvolen Atef TARAWNEH

JUBALAND

- 20.1. inaugurace prezidenta, viceprezidenta a 9-členné vlády, jmenované 7.12.2013 (zastupující viceprezident Suldan Abdulkadir MOHAMED „Lugadheere“, ministr mezinárodních záležitostí Mohamed Nur IFTIN „Shamabara“)
- 2.3. prezident Prozatímní správy Jubby Ahmed Madoobe zrušil dohodu, kterou podepsal s federální vládou v srpnu 2013 v Addis Abebě, protože byla uzavřena pod tlakem vnějších mocností (Etiopie, Keni a OSN) a nerespektuje kmenové zájmy lidu; správa vznikla proti vůli kmenů Digil a Mirifle, které ovládají Jubbu, a oblastí Baay, Bakool a Dolní Shabelle, které kvůli ní přerušily své styky s federální vládou a pokračují v jednání o vytvoření Jihozápadního státu
- 6.3. vláda odsoudila volbu Madoobe Nunowa prezidentem Jihozápadního státu (6)
- 27.4. v Kismaayu byla zahájena 2. etapa konference o usmíření obyvatel Jubalandu, která má trvat dva týdny
- 31.8. mise AMISOM oznámila, že se jí vzdaly milice plukovníka Barre Adana Shireho „Hiiraale“ z Kismaaya, které dosud odmítaly uznat Prozatímní správu Jubby; sám Hiiraale zahájil 30.8. jednání s prezidentem Sheikhem Mohamudem
- 31.8. za účasti zástupců federální vlády uzavřel Barre Adan Shire „Hiiraale“ dohodu s Prozatímní správou Jubby o svém zapojení do procesu smíření v Jubalandu a o začlenění svých milicí do somálské řádné armády; tuto dohodu přivítali zástupci OSN, IGAD a EU v Somálsku
- 15.9. před zahájením 3. etapy konference o usmíření v Jubalandu, která se bude konat v Kismaayu, byly do pohotovosti uvedeny ozbrojené síly Prozatímní správy Jubby a mise AMISOM
- 16.9. somálský prezident zahájil v Kismaayu konferenci o usmíření jihosomálských komunit Geda, Střední a Dolní Jubby; přes svůj slib angažovat se v dialogu s vládou JIA konferenci bojkotuje místní opoziční předák plukovník Barre Adam Shire „Hiiraale“

KABARDINSKO-BALKARSKO

- 14.9. parlamentní volby do Parlamentu se 70 členy proběhly za účasti 71,07 % oprávněných voličů

- 17.9. ruský prezident nominoval pro volbu Parlamentem na funkci hlavy státu Jurije Kokova, Irinu Mariaš a Alije Musukova
- 9.10. poměrem hlasů 70:0 byl hlavou republiky znovu zvolen Jurij Aleksandrovič KOKOV
- 11.10. předsedou vlády byl jmenován Alij Tachirovič MUSUKOV

KALMYCKO

- 6.5. ruský prezident přijal rezignaci hlavy republiky Alekseje Maratoviče Orlova a jmenoval jej úřadující hlavou republiky
- 14.9. hlavou republiky byl znovu zvolen Aleksej Maratovič ORLOV, který obdržel 86,0 % odevzdaných hlasů (inaugurace 19.9.), na dalších místech se umístili Nikolaj Nurov (10,1 %), Pjotr Vyškvorok (3,04 %), Chongor Marilov (2,97 %); volební účast 64,6 %

KAMBODŽA

- 22.7. opoziční Kambodžská strana národní záchrany (CNRP) oznámila ukončení bojkotu práce Národního shromáždění poté, co se s vládní Lidovou stranou Kambodže (CPP) dohodla na reformě volebního zákona

KANADA

- 19.3. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 25.4. Nejvyšší soud jednomyslně odmítl vládní návrh reformy, popř. zrušení Senátu, jehož reforma vyžaduje přijetí ústavního dodatku nejméně sedmi z desíti provincií, a tak *de facto* znemožnil její schválení
- 26.11. předsedou Senátu byl jmenován Pierre Claude NOLIN

KAPVERDY

- 18.9. změny ve vládě, novým ministrem zahraničních věcí se stal Jorge TOLENTINO ARAÚJO (nástup 22.9.)

KAZACHSTÁN

- 21.1. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 7.3. reorganizace vlády (MP i MZV zůstávají)
- 2.4. odstoupil premiér Serik Achmetov, jehož nástupcem byl jmenován Karim Kažymkan-uly MASIMOV; vzápětí jej jednomyslně schválil Parlament
- 3.4. předsedou Sněmovny byl zvolen Kabibulla Kabenovič DŽAKUPOV
- 4.4. jmenována nová vláda (MZV Jerlan Abilfaizovič IDRISOV)
- 29.5. prezidenti Kazachstánu, Běloruska a Ruska podepsali v Astaně smlouvu o vzniku Euroasijské hospodářské unie
- 6.8. restrukturalizace vlády, počet ministerstev snížen ze 17 na 12, počet státních výborů z 54 na 30 (MZV zůstává)
- 1.10. parlamentní volby do poloviny nepřímo volených míst (16) v Senátu se 47 členy
- 11.11. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

KEŇA

- 7.10. před svým odjezdem do Haagu k řízení před Mezinárodním soudním dvorem předal prezident Kenyatta dočasně svůj úřad viceprezidentu Williamu Rutovi

KOKOSOVÉ OSTROVY

- 6.10. úřad správce australské vlády nastoupil Barry HAASE

- 13.10. do nově zřízené funkce vrchního výkonného úředníka byl jmenován Aaron J. BOWMAN

KOLUMBIE

- 13.1. v Havaně byly 19. kolem obnoveny rozhovory mezi vládou a FARC
- 13.1. Revoluční ozbrojené síly Kolumbie (FARC) litují negativního stanoviska vlády k jejich návrhu na uzavření oboustranného příměří a neprodlouží jednostranné vánoční příměří, které skončí 15.1.
- 19.2. ministr obrany jmenoval novým velitelem ozbrojených sil generálmajora Juana Pabla RODRÍGUEZ-e
- 9.3. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny se 166 členy a Senátu se 102 členy proběhly za účasti 43,58 % oprávněných voličů
- 17.5. na mírových jednáních v Havaně se vláda a FARC dohodly na plánu likvidace ilegálního obchodu s narkotiky, ukončení pěstování koky a zákazu užívání nezákonných drog; při příležitosti konání prezidentských voleb ohlásily FARC jednostranné příměří na období 20.-28.5.
- 25.5. v prezidentských volbách se za účasti 40,07 % oprávněných voličů nejlépe umístili Óscar Iván Zuluaga Escobar (29,25 %) a Juan Manuel Santos (25,69 %), kteří postupují do 2. kola 15.6.; na dalších místech se umístili Marta Lucía Ramírez Blanco (15,52 %), Clara Eugenia López Obregón (15,23 %) a Enrique Peñalosa Londoño (8,28 %), přičemž 5,99 % odevzdaných hlasů bylo prázdných
- 7.6. vláda a Revoluční ozbrojené síly Kolumbie (FARC) se na jednáních v Havaně dohodly na vytvoření Komise pravdy, která prošetří smrt 220 tisíc lidí během 50 let trvajícího ozbrojeného konfliktu
- 10.6. vláda oznámila zahájení oficiálních mírových rozhovorů s druhou největší vzbouřeneckou skupinou v zemi, Armádou národního osvobození (ELN); přípravné rozhovory probíhají od ledna t.r.
- 15.6. ve druhém kole prezidentských voleb byl prezidentem znovu zvolen Juan Manuel SANTOS CALDERÓN, který získal podporu 50,95 % hlasujících, zatímco Óscar Iván Zuluaga 45,02 % (inaugurace 7.8.); 4,03 % odevzdaných hlasů nebylo pro žádného kandidáta, 403.405 hlasů bylo neplatných a volební účast dosáhla 47,89 % oprávněných voličů
- 20.7. úřad předsedy komory parlamentu s mandátem do 20.7.2015 nastoupili Fabio Raúl AMÍN SALEME (Poslanecká sněmovna) a José David NAME CARDOZO (Senát), zvolení 16.7.
- 11.8. oznámeno složení nové vlády (MZV María Ángela HOLGUÍN)
- 17.8. v Havaně byly obnoveny mírové rozhovory vlády s Revolučními ozbrojenými silami Kolumbie o obětech konfliktu, kterých se poprvé 22.8. zúčastnili i představitelé kolumbijské armády v čele s předsedou Sboru náčelníků štábů generálem Javierem Floresem, aby jednali o implementaci příměří a odzbrojení milicí FARC; 22.8. současně byla další etapa jednání stanovena na září t.r.
- 1.-10.9. v Havaně se konalo 28. kolo jednání vlády se silami FARC o reparacích obětí občanské války; totéž bylo předmětem 29. kola, které začalo 23.9.
- 20.10. Ústavní soud rozhodl o ústavnosti zákona, požadujícího schválení příp. mírové dohody s Revolučními ozbrojenými silami Kolumbie (FARC) v národním referendu
- 24.10. v Havaně zahájeno 30. kolo jednání s FARC

- 16.11. vláda přerušila mírová jednání s Revolučními ozbrojenými silami Kolumbie (FARC) poté, co byl v severní provincii Choco unesen rebely z FARC brigádní generál Rubén Dario Alzate Mora (propuštěn 30.11.)
- 3.12. vláda a Revoluční ozbrojené síly Kolumbie se po propuštění generála Alzateho dohodly na obnovení mírových rozhovorů v Havaně k 10.12.
- 10.12. v Havaně bylo zahájeno 31. kolo mírových rozhovorů vlády s FARC
- 17.12. na obnovených rozhovorech s vládou v Havaně vyhlásily Revoluční ozbrojené síly Kolumbie časově neomezené jednostranné příměří s platností od 20.12.

KOMI

- 14.1. úřadující hlavou republiky byl ruským prezidentem jmenován Vjačeslav Michailovič GAJZER, kterému téhož dne vypršel předcházející mandát
- 14.9. hlavou republiky byl opět zvolen Vjačeslav Michailovič GAJZER, který obdržel 78,97 % odevzdaných hlasů (inaugurace 19.9.), na dalších místech se umístili Andrej Andrejev (6,85 %), Michail Bragin (6,85 %), Ilja Veličko (3,0 %) a Jevgenij Vologin (2,45 %); volební účast 58,95 %

KONGO (B)

- 12.10. nepřímé parlamentní volby do poloviny Senátu se 72 členy voliteli oblastních rad
- 28.10. předsedou Senátu byl opět zvolen André Obami ITOU

KONGO (K)

- 30.1. RB OSN schválila rezoluci č. 2136 (2014) o obnovení embarga na dovoz zbraní a souvisejících opatření do 1.2.2015
- 28.3. RB OSN schválila rezoluci č. 2147 (2014) o prodloužení mandátu mise OSN MONUSCO do 31.3.2015
- 26.8. začala práci společná hraniční komise Konga a Rwandy, která měla vymezit společnou spornou hranici obou zemí mezi konzskou provincií Severní Kivu a okresem Rubavu ve Rwandě
- 18.9. novým vrchním velitelem pozemních sil byl jmenován generálmajor Dieudonne BANZE
- 7.12. prezident oznámil vytvoření vlády národní jednoty za účasti několika zástupců opozice (MP Augustin Matata PONYO MAPON, MZV Raymond TSHIBANDA)

KOREA – JIŽNÍ

- 12.2. poprvé od r. 2007 byly obnoveny rozhovory na vysoké úrovni vlád Jižní Koreje a KLDK v Pchanmundžonu, které mají upřesnit podmínky setkávání rodin, rozdělených korejskou válkou (1950-1953), jež by mělo být obnoveno 20.2.
- 27.4. kvůli selhání vlády při řešení následků potopení trajektu 16.4. u ostrova Čedžu odstoupil premiér Čong Hong-won
- 22.5. prezidentka Pak Kun-hje jmenovala novým předsedou vlády An Te-hi /Ahn Dae Hee/, kterého pověřila sestavením nové vlády
- 28.5. kandidát na předsedu vlády An Te-hi stáhl svou kandidaturu
- 29.5. předsedou Národního shromáždění byl zvolen Čung Ui-hwa /Chung Ui-hwa/
- 10.6. prezidentka nominovala na funkci předsedy vlády Moon Chang Keuk-a
- 13.6. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 24.6. nominant na úřad premiéra Moon Chang Keuk odmítl nominaci

- 26.6. prezidentka oznámila, že dosavadní premiér Čong Hong-won /Chung Hong Won/ setrvá nadále v úřadu poté, co 27.4. nabídl demisi kvůli potopení trajektu Sešil; demise nebyla přijata
- 4.10. na rozhovorech v Soulu se představitelé Jižní a Severní Koreje Ryoo Kihl-jae a Hwang Pyong-so dohodli na obnovení vzájemných rozhovorů na vysoké úrovni, přerušených v únoru t.r.
- 29.12. jak oznámil ministr pro sjednocení Rju Kil-čche, vláda nabídla KLDR obnovení vzájemných rozhovorů na vysoké úrovni o mírovém sjednocení země (1.1.2015 byla nabídka přijata)

KOREA – SEVERNÍ

- 12.2. poprvé od r. 2007 byly obnoveny rozhovory na vysoké úrovni vlád KLDR a Jižní Koreje v Pchanmundžonu, které mají upřesnit podmínky setkávání rodin, rozdělených korejskou válkou (1950-1953), jež by mělo být obnoveno 20.2.
- 5.3. RB OSN schválila rezoluci č. 2141 (2014) o prodloužení mandátu skupiny pozorovatelů na dodržování sankcí o 13 měsíců, tedy do 5.4.2015
- 6.3. vláda odmítla návrh Jižní Koreje obnovit rozhovory o dalších schůzkách rozdělených rodin, protože nezrušila každoroční vojenské cvičení s USA, jak KLDR žádala
- 9.3. parlamentní volby do 13. Nejvyššího lidového shromáždění s 687 členy se konaly za volební účasti 99,97 %
- 9.4. ustavující schůze Nejvyššího lidového shromáždění zvolila předsedou jeho prezidia a titulární hlavou státu Kim Jong-nama /Kim Yong Nam/, prvním předsedou Komise národní obrany Kim Čong-una /Kim Jong Un/ a předsedou rady ministrů Pak Pong-čua /Pak Pong Ju/; novým ministrem zahraničí se stal Ri Su-jong /Ri Su Yong/
- 9.4. předsedou Nejvyššího lidového shromáždění byl znovu zvolen Chie Thae Bok
- 4.10. na rozhovorech v Soulu se představitelé Jižní a Severní Koreje Ryoo Kihl-jae a Hwang Pyong-so dohodli na obnovení vzájemných rozhovorů na vysoké úrovni, přerušených v únoru t.r.

KORSIKA

- 8.3.2013 prefektem departmentu Corse du Sud a oblasti Korsika se stal Christophe MIRMAND

KOSOVO

- 11.1. společné zasedání vlád Kosova a Albánie v Prizrenu vedlo k podpisu dohody o strategickém partnerství a rozvoji „celého albánského prostoru“ a k ustavení pracovních komisí v mnoha oblastech spolupráce obou zemí
- 27.1. v Bruselu se konalo 21. setkání premiérů Kosova a Srbska o normalizaci vzájemných vztahů a skončilo bez dohody o fungování soudů na severu Kosova obývaném Srby
- 12.2. v Bruselu proběhlo 22. setkání premiérů Kosova a Srbska, které zaznamenalo pokrok v jednání o struktuře a fungování soudů v srbských komunitách na severu země
- 23.2. opakované volby městského zastupitelstva v Mitrovici potvrdily volbu Gorana Rakiće ze Srbské občanské iniciativy (GIS) s 52,6 % obdržených hlasů starostou
- 25.3. oznámena dohoda vlády a Evropské unie o prodloužení mandátu její mise EULEX do června 2016, která bude předložena ke schválení parlamentu

- 7.5. parlament rozhodl o svém rozpuštění, 8.5. oznámila prezidentka, že předčasné parlamentní volby do Shromáždění se uskuteční 8.6.
- 8.6. v předčasných parlamentních volbách do Shromáždění Kosova se 120 členy hlasovalo 42,63 % oprávněných voličů
- 12.6. EU prodloužila mandát své mise Eulex o další dva roky
- 16.7. předsedou Shromáždění byl zvolen Isa MUSTAFA z opoziční Demokratické ligy Kosova (LDK), kterého však do vyřešení stížnosti 24.7. sesadil Ústavní soud, na kterého se se stížností obrátila vládní Demokratická strana Kosova (PDK)
- 22.8. Ústavní soud anuloval volbu Isy Mustafy předsedou parlamentu s tím, že právo na nominaci předsedy Shromáždění má největší parlamentní frakce PDK; protože ta nebyla schopna zajistit podporu 61 poslance pro svého kandidáta a post zůstal neobsazený, nemohlo dojít k vytvoření nové vlády
- 18.9. kandidátovi PDK Arsimu Bajramimu se nepodařilo zajistit podporu pro zvolení do čela parlamentu
- 19.11. dosaženo dohody o rozdělení moci mezi dvě hlavní politické strany, PDK Hashima Thaciho a LDK Isy Mustafy, jejichž spor bránil vytvoření nové vlády
- 8.12. předsedou Shromáždění byl zvolen Kadri Fazli VESELI
- 9.12. Shromáždění zvolilo poměrem hlasů 73:38 předsedou vlády Isu MUSTAFA-u a jeho vládu (MZV Hashim THAÇI)

KOSTARIKA

- 2.2. parlamentní volby do Zákonodárného shromáždění s 57 členy proběhly za účasti 68,38 % oprávněných voličů
- 2.2. v prvním kole prezidentských voleb za účasti 61,19 % oprávněných voličů nejlepších výsledků dosáhli Luis Guillermo Solís Rivera (30,64 %) a Johnny Francisco Arraya Monge (29,71 %), kteří postupují do 2. kola 6.4.; na dalších místech se umístili José María Villalta Florez-Estrada (17,25 %), Otto Claudio Guevarra Guth (11,34 %), Rodolfo Emilio Piza Rocafort (6,02 %), José Miguel Corrales Bolaños (1,50 %), Carlos Luis Avendaño Calvo (1,35 %), Justo Orozco Álvarez (0,81 %), Óscar Andrés Salas López Arias (0,50 %), Sergio Mena Díaz (0,29 %), Héctor Enrique Monestel Herrera (0,24 %), José Manuel Echandi Meza (0,21 %), Walter Muñoz Céspedes (0,15 %), prázdné volební lístky (0,28 %), neplatné hlasy (1,68 %)
- 4.2. Volební soud nařídil ruční přepočítání hlasovacích lístků odevzdaných v prezidentských volbách
- 25.2. vláda požádala Mezinárodní soudní dvůr v Haagu, aby rozhodl o námořních hranicích mezi Kostarikou a Nikaraguou v Karibském moři a Tichém oceánu; Nikaragua odpověděla protestní nótou ministra zahraničí Samuela Santose Lópeze jeho kostarickému partnerovi José Enrique Castillo Barrantesovi
- 6.3. kandidát Johnny Arraya stáhl svou účast ve 2. kole prezidentských voleb 6.4. ; tím se vítězství Luise Guillerma Solíse stalo téměř jistým
- 6.4. ve 2. kole byl prezidentem zvolen Luis Guillermo SOLÍS RIVERA, který získal 77,81 %, zatímco jeho protikandidát Johnny Arraya Monge 22,19 %, prázdné lístky tvořily 0,46 %, neplatné 0,91 % (inaugurace 8.5.); volební účast 56,63 %
- 14.4. jmenování členové nové vlády, která se funkce ujme 8.5. (MZV Manuel GONZÁLEZ SANZ)
- 21.4. v ekvádorském Quitu byla podepsána dohoda o námořní hranici Kostariky s Ekvádorem, ukončující 29 let trvající spor o svrchovanost

- 1.5. úřad předsedy Zákonodárného shromáždění do 30.4.2015 nastoupil Henry Manuel MORA JIMÉNEZ
- 8.5. nástup do úřadu nového prezidenta Solíse a jeho vlády

KRYM

- 20.2. předseda Nejvyšší rady autonomní republiky Volodymyr Konstantynov vyzval ruského prezidenta k ochraně ruského obyvatelstva Krymu a navrhl zrušení předání Kypru Ukrajině z r. 1954; předseda regionální vlády Anatolij Mogiljov tento krok parlamentu odsoudil
- 23.2. městská rada Sevastopolu nahradila starostu jmenovaného ukrajinskou vládou Alexejem Michajlovičem Čalým
- 27.2. Nejvyšší rada autonomní republiky oznámila, že 25.5. se uskuteční referendum o budoucnosti poloostrova; pro referendum o zdokonalení statusu a pravomocí Krymu hlasovalo 61 ze 64 poslanců rady
- 27.2. Nejvyšší rada hlasy 53 svých členů odvolala předsedu vlády Mogiljova, novým předsedou regionální vlády byl zvolen Sergej Valerjevič AKSJONOV
- 27.2. nová vláda odmítla uznat nového zmocněnce ukrajinského prezidenta na Krymu Serhije Kunicyna
- 1.3. vláda posunula termín referenda o budoucnosti Krymu z 25.5. na 30.3.
- 1.3. předseda vlády Aksjonov požádal ruského prezidenta o zajištění míru a pořádku na poloostrově
- 5.3. předseda vlády Aksjonov odmítl jednat s novým ukrajinským režimem o autonomii poloostrova s tím, že o jeho budoucnosti rozhodnou v referendu obyvatelé autonomní republiky
- 6.3. poslanci Nejvyšší rady požádali o připojení Krymu k Ruské federaci jako jejího právoplatného subjektu; občané země se budou moci k této žádosti vyslovit v referendu 16.3. Protože je toto rozhodnutí krymského parlamentu v rozporu se čl. 73 ukrajinské ústavy, ukrajinská vláda je odmítla jako protiústavní.
- 10.3. před referendem 16.3. slíbil předseda vlády ukrajinským obyvatelům Krymu možnost dvojího občanství a krymským Tatarům více práv
- 11.3. Nejvyšší rada přijala hlasy 78 z 81 poslanců deklaraci nezávislosti poloostrova na Ukrajině
- 15.3. ukrajinský parlament rozhodl o dočasném odebrání pravomocí Nejvyšší radě Krymské autonomní republiky hlasy 278 ze 450 svých členů
- 16.3. v referendu o budoucnosti země se za účasti 83,1 % oprávněných voličů 96,77 % z nich vyslovilo pro bezprostřední připojení k Rusku, 2,5 % pro větší autonomii v rámci Ukrajiny; v Sevastopolu, který hlasoval odděleně, se pro připojení města k Ruské federaci vyslovilo 95,6 % voličů, zatímco účast byla 89,5 % oprávněných osob
- 17.3. Nejvyšší rada Krymu vyhlásila Krymskou republiku nezávislým a svrchovaným státem a požádala o vstup do Ruské federace jako její nový subjekt; Rusko uznalo nezávislost Krymu vzápětí dekretem prezidenta Putina
- 18.3. prezident podepsal s představiteli Krymu Sergejem Aksjonovem a Vladimírem Konstantinovem, jakož i se starostou Sevastopolu Alexejem Michailovičem Čalým (ČALYJ), dohodu o zapojení Krymu a Sevastopolu do Ruské federace
- 19.3. dosavadní Nejvyšší rada Krymské republiky se přejmenovala na Státní radu (*Gosudarstvennyj Sovět*)
- 29.3. Sněm krymských Tatarů vyslovil požadavek na etnickou a územní autonomii v rámci Krymu

- 11.4. Státní rada přijala hlasy všech 88 přítomných poslanců ze 100 novou ústavu republiky, která ji prohlašuje za nedílnou součást Ruské federace
- 14.4. ruský prezident jmenoval úřadující hlavou republiky Sergeje Valerjeviče AKSJONOV-a a úřadujícím gubernátorem Sevastopolu viceadmirála Sergeje MENJAJLO
- 14.9. parlamentní volby do Státní rady se 75 členy proběhly za účasti 53,6 % oprávněných voličů, volby do Zákonodárného shromáždění Sevastopolu s 24 členy za účasti 48,6 % oprávněných voličů
- 17.9. ruský prezident nominoval pro volbu Státní radou na funkci hlavy státu Sergeje Aksjonova, Gennadije Narajeva a Aleksandra Terent'jeva
- 18.9. jak oznámil jeho předseda Refat Čubarov, městský soud v Simferopolu uzavřel tzv. Parlament krymských Tatarů (Medžlís)
- 9.10. Státní rada zvolila poměrem hlasů 75:0 hlavou republiky Sergeje Valerjeviče AKSJONOV-a

KUBA

- 6.3. vláda vyjádřila souhlas s návrhem Evropské unie zahájit přímá jednání o obnovení bilaterálních vztahů s EU
- 17.12. prezidenti Kuby a USA oznámili dohodu o obnovení činnosti svých diplomatických zastoupení ve Washingtonu a Havaně, zrušení embarga a normalizaci vzájemných vztahů

KURDISTÁN

- 3.7. prezident Barzání požádal parlament, aby zahájil přípravy na uspořádání referenda o nezávislosti této autonomní oblasti na Iráku
- Předseda vlády (od 5.4.2012) Nechirvan Iris BARZANI, ministr zahraničí Falah Mustafa BAKIR

KUVAJT

- 6.1. předsedou vlády jmenoval emír opět šejcha SABAHA al-Ahmed al-Džábir al-Sabah /Shaikh Sabah al-Ahmad al-Jabir al-Sabah/ a na jeho návrh i novou vládu (MZV šajch SABAHA Chálid al-Hamád al-Sabah /Shaikh Sabah Khaled al-Hamad al-Sabah/)

KYPR

- 30.1. RB OSN přijala rezoluci č. 2135 (2014) o prodloužení mandátu mírové mise OSN UNFICYP do 31.7.2014
- 7.2. zástupci řecké a turecké komunity uzavřeli dohodu o obnově a postupu dalších jednání o sjednocení ostrova; předcházející rozhovory na úrovni prezidentů byly přerušeny poté, co Kypr v r. 2012 převzal rotující předsednictví EU
- 11.2. prezidenti Kypru a Severního Kypru Nikos Anastasiades a Derviş Eroğlu obnovili pod patronátem OSN rozhovory o opětovném sjednocení ostrova
- 28.2. poté, co z ní na protest proti obnovení rozhovorů se Severním Kyprem o sjednocení ostrova vystoupila Demokratická strana (DIKO), odstoupila vláda
- 12.3. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 3.4. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 30.7. RB OSN přijala rezoluci č. 2168 (2014) o prodloužení mandátu mise OSN UNFICYP o 12 měsíců do 31.7.2015
- 7.10. prezident Nikos Anastasiades odvolal účast své vlády na reunifikačních rozhovorech s tureckou komunitou, podporovaných OSN, poté, co Turecko

poslalo svá vojenská plavidla do teritoriálních vod Kypru na místo těžby ropy v šelfových vodách zvláštní ekonomické zóny

KYRGYZSTÁN

- 18.3. rozpadla se tříčlenná vládní koalice, když z ní vystoupila strana Vlast (Ata-Meken)
- 19.3. prezident přijal demisi vlády premiéra Žantoro Satybaldijeva
- 20.3. vytvořením nové vlády prezident pověřil Čynybaje Akunoviče TURSUNBEKOV-a
- 26.3. úřadujícím předsedou vlády byl jmenován Džoomart Kaipovič OTORBAJEV
- 31.3. uzavřena nová koalice tří bývalých vládních stran
- 2.4. prezident jmenoval novou vládu (MP Džoomart Kaipovič OTORBAJEV, MZV Erlan Bekešovič ABDYLDAJEV), kterou 3.4. schválila Nejvyšší rada poměrem hlasů 103:7
- 19.11. Nejvyšší rada schválila vládní změny (MP i MZV zůstávají)

LAOS

- 17.3. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

LESOTHO

- 10.6. premiér Thabane pozastavil činnost Parlamentu na devět měsíců poté, co Lesothský kongres pro demokracii (LCD) pohrozil odchodem z koaliční vlády s jeho Všelesothským konventem (ABC)
- 30.8. v obavách před svržením vojenským převratem ze země uprchl předseda vlády Thomas Thabane; armáda převrat odmítla, připustila však nespokojenost v ozbrojených silách poté, co se premiér rozhodl odvolat jejich velitele generálporučíka Kennedy Tlai Kamoliho a nahradit ho generálporučíkem Maaparankoe Mahaem
- 31.8. úřadujícím předsedou vlády se stal dosavadní místopředseda Mothetjoa METSING
- 31.8. generál Kamoli potvrdil, že zůstává ve velení armády
- 1.9. uprchlý premiér Thabane vyzval vlády JAR a dalších členských zemí SADC, aby vyslaly svá vojska do Lesotha a obnovily stav před jeho útekem
- 3.9. premiér Thabane se vrátil do čela vlády národní jednoty z r. 2012 a ze svého útěku do zahraničí i odpovědnosti za současnou politickou krizi se musel zpovídat před králem Letsiem III.
- 2.10. po rozhovorech premiéra Thabaneho a jeho oponenta Metsinga bylo dohodnuto obnovení činnosti dvoukomorového Parlamentu, rozpuštěného králem v červnu t.r., a svolání předčasných parlamentních voleb na únor 2015
- 17.10. na jejich společném zasedání král Letsie III. znovu otevřel jednání obou komor Parlamentu

LIBANON

- 15.2. po 10 měsících od svého pověření vyjednal designovaný premiér novou vládu (MP Tammam SALAM, MZV Gebran BASSIL), kterou prezident jmenoval poté, co přijal rezignaci vlády Nadžíba Mikátího
- 20.3. Národní shromáždění vyslovalo poměrem hlasů 96:4 při 1 abstenci důvěru vládě Tammama Salama
- 23.4. v 1. kole prezidentské volby získal nejvíce hlasů (48 od 124 přítomných poslanců) Samir Geagea, zatímco další kandidáti Henri Hélou (16 hlasů) a

- Amin Gemayel (1 hlas) nemají dostatečnou podporu; protože bylo odevzdáno 52 prázdných volebních lístků a 7 hlasů bylo neplatných (4 poslanci se neúčastnili hlasování vůbec), nezískal ani vítězný kandidát požadovanou 2/3 většinu (86 hlasů) a nebyl tedy zvolen
- 30.4. ve 2. kole prezidentské volby nedošlo vůbec k hlasování, protože se jednání zúčastnilo jen 47 poslanců ze 128, a tak nebylo dosaženo požadovaného kvóra 86 přítomných zákonodárců, aby mohla být volba zahájena; 3. kolo svolal předseda Národního shromáždění na 7.5.
- 7.5. ani napotřetí se parlamentu nepodařilo zvolit prezidenta, protože se na hlasování nedostavila požadovaná 2/3 většina poslanců; příští kolo proběhne 15.5.
- 15.5. na na čtvrtý pokus Národnímu shromáždění nezvolilo nového prezidenta, protože nebylo dosaženo potřebné 2/3 většiny přítomných poslanců; další pokus se uskuteční 22.5.
- 22.5. ani popáté se Národnímu shromáždění nepodařilo zvolit nového prezidenta, protože se nesešlo v dostatečném počtu; totéž se opakovalo 24.5.
- 24.5. protože vypršelo funkční období prezidenta Suleimana, od 25.5. jeho pravomoci převzal kabinet Tammama Salama
- 9.6. další zasedání parlamentu k volbě prezidenta skončilo opět neúspěšně, protože se nesešel dostatečný počet poslanců Národního shromáždění; další termín prezidentské volby byl stanoven na 18.6.
- 18.6. ani na sedmý pokus se parlamentu nepodařilo zvolit prezidenta, další kolo voleb se uskuteční 2.7.
- 2.7. z důvodů nedostatečné účasti poslanců nezvolilo Národní shromáždění ani naposmý prezidenta republiky; 9. kolo prezidentské volby bylo stanoveno na 23.7.
- 23.7. ani v 9. kole se kvůli nízké účasti poslanců nezdařilo zvolit prezidenta a 10. kolo prezidentské volby bylo stanoveno na 12.8.
- 12.8. také 10. pokus o zvolení nového prezidenta skončil neúspěchem pro nízký počet přítomných poslanců; hlasování bylo odloženo na 2.9.
- 26.8. RB OSN schválila rezoluci č. 2172 (2014) o prodloužení mandátu mise OSN UNIFIL do 31.8.2015
- 2.9. ani 11. kolo prezidentské volby neuspělo, protože se nesešel potřebný počet členů Národního shromáždění (účastnilo se 57 ze 128 poslanců); 12. kolo bylo svoláno na 23.9.
- 23.9. 12. pokus zvolit nového prezidenta skončil opět bez výsledku; další kolo voleb bylo stanoveno předsedou NS na 9.10.
- 9.10. parlament ani ve 13. kole nezvolil prezidenta, protože volbě bylo přítomno jen 58 ze 128 poslanců NS, a termín dalšího pokusu stanovil na 29.10.
- 29.10. 14. kolo prezidentských voleb skončilo bez výsledku, 15. pokus se uskuteční 19.11.
- 19.11. kvůli nedostatečné účasti poslanců se ani popatnácté nepodařilo zvolit prezidenta; 16. kolo voleb svolal předseda Národního shromáždění na 10.12.
- 10.12. ani v 16. kole nebyl zvolen prezident, příští kolo se uskuteční 7.1.2015

LIBÉRIE

- 5.2. novým náčelníkem Štábu ozbrojených sil byl jmenován plukovník Daniel Dee ZIANKHAN, jeho zástupcem plukovník Eric DENNIS

- 9.12. RB OSN přijala rezoluci č. 2188 (2014) o obnovení sankcí, vč. embarga na dovoz zbraní do 1.8.2015
- 15.12. RB OSN přijala rezoluci č. 2190 (2014) o prodloužení mandátu mise OSN UNMIL do 30.9.2015
- 20.12. parlamentní volby do poloviny Senátu s 30 členy, které byly z původního říjnového termínu odloženy z důvodu výstytu epidemie eboly, se uskutečnily za účasti 25,22 % registrovaných voličů

LIBYE

- 16.1. formálně byl zahájen tzv. národní dialog, který má trvat šest měsíců a přinést zemi prosperitu a bezpečí, jakož i tzv. Národní chartu – novou ústavu země
- 18.1. s ohledem na boje ozbrojených kmenových milicí v okolí města Sabha vyhlásila vláda v zemi výjimečný stav
- 21.1. islamistická Strana spravedlnosti a výstavby ohlásila odchod z koaliční vlády, jejíhož předsedu Ali Zajdána se jí nepodařilo přimět k demisi
- 23.1. Všeobecný lidový kongres pověřil svého předsedu, aby na období jednoho měsíce převzal funkci vrchního velitele ozbrojených sil, vyřešil situaci v Sabze a zastavil zhoršování bezpečnostní situace v celé zemi
- 14.2. generál Chalífa Haftár, jehož jednotky údajně ovládají Tripolis, vyzval k rozpuštění prozatímního parlamentu a k vytvoření prezidentského výboru, která bude zemi vládnout do konání voleb
- 20.2. volby do Ústavodárného shromáždění s 60 členy, které má připravit definitivní ústavu, se konaly za účasti 75 % oprávněných voličů; oblasti Kyrenaika, Tripolsko a Fezzán jsou zastoupeny rovnoměrně po 20 zástupcích, z nichž 6 bylo vyčleněno pro ženy a dvou pro každou ze tří uznaných národnostních menšin (Taba, Tawaregh, Amazigh /Berbeři/)
- 10.3. parlament nařídil umístění speciálních sil na osvobození terminálů pro dopravu ropy na území Kyrenaiky, ovládaných od srpna 2013 separatistickými vzbouřenci
- 11.3. parlament odvolal předsedu vlády Ali Zajdána; jeho dočasným zástupcem byl jmenován Abdalláh AL-SÁNÍ /Abdullah al-Thinni/
- 14.3. RB OSN schválil rezoluci č. 2144 (2014) o prodloužení mandátu mise OSN UNSMIL do 13.3.2015 a mandátu panelu expertů pro dohled nad sankcemi do 13.4.2015
- 7.4. po dohodě kyrenaiských rebelů s vládou byla zrušena blokáda ropných terminálů Zueitina a Hariga v okolí Benghází na východě země, ovládané zastánci autonomie Kyrenaiky
- 8.4. Všeobecný lidový kongres schválil novým předsedou vlády Abdullaha AL-THINNI-ho a pověřil jej sestavením nové vlády
- 13.4. poté, co byl na jeho rezidenci podniknut ozbrojený útok neznámými útočníky, odstoupil z funkce prozatímní premiér al-Thinni
- 29.4. útok ozbrojených rebelů na budovu parlamentu přerušil proces volby nového předsedy vlády, když Všeobecný lidový kongres uskutečnil pouze 1. kolo, v němž nejvíce hlasů obdrželi Ahmed Maitik /Ahmad Maiteeq/ (67 ze 152 možných) a Omar al-Hassí (34 hlasů), kteří postoupili do 2. kola, jež se má konat 4.5.; zbývajících pět kandidátů na úřad premiéra bylo v prvním kole vyřazeno
- 4.5. ve druhém kole hlasování a předsedovi vlády porazil Ahmed Maitik Omara al-Hassího poměrem hlasů 73:43, nezískal však požadovanou většinu 120 hlasů ze

- 185 možných; v opakovaném hlasování důvěře pak Ahmed MAITIK získal důvěru 113, resp. 121 poslanců a byl pověřen sestavením nové vlády
- 4.5. úřadující premiér al-Thinni volbu svého nástupce odmítl a napadl ji jako neústavní
- 18.5. milice bývalého generála Chalífy Haftára zvané *Libyjská národní armáda* obsadily budovu Všeobecného lidového kongresu, parlament rozpustily a ustavily vlastní 60-členný sbor, který má převzít jeho pravomoci; vláda to označila za státní převrat
- 20.5. vláda navrhla, aby členové Všeobecného lidového kongresu odešli na předčasné prázdniny do předčasných voleb, které současně volební komise vyhlásila na 25.6.
- 21.5. v Benghází vyzval generál ve výslužbě Haftár Nejvyšší soud, aby ustavil občanskou radu, která dohlédne na ustavení prozatímní nouzové vlády a řádný průběh voleb; podporu Haftárově požadavku vyslovila řada aktivních vojenských velitelů, vč. velitele námořnictva generála Hassana Abu-Shannaqa
- 25.5. hlasy 83 z 94 přítomných poslanců vyslovil Všeobecný lidový kongres důvěru vládě premiéra Maitika (MZV dosud nebyl jmenován), která se 26.5. ujala funkce
- 9.6. poté, co Nejvyšší soud označil volbu premiéra Maitika za protiústavní, odstoupil Ahmed Maitik z funkce; v úřadu tak zůstává jeho předchůdce Abdullah AL-THINNI, který ze stejného důvodu odmítl Matikovi svůj úřad předat
- 25.6. předčasné parlamentní volby do Rady zástupců (*Madžlis al-Nuwab*) s 200 členy se konaly za volební účasti 18 %
- 4.8. v Tobrúku se sešla na ustavující schůzi Rada zástupců, která 5.8. zvolila svým předsedou Akilu Saláha ÍSU /Aquila Saleh Issa/, který získal ve 2. kole podporu 77 poslanců, zatímco jeho protikandidát Abú Bakr Baira 74 poslanců; místopředsedou Rady zástupců byl zvolen Muhammad Alí ŠUAJB /Mohammed Ali Shuayb/
- 12.8. Rada zástupců rozhodla, aby příští hlavu státu volil ve všeobecném hlasování lid Libye
- 25.8. jednostranně se v Tripolisu sešel rozpuštěný parlament, Všeobecný lidový kongres, který prohlásil sekulárně orientovanou Radu zástupců za ilegální a zvolil předsedou „vlády národní záchrany“ Omara AL-HASSI-ho
- 29.8. mocenský boj mezi novým a starým parlamentem se rozhodl vyřešit premiér Abdullah al-Thinni svou rezignací, kterou předal Radě zástupců
- 1.9. poté, co Rada zástupců hlasy 64 ze 106 přítomných poslanců na jednání v Tobrúku znovu pověřila Abdullaha al-Thinniho sestavením vlády, obsadily milice většinu ministerstev v hlavním městě
- 2.9. v Tripolisu ustavený premiér Omar al-Hassi představil svou vládu (MZV Mohammed AL-GHARIANI), kterou schválil Všeobecný lidový kongres, ovládaný islamistickými milicemi; funkce se ujala 6.9.
- 17.9. pověřený premiér al-Thinni navrhl Radě zástupců svou vládu o 16 členech (MZV Farida ALLAGHI), kterou však rada 18.9. odmítla, protože trvá na kabinetu do deseti ministrů
- 22.9. hlasy 110 ze 112 přítomných členů schválila Rada zástupců v Tobrúku novou vládu premiéra al-Thinniho se 13 členy (MZV Mohammed AL-DAIRI), úřad nastoupila 28.9.
- 29.9. za zprostředkování OSN byly v oáze města Ghadames zahájeny rozhovory zástupců nepřátelských frakcí Rady zástupců, které dosud bojkotovaly jednání

parlamentu; pod vedením mise OSN UNSMIL dosáhla konference dohody „o úplném příměří mezi všemi válčícími stranami kdekoliv v zemi“ (bylo porušeno již 30.9.)

- 6.11. Ústavní senát Nejvyššího soudu rozpustil jeden ze dvou parlamentů, působících v zemi, a to Radu zástupců sídlící v Tobrúku, jako neústavní (ústavní dodatek z března 2014, podle kterého volby Rady proběhly, byl shledán nezákonným) a za jediný legální parlament uznal Všeobecný lidový kongres, který sídlí v Tripolisu a je ovládán povstaleckými milicemi; tobrúcký parlament a vláda, uznávané mezinárodním společenstvím, tento rozsudek odmítly s tím, že soudce ovlivnily islamistické síly ovládající Tripolis
- 7.11. vůdce povstalců usilujících o autonomii východní části země Ibráhím Džasrán pohrozil vyhlášením nezávislosti jím kontrolovaných území, pokud svět uzná legitimitu Všeobecného lidového kongresu sídlícího v Tripolisu
- 18.11. povzbuzen rozhodnutím Nejvyššího soudu, rozhodl Všeobecný lidový kongres o vytvoření nových ozbrojených sil

LITVA

- 11.5. v prezidentských volbách získali za účasti 52,23 % oprávněných voličů nejvíce hlasů dosavadní prezidentka Dalia Grybauskaitė (46,64 %) a Zigmantas Balčytis (13,83 %), kteří postupují do 2. kola 25.5.; na dalších místech se umístili Artūras Paulauskas (12,19 %), Naglis Puteikis (9,47 %), Valdemaras Tomaševskis (8,35 %), Artūras Zuokas (5,31 %) a Bronis Ropė (4,21 %)
- 25.5. prezidentkou byla opět zvolena Dalia GRYBAUSKAITĖ, která obdržela 59,05 % odevzdaných hlasů, zatímco její oponent Zigmantas Balčytis 40,95 % (inaugurace); volební účast byla 47,37 % a 1,99 % odevzdaných hlasů bylo neplatných
- 17.7. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 8.9. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 5.11. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

LOTYŠSKO

- 6.1. poté, co dosavadní premiér odstoupil 26.11.2013, jmenoval prezident předsedkyní vlády Laimdotu STRAUJUMA-ovou
- 20.1. designovaná premiérka oznámila složení své vlády (MZV Edgars RINKEVIČS)
- 22.1. Sejm vyslovil důvěru vládě poměrem hlasů 64:27 při dvou abstencích, vláda se ujala své funkce
- 27.3. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 21.8. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 4.10. parlamentní volby do Sejmu se 100 členy se konaly za účasti 58,85 % registrovaných voličů
- 28.10. designovaná premiérka oznámila návrh složení svého kabinetu
- 29.10. politické strany se dohodly na vytvoření koaliční vlády pod vedením dosavadní premiérky, kterou 15.10. pověřil prezident sestavením nové vlády
- 4.11. předsedkyní Sejmu byla zvolena Inara MURNIECE
- 4.11. prezident jmenoval předsedkyní vlády opět Laimdotu Straujuma-ovou
- 5.11. Sejm schválil poměrem hlasů 61:39 novou vládu (MP Laimdota STRAUJUMA, MZV Edgars RINKĒVIČS)

MACAU

- 31.8. volební výbor opětovně zvolil vysokým správním komisařem Fernanda CHUI Sai On-a, který získal podporu 380 ze 400 jeho členů a nastoupil druhý pětiletý mandát

MADAGASKAR

- 3.1. podle oficiálních výsledků zveřejněných Nezávislou volební komisí CENIT byl vítězem 2. kola prezidentských voleb prohlášen Hery Martial RAJAONARIMAMPIANINA RAKOTOARIMANANA se ziskem 53,49 % odevzdaných hlasů, zatímco jeho soupeř Jean-Louis Robinson získal 46,51 % odevzdaných hlasů (inaugurován do úřadu 25.1.); účast 50,72 % registrovaných voličů
- 17.1. Volební soud odmítl stížnost poraženého kandidáta Robinsona na nezákonnost voleb a jeho požadavek na přepočtení výsledků
- 19.2. předsedkyní Národního shromáždění (*Antenimierampirenena*) se 151 členem byla zvolena Christine RAZANAMAHASOA
- 11.4. předsedou vlády jmenoval prezident Rajaonarimampianina Rogera KOLO, který se 16.4. ujal svého úřadu
- 18.4. jmenována nová vláda, ministryní zahraničí se stala Harisoa Lala RAZAFITRIMO
- 3.5. novým předsedou Národního shromáždění byl zvolen Jean Max RAKOTOMAMONJY

MAĎARSKO

- 18.1. prezident vyhlásil termín konání parlamentních voleb na 6.4.
- 6.4. parlamentní volby do redukovaného Národního shromáždění se 199 členy proběhly za účasti 61,73 % registrovaných voličů
- 5.5. prezident pověřil sestavením nové vlády dosavadního premiéra Viktora ORBÁN-a
- 6.5. ustavující schůze Národního shromáždění zvolila jeho předsedou opět László KÖVÉR-a
- 6.5. prezident navrhl parlamentu na funkci premiéra opět Viktora Orbána
- 10.5. Národní shromáždění zvolilo poměrem hlasů 130:57 předsedou vlády opět Viktora ORBÁN-a
- 29.5. premiér jmenoval novou vládu (MZV Tibor NAVRACSICS), která se úřadu ujala 6.6.
- 19.9. v souvislosti s kandidaturou na členství v Evropské komisi odstoupil MZV Tibor Navracsics; jeho nástupcem byl jmenován Péter SZIJJARTÓ (úřad nastoupil 23.9.)

MAKEDONIE

- 19.-20.2. oficiální návštěva řeckého ministra zahraničí Evangelose Venizelose ve funkci předsedající země EU sice ukončila osmiletý bojkot této země ze strany řeckých ministrů, ale nepřispěla k řešení sporu o oficiální název země
- II/14 prezident rozhodl o konání prezidentských voleb 13.4. s tím, že případné 2. kolo by proběhlo 27.4.
- 13.4. v prezidentských volbách zvítězila stávající hlava státu Djordje Ivanov s 51,67 % odevzdaných hlasů, zatímco jeho soupeři získali: Stevo Pendarovski – 37,52 %, Ilyas Chalini - 4,48 % a Zoran Popovski – 3,61 % (neplatné hlasy – 2,72 %); protože však při nízké volební účasti (48,86 %) nedosáhl výsledek

- vítěze ústavou požadované hranice podpory 50 % všech registrovaných voličů, bude se 27.4. konat druhé kolo, ve kterém se utkají dva nejúspěšnější kandidáti z prvního kola
- 27.4. ve 2. kole byl prezidentem zvolen Djordje IVANOV, který za účasti 54,36 % registrovaných voličů získal 55,25 % odevzdaných hlasů, zatímco Stevo Pendarovski 41,17 % (inaugurace 12.5.); 3,58 % odevzdaných hlasů bylo neplatných
- 27.4. předčasné parlamentní volby do Shromáždění se 123 členy se konaly za účasti 62,96 % oprávněných voličů
- 10.5. předsedou Shromáždění byl opět zvolen Trajko VELJANOSKI
- 19.5. bylo zahájeno jednání o nové vládě, když jejím sestavením byl pověřen opět Nikola GRUEVSKI
- 19.6. Shromáždění schválilo novou vládu (MP Nikola GRUEVSKI, MZV Nikola POPOSKI)

MALAWI

- 20.2. volební komise potvrdila 11 kandidátů do prezidentských voleb 20.5.
- 20.5. parlamentní volby do Národního shromáždění se 193 členy proběhly za účasti 70,07 % oprávněných voličů
- 20.5. prezidentské volby se 12 kandidáty proběhly za účasti 70,7 % oprávněných voličů
- 22.5. k okamžitému ručnímu přepočítání všech hlasů odevzdaných v prezidentských, parlamentních a místních volbách 20.5. vyzvala prezidentka Bandová, jedna z kandidátek na úřad prezidenta. Podle jejího názoru byly volby zmařeny vážnými nesrovnalostmi, zejména počítačovými podvody při sčítání hlasů volebními komisemi; stížnosti na důvěryhodnost počítačového systému volební komise však popřel její předseda Maxon Mbendera
- 24.5. prezidentka Bandová vydala dekret, kterým anulovala všeobecné volby 20.5. z důvodů volebních podvodů a nové hlasování, kterého se již nezúčastní, slíbila do 90 dní; téhož dne však Vrchní soud rozhodnutí o anulování voleb odmítl a nařídil, aby volební komise pokračovala ve sčítání hlasů
- 26.5. volební komise (MEC) nařídila přepočet hlasů na 42 volebních místech, kde došlo při volbách k viditelným nesrovnalostem
- 30.5. Vrchní soud nařídil zveřejnit výsledky prezidentských voleb: prezidentem byl zvolen prof. Arthur Peter MUTHARIKA, který obdržel 36,4 % odevzdaných hlasů, na dalších místech se umístili Lazarus McCarthy Chakwera (27,8 %), Dr. Joyce Hilda Banda (20,2 %), Austin Atupele Muluzi (13,7 %), Kamuzu Chibambo (0,4 %), Mark Katsonga Phiri (0,3 %), John Chisi (0,2 %), George Nnensa (0,2 %), James Mbowe Nyondo (0,2 %), Helen Singh (0,2 %), Friday Anderson Jumbe (0,2 %), Davis Chester Katsonga (0,1 %); slib složen 31.5.
- 2.6. inaugurace nově zvoleného prezidenta Muthariky
- 16.6. předsedou Národního shromáždění byl zvolen Richard MSOWOYA
- 19.6. ministrem zahraničí v nové vládě jmenován George CHAPONDA
- 15.7. požár skladu volební komise MEC, při kterém shořely mj. i hlasovací lístky zde uložené, znemožnil přepočet hlasů z voleb 20.5. požadovaný opozicí, jak o něm měl 17.7. jednat Vrchní soud

MALEDIVY

- 9.3. Nejvyšší soud odsoudil 4 členy volební komise, která připravuje parlamentní volby 22.3. údajně „v rozporu s volebním řádem“, a nařídil parlamentu, aby doplnil komisi o náhradníky za odsouzené členy; odvolaný předseda volební komise Fuwad Thowfeek kritizoval v říjnu 2013 činnost Nejvyššího soudu kolem prezidentských voleb
- 22.3. parlamentní volby do rozšířeného Lidového madžlísu s 85 členy se konaly za volební účasti 77,93 %
- 28.5. předsedou Madžlísu byl zvolen Abdulla MASEEH MOHAMED

MALI

- 22.1. předsedou Národního shromáždění byl zvolen Issaka SIDIBÉ
- 20.3. Národní shromáždění schválilo zákon o vytvoření Komise pravdy, spravedlnosti a usmíření (CVJR) s 15 členy, aby nahradila nefunkční Komisi dialogu a smíření, vytvořenou v březnu 2013
- 6.4. odstoupil premiér Oumar Tatam LY a jeho vláda, jeho nástupcem byl jmenován Moussa MARA
- 11.4. jmenována nová vláda (MP Moussa MARA, MZV Abdoulaye DIOP)
- 23.5. na rozhovorech se zástupci AU a vlády v severomalijském Kidalu podepsali tři vzbouřenecké skupiny operující na území Azawadu, včetně nejsilnějšího MNLA, dohodu o příměří
- 16.-24.7. v Alžíru se konaly mírové rozhovory mezi vládou a šesti vzbouřeneckými skupinami ze severu, zakončené podpisem dohody o dalším postupu jednání; mezi 17.8. a 11.9. se má jednat o podstatných otázkách, v říjnu 2014 o otázkách bezpečnosti, míru a humanitární pomoci a později o dalších otázkách, jejichž vyřešení umožní podpis rámcové mírové smlouvy
- 28.8. po čtyřdenním jednání v Ouagadougou pod patronátem prezidenta Burkiny Faso uzavřela tuaréžské Národní hnutí osvobození Azawadu (MNLA) a Arabské hnutí Azawadu (MAA) dohodu o ukončení nepřátelství mezi dvěma soupeřícími vzbouřeneckými organizacemi; obě budou usilovat o jednotné Mali s větší autonomií pro oblast Azawadu na jednání s vládou v Alžíru, ke kterému má dojít v září t.r.
- 27.9. v New Yorku se konalo 2. kolo mírových rozhovorů mezi vládou a rebely z Azawadu pod patronátem generálního tajemníka OSN
- 21.10. v Alžíru se konalo 3. kolo mírových jednání mezi vládou a tuaréžskými rebely, na kterém obě strany přijaly návrh mírové smlouvy, předložený zprostředkovateli
- 20.11. v Alžíru zahájeno další (4.) kolo jednání vlády se šesti tuaréžskými vzbouřeneckými skupinami z Azawadu o konečném mírovém řešení; jednání skončilo 27.11. bez předběžné dohody s tím, že další kolo jednání proběhne v lednu 2015

MALTA

- 1.4. Poslanecká sněmovna jednomyslně zvolila novou prezidentkou Marii-Louisu COLEIRO PRECA (inaugurována 4.4.)
- 2.4. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

MAROKO

- 11.4. poté, co jeho strana opustila v říjnu 2013 vládní koalici, byl v obnovené volbě předsedy Poslanecké sněmovny její dosavadní předseda Karim Ghalláb poražen, když získal 147, zatímco jeho protikandidát Rachid Talbi EL-ALAMI 225 hlasů

MARSHALLOVY OSTROVY

- 17.3. změny ve vládě (novým ministrem zahraničí se stal Tony De BRUM), které
18.3. Parlament vyslovil poměrem hlasů 17:13 důvěru

MARTINIK

- 27.8. prefektkou se stala Fabrice RIGOULET-ROZE

MAURICIUS

- 6.10. rozpuštěno Národní shromáždění a předčasné parlamentní volby vyhlášeny na 10.12.
10.12. parlamentní volby do Národního shromáždění se 69 členy se konaly za účasti 74,11 % oprávněných voličů
14.12. předsedou vlády byl jmenován Sir Anerood JUGNAUTH
17.12. jmenována nová vláda (MZV Marie Joseph Noël Étienne Ghislain SINATAMBOU)
22.12. předsedkyní Národního shromáždění byla zvolena HANOOMANJEE Santi Bai

MAURITÁNIE

- 29.1. předsedou Národního shromáždění byl zvolen Mohamed Ould BOILIL (20.2. se ujal funkce)
2.2. demisi své vlády podal premiér Moulaye Ould Mohamed Laghdhaf, který však byl 3.2. prezidentem pověřen sestavit vládu novou
12.2. oznámeno složení nové vlády (MP Moulaye Ould Mohamed LAGHDHAF, MZV Ahmed Ould TEGUEDI)
20.4. prezident oznámil konání prezidentských voleb 21.6.
10.5. Ústavní rada potvrdila šest ze sedmi uchazečů o kandidaturu na úřad prezidenta v prezidentských volbách 21.6.
21.6. v 1. kole prezidentských voleb byl do čela státu znovu zvolen Mohamed Ould ABDEL AZIZ, který získal 81,89 % platných hlasů (inaugurace 20.8.); na dalších místech se umístili Biram Dah Ebeid (8,67 %), Boydiel Ould Houmeid (4,50 %), Ibrahima Moctar Sarr (4,44 %) a Lalla Meryem Mint Moulaye Idriss (0,49 %) při volební účasti 56,46 %, přičemž 33 200 hlasovacích lístků (4,42 % zúčastněných voličů) bylo neplatných a 10 877 (1,45 %) prázdných
20.8. poté, co stávající vláda odstoupila, byl novým předsedou vlády jmenován Yahya Ould HADEMINE; nová vláda byla jmenována 21.8. (MZV Ahmed Ould TAGUEDI)

MAYOTTE

- 23.8. úřadujícím prefektem se stal Bruno ANDRÉ
2.9. novým prefektem se stal Seymour MORSY

MEXIKO

- 1.9. úřad předsedy Poslanecké sněmovny nastoupil Silvano AUREOLES CONEJO, úřad předsedy Senátu na období do 31.8.2015 Luis Miguel Gerónimo BARBOSA HUERTA

MIKRONÉSIE

- 1.8. ministryně zahraničí Lorin Robert a náměstkyně ministra zahraničí USA Dennise Mathieu podepsaly v Palau dohodu o mořské hranici mezi Mikronésií a Guamem

MOLDAVSKO

- 19.3. ve strachu z připojení Podněsterska k Rusku vyzval prezident EU k urychlenému podpisu asociační smlouvy země k EU
- 30.11. parlamentní volby do Parlamentu se 101 členem proběhly za účasti 58,89 % registrovaných voličů

MONGOLSKO

- 7.10. parlament přijal zákon o restrukturalizaci vlády a mj. snížil počet ministerstev z 16 na 13
- 5.11. Velký chural rozhodl poměrem hlasů 36:30 při abstenci 10 poslanců o odvolání předsedy vlády Norova Altanchujaga, obviněného ze špatného řízení státu, korupce a nepotismu; úřadujícím premiérem se stal jeho náměstek Dendev TERBIŠDAGVA
- 21.11. Velký chural zvolil poměrem hlasů 44:2 za bojkotu opoziční Mongolské lidové strany novým předsedou vlády Čimeda SAJCHANBILEG-a /Chimed Saikhanbileg/ ; sedm dosavadních ministrů (vč. MZV Luvsanvandangjina Bolda) bylo odvoláno z funkce
- 5.12. oznámeno složení nové vlády (MZV Lundeg PUREVSÜREN), kterou parlament schválil 9. a 10.12.

MONTSERRAT

- 11.9.1. parlamentní volby do Zákonnodárné rady s 11 členy proběhly za volební účasti 71,06 % (předsedkyně Teresina BODKIN)
- 12.9. novým předsedou vlády byl zvolen Donaldson ROMEO, jehož vláda nastoupila úřad 16.9.

MOSAMBIK

- 12.8. Shromáždění republiky schválilo zákon o amnestii, který udělil vůdci opozičního hnutí RENAMO Afonso Dhlakamovi imunitu v příp. stíhání za útoky milicí RENAMO a umožnil mu kandidovat v nadcházejících prezidentských volbách
- 24.8. po dvouletém období útoků milic opozičního hnutí RENAMO na vládní vojska a ročním vyjednávání o smíru uzavřely v Maputu opozice a vláda příměří a podepsaly dohodu o formálním ukončení nepřátelství mezi milicemi RENAMO a bezpečnostními silami státu před prezidentskými a parlamentními volbami 15.10.
- 5.9. prezident Armando Guebuza za FRELIMO a předák opozičního hnutí RENAMO Afonso DHLAKAMA podepsali v Maputu dohodu o příměří před říjnovými volbami, v nichž bude RENAMO kandidovat jako politická strana;

- nad dodržováním dohody má mise 23 zahraničních pozorovatelů EMOCHM, kterou 2.9. do země pozvala vláda
- 1.10. svých povinností se formálně ujal mezinárodní vojenský tým pozorovatelů (EMOCHM), který dohlíží na demilitarizaci sil RENAMO a jejich integraci do ozbrojených sil a policie
 - 15.10. v prezidentských volbách byl novým prezidentem zvolen Filipe Jacinto NYUSSI, který obdržel 57,03 % odevzdaných hlasů (inaugurace 15.1.2015), zatímco Afonso Marceta Macacho Dhlakama 36,61 % a Daviz Mbepo Simango 6,36 % odevzdaných hlasů (volební účast dosáhla 48,64 %)
 - 15.10. parlamentní volby do Shromáždění republiky s 250 členy proběhly za volební účasti 48,49 % registrovaných voličů
 - 16.10. opoziční strana Renamo odmítla výsledky parlamentních a prezidentských voleb jako zfalšované a žádá o jejich anulování
 - 30.12. Ústavní rada potvrdila výsledky prezidentských a parlamentních voleb z 15.10., proti nimž se odvolala poražená opozice

NÁHORNÍ KARABACH

- 23.-24.1. v Paříži se sešli ministři zahraničí Arménie a Ázerbajdžánu se spolupředsedy tzv. Minského výboru OBSE, který zprostředkuje v dlouhodobém sporu obou zemí o Náhorní Karabach
- 10.8. setkání prezidentů Arménie a Ázerbajdžánu v Soči pod patronátem ruského prezidenta se bez úspěchu zabývalo ukončením dlouhotrvajícího konfliktu
- 4.9. na summitu NATO v Newportu (UK) se sešli prezidenti Arménie a Ázerbajdžánu, aby jednali o řešení statutu Náhorního Karabachu
- 27.10. v Paříži se na pozvání francouzského prezidenta setkali prezidenti Arménie a Ázerbajdžánu, aby jednali o vyřešení územního sporu o Náhorní Karabach

NAMIBIE

- 28.11. parlamentní volby do rozšířeného Národního shromáždění se 104 členy se konaly za volební účasti 71,8 %
- 28.11. vítězem prezidentských voleb se za účasti 71,76 % oprávněných voličů se stal Hage Gottfried GEINGOB s 86,73 % obdržených hlasů (inaugurace 21.3.2015); na dalších místech se umístili McHenry Venaani (4,97 %), Hidipo L. Hamutenya (3,39 %), Asser G. Mbai (1,88 %), Henry Ferdinand Mudge (0,97 %), Ignatius Nkotongo Shixwameni (0,82 %), Usutuaije Maamberua (0,56 %), Benjamin Ulenga Ulenga (0,39 %) a Jan Epafras M. Mukwiilongo (0,28 %)

NAURU

- 11.6.2013 prezidentem zvolen Baron Divavesi WAQA

NĚMECKO

- 31.8. parlamentní volby do Zemského sněmu Saska se 126 členy proběhly za volební účasti 49,16 %
- 14.9. parlamentní volby do Zemského sněmu Duryňska s 91 členem proběhly za volební účasti 52,7 % a parlamentní volby do Zemského sněmu Braniborska s 88 členy se konaly za účasti 47,9 % oprávněných voličů
- 8.10. v Braniborsku bylo dohodnuto pokračování vládní koalice SPD se stranou Die Linke pod zemským premiérem Dietmarem WOIDKE-m

- 20.10. SPD se rozhodla ukončit koalici s CDU a vstoupil do vlády s Die Linke, vedenou Bodo Ramelowem
- 1.11. do funkce předsedy Spolkové rady nastoupil Volker BOUFFIER, jehož mandát skončí 31.10.2015
- 20.11. v Duryňsku dohodnuta koalice levicových stran v čele s Bodo RAMELOWEM ze strany Die Linke; 5.12. jej poměrem hlasů 46:43 ve 2. kole zvolil duryňským zemským premiérem Zemský sněm
- 11.12. vládnoucím starostou Berlína byl poměrem hlasů 87:58 městským zastupitelstvem zvolen Michael MÜLLER

NEPÁL

- 22.1. zahájeno ustavující zasedání nového Ústavodárného shromáždění
- 10.2. poměrem hlasů 405:148 zvolilo Ústavodárné shromáždění předsedou vlády předáka strany Nepálský kongres Sushila KOIRALA-u, který byl jediným kandidátem na tento úřad (11.2. byl formálně uveden do úřadu)
- 18.2. předsedou Ústavodárného shromáždění byl zvolen Subas Chandra NEMBANG
- 25.2. jmenována nová vláda (MZV Mahendra Bahádur PANDEY)
- 15.10. protože se Ústavodárnému shromáždění nepodařilo do dnešního dne předložit návrh nové ústavy, vstupuje v platnost konečný termín, tj. 22. leden 2015

NIGER

- 28.8. předseda Národního shromáždění Hama Amadou opustil zemi, protože mu hrozí stíhání za obchodování s dětmi
- 24.11. novým předsedou Národního shromáždění byl zvolen Amadou SALIFOU

NIGÉRIE

- 9.1. 11 poslanců vládní PDP přešlo k opoziční koalici a tak ohrozilo postavení vlády v parlamentu
- 16.1. novým náčelníkem Štábu obrany byl jmenován letecký maršál Alexander BADEH, náčelníkem Štábu armády generálmajor Kenneth Tobiah Jacob MINIMAH, náčelníkem Štábu válečného námořnictva kontraadmirál Usman JIBRIN a náčelníkem Štábu vojenského letectva letecký vicemaršál Adesola Nunayon AMOSU; funkcí se ujali okamžitě
- 24.1. Národní volební komise CENI oznámila, že prezidentské a parlamentní volby se uskuteční 14.2.2015
- 12.2. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 5.3. změny ve vládě, novým ministrem zahraničí se stal Aminu WALI
- 20.5. Senát potvrdil nařízení prezidenta o prodloužení výjimečného stavu v severovýchodních státech Borno, Yobe a Adamawa o dalších 6 měsíců
- 24.8. vůdce islamistického hnutí Boko Haram Abubakar Shekau vyhlásil na území na severovýchodě země, ovládaném milicemi, islámský chalífát
- 17.10. náčelník Štábu obrany vrchní letecký maršál Badeh oznámil po třídních jednáních s Kamerunem uzavření příměří s militantní skupinou Boko Haram

NIKARAGUA

- 9.1. předsedou Národního shromáždění byl znovu zvolen Santos René NÚÑEZ TÉLLEZ
- 29.1. ve druhém čtení schválilo poměrem hlasů 64:25 Národní shromáždění změnu ústavy, která ruší omezení počtu navazujících mandátů prezidenta vykonávaných stejnou osobou, jež umožňuje prezidentovi Ortegoví, aby v r.

2016 usiloval o zvolení prezidentem na třetí volební období za sebou; současně se ruší požadavek minimálně 35 % obdržených hlasů pro vítězného kandidáta, aby mohl být prohlášen prezidentem (10.2. schválena potřetí)

11.2. ústavní reforma nabyla účinnosti

NIUE

25.1. premiér Toke Talagi oznámil rozpuštění Zákonodárného shromáždění k 7.3. a vypsání nových parlamentních voleb na 12.4.

II/14 novým vysokým komisařem se stal Ross ARDERN

12.4. parlamentní volby do Zákonodárného shromáždění se 20 členy

12.4. předsedou Zákonodárného shromáždění byl zvolen Togiavalu PIHIGIA, který získal podporu 12 poslanců, zatímco Maru Talagi osmi zákonodárců

24.4. parlament zvolil předsedou vlády opět Toke Tufukiu TALAGI-ho, který obdržel 12 hlasů, zatímco jeho protikandidát Stanley Kalauni osm

25.4. jmenována nová vláda, v níž premiér Talagi vykonává i funkci ministra financí (29.4. se ujala funkce)

NIZOZEMÍ

17.10. poté, co byl jeho předchůdce schválen členem Evropské komise, byl novým ministrem zahraničí jmenován Bert KOENDERS

NORFOLK

1.7. novým správcem australské vlády se stal Gary Douglas HARDGRAVE

NOVÁ KALEDONIE

11.5. parlamentní volby do Územního kongresu se 54 členy proběhly za volební účasti 69 %

23.5. předsedou Kongresu byl zvolen Gaël YANNO, který získal 29 hlasů, zatímco jeho protikandidáti Caroline Machoro-Reignier a Émile Nechero 15, resp. 9 hlasů

5.6. Kongres zvolil prezidentkou vlády Cynthii LIGEARD-ovou

21.7. odstoupil vysoký komisař Jean-Jacques Brot, jeho nástupcem byl francouzskou vládou 24.7. jmenován Vincent BOUVIER (úřad nastoupil 18.8.)

15.12. poté, co ji opustila strana Kaledonie společně (CE), rozpadla se vláda prezidentky Cynthie Ligeardové

31.12. Kongres potvrdil obnovenou vládu v čele s prozatímní prezidentkou Cynthií Ligeardovou

31.12. volby nového prezidenta skončily bez výsledku, protože Philippe Germain obdržel 3 hlasy, Cynthia Ligeardová 2 hlasy a 6 poslanců se hlasování zdrželo

NOVORUSKO

3.3. regionální shromáždění obyvatel Doněcké oblasti zvolilo „lidovým gubernátorem“ oblasti Pavla Jurjeviče Gubareva

7.4. v Doněcku byla proruskými nacionalisty vyhlášena dosavadní Doněcká oblast nezávislou DONĚCKOU LIDOVOU REPUBLIKOU, ustaven její Nejvyšší sovět o 50 členech a přijata vlastní vlajka; sovět hodlá do 11.5. uspořádat referendum o samostatnosti republiky a jejím připojení k Rusku; obdobně byla Charkovská oblast prohlášena místními aktivisty nezávislou CHARKOVSKOU LIDOVOU REPUBLIKOU

- 8.4. bezpečnostní síly vytlačily z budov místní správy separatisty, kteří to 7.4. vyhlásili samostatné republiky z Doněcké a Charkovské oblasti, jakož i obdobné vzbouřence z budovy bezpečnostních sil v Luhansku
- 8.4. Výbor vlastenecký sil Donbasu zrušil vyhlášení nezávislé Doněcké lidové republiky, které vyvolalo širokou vlnu protestů, zejména mezi horníky, a odvolal referendum, které se nemůže uskutečnit bez přijetí adekvátního zákona, aniž by bylo nelegální
- 10.4. úřadující prezident nabídl separatistům v Doněcku a Luhansku amnestii, pokud složí zbraně a opustí obsazené budovy státní správy, resp. bezpečnostních služeb; separatisté nabídku odmítli a rozšířili své aktivity do dalších míst východní Ukrajiny
- 16.4. politické hnutí Antimajdan mělo v Oděse vyhlásit ODĚSKOU LIDOVOU REPUBLIKU na území dosavadní Oděské oblasti; jeden z jeho šéfů Ar'om Davyděnko tuto zprávu později popřel
- 22.4. předseda samozvané prozatímní vlády Doněcké lidové republiky a od 5.4. náměstek lidového gubernátora Gubareva Denis Pušilin oznámil vyhlášení referenda o nezávislosti a svrchovanosti DLR na 11.5.
- 28.4. proruší separatisté z Luhanské oblasti ji prohlásili svrchovanou LUHANSKOU LIDOVOU REPUBLIKOU a oznámili vyhlášení referenda o její nezávislosti na 11.5. (v čele oblasti stojí tzv. lidový gubernátor Valerij Bolotov)
- 8.5. proruší aktivisté v Doněcké a Luhanské oblasti rozhodli pokračovat v přípravách na referendum o nezávislosti a nevyhovět tak žádosti ruského prezidenta ze 7.5. o jeho odložení; potvrdili to lidoví gubernátoři obou oblastí Gubarev a Bolotov
- 11.5. v referendu o samostatnosti Doněcké lidové republiky se za účasti 74,87 % oprávněných voličů vyslovil pro nezávislost 89,07 %, proti ní hlasovalo 10,19 % a 0,74 % odevzdaných hlasů bylo neplatných; v referendu o samostatnosti Luhanské lidové republiky se za účasti 81 % oprávněných voličů vyslovilo 96,2 % pro nezávislost, 3,2 % bylo proti a 0,74 % hlasů bylo neplatných. Obě republiky téhož dne vyhlásily svou nezávislost, Luhanská LR pak požádala o přijetí do OSN.
- 13.5. zástupci Doněcké a Luhanské lidové republiky zahájili jednání o vytvoření jejich orgánů, resp. o spojení obou republik do jednoho státního celku
- 15.5. předsedou zákonodárného orgánu Doněcké lidové republiky, Nejvyšší rady, byl zvolen Denis Vladimirovič PUŠILIN
- 17.5. Doněcká lidová republika si zvolila předsedou své vlády Aleksandra Jurjeviče BORODAJ-e
- 18.5. Luhanská lidová republika přijala svou ústavu a zřídila své orgány; hlavou republiky byl Státní radou zvolen Valerij Dmitrijevič BOLOTOV, předsedou vlády Vasilij NIKITIN a předsedou Státní rady Alexej KARJAKIN
- 18.5. koordinační rada Jihovýchod v Charkově oznámila uspořádání referenda o samostatnosti Charkovské oblasti
- 19.5. Luhanská lidová republika se obrátila na OSN se žádostí o uznání své samostatnosti
- 22.5. hlava Luhanské lidové republiky požádala prezidenta Putina, aby Rusko vyslalo do republiky mírové sbory, zatímco Nejvyšší sovět Doněcké lidové republiky vyzval Rusko, aby uznalo její nezávislost
- 22.5. hlava Luhanské lidové republiky Bolotov oznámil záměr proruských separatistů na východě země založit 25.5. tzv. Svaz nezávislých republik

- 24.5. v Doněcku podepsali premiér Doněcké lidové republiky a hlava Luhanské lidové republiky dokument o spojení obou republik do Státu Novorusko (*Gosudarstvo Novorossija*)
- 12.6. vzbouřenci ve městě Lysyčansku vypověděli poslušnost vládě Luhanské lidové republiky a založili vlastní separatistický stát – LYSYČANSKOU LIDOVOU REPUBLIKU
- 24.6. Nejvyšší rada Doněcké lidové republiky schválila ústavní zákon o konfederativním spojení s Luhanskou lidovou republikou; obdobný zákon schválila Nejvyšší rada Luhanské lidové republiky
- 26.6. v Doněcku bylo zahájeno ustavující zasedání 28 poslanců NR LLR a 21 poslance NR DLR, kteří se prohlásili parlamentem nově vyhlášeného SVAZU LIDOVÝCH REPUBLIKY a přijali jednomyslně ústavní akt, který stanoví, že Svaz lidových republik je „demokratický, konfederativní a na spravedlnosti založený stát“; předsedou parlamentu byl zvolen představitel hnutí Jihovýchod Oleg Anatoljevič CAREV
- 27.6. v Doněcku bylo zahájeno 2. kolo jednání s ústřední vládou v Kyjevě, Ruskem a OBSE o situaci na jihovýchodu, pro které Doněcká a Luhanská lidová republika vytvořily společnou delegaci, aby oficiálně zastupovala zájmy obyvatelstva odštěpených republiky
- 27.6. Jižní Osetie uznala nezávislost Doněcké LR v dekretu, který podepsal prezident Tibilov
- 27.6. předseda Svazu lidových republik Oleg Carev vyhlásil konkurs na symboly Novoruska s tím, že návrhy mohou být podávány do jednoho měsíce
- 30.6. skončilo příměří, které prezident odmítl podruhé prodloužit a vyhlásil výjimečný stav v Doněcké a Luhanské oblasti
- 4.7. odstoupil předseda vlády Luhanské lidové republiky Vasilij Nikitin, úřadujícím premiérem se stal Marat BAŠIROV
- 18.7. z funkce předsedy Nejvyšší rady Doněcké lidové republiky odstoupil Denis Vladimirovič Pušilin, úřadujícím předsedou se stal Vladimir MAKOVIČ
- 23.7. novým předsedou Nejvyšší rady Doněcké lidové republiky byl zvolen Boris Aleksejevič LITVINOV
- 7.8. odstoupil předseda vlády Doněcké lidové republiky Aleksandr Jurjevič Borodaj, jeho nástupcem se stal Aleksandr Vladimirovič ZACHARČENKO
- 14.8. ze zdravotních důvodů odstoupila hlava Luhanské lidové republiky Valerij Bolotov, jeho nástupcem se stal Igor Venediktovič PLOTNICKIJ
- 26.8. předsedou vlády Luhanské lidové republiky byl jmenován Gennadij Michailovič CYPKALOV
- 5.9. v Minsku byly obnoveny rozhovory mezi Ukrajinou, Ruskem, ruskými vzbouřenci v Donbasu a OBSE, na kterých se obě strany konfliktu dohodly na uzavření příměří od 5.9. 17,00 hod. SELČ; dohoda vedla prezidenta Porošenka k vydání rozkazu o zastavení veškerých vojenských akcí proti separatistům
- 9.9. vzbouřenci odmítli návrh kyjevské vlády, aby autonomní status v rámci Ukrajiny mělo jen to území, které nyní zůstává pod jejich kontrolou; požadují zvláštní status pro celou Doněckou a Luhanskou oblast
- 10.9. prezident Porošenko nabídl separatistům přiznání větších pravomocí
- 16.9. hlava Luhanské lidové republiky Igor V. Plotnickij oznámil, že republika časem zavede jako svou měnu ruský rubl
- 20.9. na jednání v Minsku dohodla vláda s ruskými separatisty memorandum o mírovém plánu na řešení konfliktu na východní Ukrajině

- 23.9. vlády Doněcké a Luhanské lidové republiky odmítly účast svých obyvatel v ukrajinských parlamentních volbách 26.10. s tím, že 2.11. uspořádají parlamentní volby a volby hlav republiky, jak oznámil premiér DLR Zacharčenko
- 30.9. poté, co 28.9. prezident Porošenko odmítl federalizaci východních oblastí v rámci Ukrajiny, odmítli představitelé Doněcké a Luhanské lidové republiky jakýkoliv svazek s Ukrajinou a trvají na jejich nezávislosti
- 26.10. předčasné parlamentní volby do ukrajinské Nejvyšší rady se 450 členy proběhly za účasti 52,4 % oprávněných voličů, ale nekonalý se v 17 volebních obvodech na území Novoruska, kde nevolily 3 miliony voličů; neobsazeno zůstalo 27 mandátů za Novorusko a Krym
- 2.11. parlamentní volby v Doněcké lidové republice do Lidové rady (*Narodnyj sovět*) se 100 členy se konaly za účasti 1,012.162 voličů, tj. 31,63 % registrovaných voličů
- 2.11. v prezidentských volbách byl do čela Doněcké lidové republiky zvolen Aleksandr Vladimirovič ZACHARČENKO, který obdržel 78,93 % platných odevzdaných hlasů (inaugurace 4.11.); na dalších místech se umístili Aleksandr Kofman s 11,45 % a Jurij Sivokoněnko s 9,62 % platných odevzdaných hlasů
- 2.11. parlamentní volby v Luhanské lidové republice do Lidové rady (*Narodnyj sovět*) s 50 členy se konaly za účasti 68,70 % registrovaných voličů
- 2.11. prezidentem Luhanské lidové republiky byl za účasti 68,70 % registrovaných voličů zvolen Igor Venediktovič PLOTNICKIJ se ziskem 63,08 % odevzdaných hlasů (inaugurace 4.11.); na dalších místech skončili Oleg Akimov (15,12 %), Viktor Penner (10,08 %) a Larisa Ajrapet'jan (7,28 %)
- 4.12. ukrajinský prezident oznámil dohodu s ruskými separatisty o ukončení palby k 9.12., která umožní restartovat minskou dohodu o příměří z 5.9. a stažení těžké techniky z frontových pozic od 10.12.; 5.12. vyslovil s iniciativou souhlas prezident Luhanské lidové republiky Plotnickij
- 24.12. v Minsku byla za účasti zástupců Ukrajiny, Novoruska, Ruska a OBSE obnovena mírová jednání o stažení vojsk a pomoc ohroženým oblastem; 2. kolo jednání 26.12. bylo odvoláno

NOVÝ ZÉLAND

- 21.1. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají) a ohlášení termínu příštích parlamentních voleb na 24.1.2015
- 11.3. premiér Key ohlásil konání referenda o změně státní vlajky do tří let a oznámil termín parlamentních voleb na 20.9.2014
- 20.9. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny se 121 členem se konaly za účasti 77,9 % registrovaných voličů
- 6.10. jmenována nová vláda (MP John Phillip KEY, MZV Murray Stuart McCULLY), která nastoupila úřad 8.10.
- 20.10. předsedou Poslanecké sněmovny byl znovu zvolen David CARTER

PÁKISTÁN

- 29.1. premiér Sharif oznámil v Národním shromáždění vytvoření čtyřčlenné komise pro jednání o míru s *Tehrik-i-Taliban Pakistan* (TTP), zastřešujícím řadu ozbrojených skupin a islamistických hnutí, útočících na vládní cíle
- 6.2. v Islamabadu byly zahájeny předběžné mírové rozhovory mezi vládou a vyjednávači hnutí Talibán *Tahareek-e-Taliban Pakistan* (TTP) o plánu dalšího jednání

- 16.2. po opakovaných schůzkách 11. a 14.2. premiér Sharif jednání s TTP ukončil vzhledem k pokračujícím útokům Talibánu ve FATA
- 1.3. mluvčí Talibánu Šahidulláh Šáhíd ohlásil jednostranné měsíční příměří, které má přispět k oživení mírových rozhovorů s vládou, přerušených v únoru
- 29.3. vyjednávací tým vlády a TTP se dohodl na prodloužení příměří z 1.3., ale bez bližšího časového určení
- 8.4. rezignoval guvernér provincie Khyber Pakhtunkhwa Šaukatulláh Chán; úřadujícím guvernérem se stal Asád QAISER
- 10.4. novým guvernérem provincie Khyber Pakhtunkhwa byl jmenován Sardar Mahtab AHMAD Chán (do funkce nastoupil 15.4.)
- 16.4. Talibán (TTP) oznámil, že neprodlouží jednostranné příměří z března t.r. a tak ukončí klid zbraní mezi ním a vládou, které odmítá jednat o požadavcích TTP
- 2.10. novým velitelem námořnictva byl jmenován admirál Muhammad ZAKAULLAH

PALESTINA

- 1.4. ve snaze posílit mezinárodní postavení země oznámil prezident Abbás, že podepsal dokument, podle kterých se Palestina stala signatářem 15 mezinárodních konvencí
- 16.4. MZV USA nabídlo vládám Izraele a Palestiny, aby se do 29.4. sešli jejich zástupci za účelem prodloužení mírových rozhovorů, které mají k tomuto datu podle dřívější dohody skončit; obě strany s tím údajně souhlasí
- 23.4. v rámci jednání o usmíření se vrcholní představitelé OOP a Hamásu dohodli na vytvoření společné vlády do 5 týdnů; koaliční vláda má následně připravit do 6 měsíců parlamentní volby
- 25.4. ministerský předseda Rami Hamdalláh nabídl rezignaci své vlády, aby mohla být vytvořena koaliční vláda za účasti Hamásu
- 29.5. prezident požádal stávajícího premiéra Hamdalláha, aby vedl koaliční vládu národní jednoty, tvořenou nominanty Fatáhu a Hamásu
- 2.6. slib složila nová nepolitická vláda národní jednoty (MP Rami HAMDALLAH, MZV Riyad Najib AL-MALKI); současně odstoupila správa Hamásu na území Gazy
- 27.7. v průběhu ofenzívy v oblasti Gazy, kterou zahájil Izrael 8.7. útokem tankových vojsk, vyhlásil Hamás jednostranné příměří ku příležitosti svátku Íd al-fitr, kterým končí ramadán, a to na dobu 24 hodin; obdobný návrh OSN na prodloužení stávajícího příměří z 26.7. přitom Hamás odmítl, zatímco Izrael s ním souhlasil
- 5.8. poté, co stáhl Izrael své tankové jednotky z pásma Gazy, bylo zahájeno 72-hodinové příměří mezi Izraelem a Hamásem
- 6.8. v Káhiře byly za zprostředkování Egypta zahájeny nepřímé rozhovory mezi zástupci Izraele a Palestiny (9.8. po vypršení příměří Izraelem vypovězeny)
- 10.8. nové 72-hodinové příměří v Gaze bylo dohodnuto pod patronátem Egypta, kde budou 11.8. pokračovat rozhovory, přerušené Izraelem 9.8.
- 13.8. třídní příměří s Izraelem v Gaze bylo dohodou obou stran prodlouženo o dalších 5 dní
- 19.8. mírové rozhovory mezi Hamásem a Izraelem v Káhiře byly přerušeny a odloženy na neurčito
- 26.8. v Egyptě byla uzavřena časově neomezená dohoda o příměří v Gaze mezi Hamásem a Izraelem

- 25.9. Fatáh a Hamás se dohodly na podmínkách působení společné vlády na území Gazy
- 9.10. první zasedání nové vlády národní jednoty Rami Hamdalláha
- 17.12. Jordánsko předložilo v RB OSN návrh rezoluce o časovém plánu jednání mezi Palestinou a Izraelem o mírové smlouvě uzavřené do konce r. 2016 a stažení Izraele z okupovaných území do konce roku 2017 (31.12. odmítnuta, ačkoliv ji podpořilo 8 z 15 členů RB OSN, USA a Austrálie hlasovaly proti, 5 členů se hlasování zdrželo)

PANAMA

- 31.1. odstoupil ministr zahraničí Fernando Núñez Fabrega, jeho nástupcem se stal Francisco ÁLVAREZ DE SOTO
- 4.5. v prezidentských volbách zvítězil dosavadní viceprezident Juan Carlos VARELA RODRÍGUEZ, když získal 39,09 % odevzdaných hlasů (inaugurace 1.7.); na dalších místech se umístili José Domingo Arias Villalaz (31,38 %), Juan Carlos Navarro Quelquejeu (28,14 %), Juan Jované de Puy (0,59 %), Genaro Lopez Rodríguez (0,58 %), Estéban del Pueblo Rodríguez (0,12 %) a Gerardo El Chiricano Barroso (0,09 %), volební účast činila 76,76 %
- 4.5. parlamentní volby do Národního shromáždění se 71 členem proběhly za účasti 75,19 % oprávněných voličů
- 11.5. nově zvolený prezident Varela nominoval členy své vlády (MZV Isabel SAINT MALO DE ALVARADO), která nastoupila do úřadu 1.7.
- 1.7. předsedou Národního shromáždění byl zvolen Adolfo Tomás VALDERRAMA RODRÍGUEZ

PANENSKÉ OSTROVY USA

- 4.11. v guvernerských volbách získal nejvíce hlasů Kenneth Mapp s 46,61 % odevzdaných hlasů, za ním se umístily Donna Christian-Christensen s 39,16 % (oba postupují do 2. kola, které proběhne 18.11.), Soraya Diase Coffett (7,07 %), Mona Barnes (6,52 %) a Sheila A. Scullion (0,32 %); volební účast dosáhla 33,5 %
- 18.11. ve 2. kole byl guvernérem zvolen Kenneth MAPP, který za účasti 46,69 % oprávněných voličů získal 63,89 %, zatímco Donna Christian-Christensen 35,87 % odevzdaných hlasů (inaugurace 5.1.2015)

PAPUA NOVÁ GUINEA

- 23.1. v Port Moresby a v hlavním městě ostrova Bougainville Buka (27.1.) se sešli papuánský premiér O'Neill a prezident autonomie Bougainville Momis, aby potvrdili závazky svých zemí k mírové dohodě z r. 2001, která ukončila občanskou válku na ostrově; návštěva premiéra Papuy-Nové Guineje 27.-29.1. byla vůbec první na takové úrovni od skončení bojů v r. 1998
- 24.2. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 19.3. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 8.8. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

PARAGUAY

- 23.4. Senát schválil vytvoření Stálé komise pro záležitosti domorodého obyvatelstva, která má zajišťovat ochranu domorodých indiánských komunit

- 1.7. úřad předsedy Poslanecké sněmovny do 30.6.2015 nastoupil Hugo Adalberto VELÁZQUEZ MORENO, předsedou Senátu na stejné funkční období se stal Blas Antonio LLANO RAMOS

PERU

- 28.1. Mezinárodní soud OSN v Haagu rozhodl územní spor Peru a Chile o průběh mořské hranice mezi oběma zeměmi, přičemž přiznal Peru nárok na 20 tis. km² teritoriálních vod, Chile však bude nadále ovládat oblasti s velkými zásobami ryb (obě země rozsudek přivítaly a budou jej respektovat)
- 24.2. odstoupil ministerský předseda César Villanueva a v následující rekonstrukci vlády jmenoval prezident do jejího čela René Helberta CORNEJO DÍAZ-e (MZV zůstává)
- 17.3. poměrem hlasů 66:59 při 9 abstencích schválil Kongres změny ve vládě, které provedl prezident 24.2.
- 23.6. změny ve vládě, novým ministrem zahraničí se stal Gonzalo Alfonso GUTIÉRREZ REINEL
- 22.7. odstoupil předseda vlády René Helberto Cornejo Díaz, novou předsedkyní vlády byla jmenována Ana JARA VELÁSQUEZ
- 26.7. předsedkyní Kongresu republiky zvolena Ana María SOLÓRZANO FLORES
- 26.8. po marných pokusech 21. a 22.8. získala napotřetí důvěru parlamentu (55:54 při 11 abstencích) nová premiérka Jara

PITCAIRN

- 1.1. úřad starosty převzal Shawn CHRISTIAN

POBŘEŽÍ SLONOVINY

- 29.4. RB OSN přijala rezoluci č. 2153 (2014) o modifikaci sankčního režimu před jeho ukončením 30.4.2015 a prodloužení mandátu skupiny expertů dohlížející na sankce do 20.5.2015

PODNĚSTERSKO

- 18.3. předseda parlamentu Michail Burla vyzval vedení Ruska, aby prozkoumalo možnosti rozšířit zákony o ruském občanství a přijetí nových subjektů do Ruské federace i o Podněstersko, které se v referendu v r. 2006 vyslovilo pro připojení hlasy 97,2 % oprávněných voličů
- 28.3. prezident vyzval mezinárodní společenství, aby uznalo výsledky referenda z r. 2006, v němž se většina vyslovila pro nezávislost na Moldavsku a pro připojení k Rusku
- 7.4. prezident Ševčuk navrhl moldavské vládě jednat o mírovém oddělení Podněsterska od Moldavska a o jeho zapojení do Ruské federace
- 16.4. parlament požádal Rusko o uznání nezávislosti republiky na Moldavsku; moldavská vláda tento krok odsoudil jako „jednostranný a extrémně kontraproduktivní“

POLSKO

- 1.1. v souvislosti s restrukturalizací velení ozbrojených sil byl náčelníkem Všeobecného velení ozbrojených sil jmenován dosavadní velitel letectva generálporučík Lech MAJEWSKI, zatímco náčelníkem Operačního velení ozbrojených sil se stal generálporučík Marek TOMASZYCKI; náčelníkem Generálního štábu ozbrojených sil zůstává generálporučík Mieczyslaw GOCUL

- 9.9. v souvislosti s volbou předsedy Evropské rady odstoupil z funkce premiéra Donald Tusk (11.9. demisi prezident republiky přijal)
- 15.9. sestavením nové vlády pověřil prezident Komorowski Ewu Boženu KOPACZOVOU, kterou jmenoval novou premiérkou
- 19.9. nově jmenovaná premiérka oznámila složení své vlády (MZV Grzegorz SCHETYNA)
- 22.9. prezident jmenoval novou vládu, která se složením slibu ujala funkce
- 24.9. předsedou Sejmu byl zvolen Radoslaw SIKORSKI
- 1.10. Sejm vyslovil poměrem hlasů 259:183 důvěru nové vládě

PUNTLAND

- 4.1. předsedou Poslanecké sněmovny byl ve 3. kole zvolen Said Hassan SHIRE, který obdržel 40 hlasů, zatímco jeho protikandidát Abdirashid Mohamed Hersi 26 hlasů. Místopředsedy sněmovny byli zvoleni Abdihamid Sheikh ABDISALAM a Hussein Yassin DIRIYE. V 1. kole volby předsedy získali Said Hassan Shire i Abdirashid Mohamed Hersi 17 hlasů a spolu s Abdihakimem Mohamedem Ahmedem (16 hlasů) postoupili do 2. kola; na dalších místech se umístili Ahmed Ali Hashi (9 hlasů) a Mohamed Ali Guled (6 hlasů). I ve 2. kole získali největší favorité Shire a Hersi stejný počet hlasů – 23 a postoupili do 3. kola, zatímco vyřazený Abdihakim Mohamed Ahmed jenom 20 hlasů. Nově zvolený předseda Poslanecké sněmovny složil slib 13.1. a ujal se své funkce.
- 8.1. prezidentské volby s 11 kandidáty, které volilo 66 volitelů, nominovaných kmenovými stařešiny; v 1. kole získali nejvíce hlasů Dr. Abdirahman Mohamed Mohamud „Farole“ (27), Dr. Abdiweli Mohamed Ali „Gaas“ (13) a Ali Haji Warsame (12), kteří postoupili do 2. kola, zatímco zbývajících 8 kandidátů bylo vyřazeno (Mohamed Abdi Nuur se 6 hlasy, Shire Haji Farah se 4 hlasy, Ali Abdi Aware se 3 hlasy, Abdullahi Sa'íd Samater s 1 hlasem a Ali Abdulkadir Yusuf, Abdiweli Ma'alin Gurey, Mahamud Abdurahman Uke a Abdi Yusuf Yey bez jediného hlasu). Ve 2. kole získal Farole 31 hlasů, Gaas 18 hlasů a Warsame 16 hlasů a první dva postoupili do 3. kola, kde ke zvolení stačí prostá většina. Ve 3. kole byl novým prezidentem zvolen Dr. Abdiweli Mohamed ALI „Gaas“, který získal podporu 33 poslanců, zatímco dosavadní prezident Farole jen 32 hlasy. Viceprezidentem byl zvolen Abdihakim Abdullahi Haji Omar AMEY; oba složili ústavou předepsaný slib 14.1.
- 24.1. inaugurace nového prezidenta
- 29.1. nově zvolený prezident Abdiweli Mohamed Ali „Gaas“ oznámil složení své vlády se 46 členy (ministr mezinárodních vztahů Ali Ahmed FAATAH); nová vláda složila přísahu 1.2.
- 4.2. hlasy 49 z 55 přítomných poslanců vyslovila Poslanecká sněmovna důvěru nové vládě
- 31.3. vláda vyslovila podporu ustavení Jihozápadního státu o 3 členech a vyzvala federální somálskou vládu k urychlení federalizace země
- 7.6. bývalý velitel hnutí al-Šabáb šajch Mohamed Saíd Atom se vzdal úřadům autonomního státu Puntland na protest proti současnému vedení islamistického hnutí v zemi
- 31.7. prezident Gaas odmítl zapojení oblasti Mudug do připravovaného federálního Státu Střední Somálsko, jak jeho vznik ohlásila ústřední somálská vláda; po krizovém jednání vlády prezident oznámil, že z toho důvodu přerušuje jeho

- vláda okamžitě styky s ústřední vládou Somálska, a povolal všechny oficiální zástupce Puntlandu u ústřední vlády k návratu domů do 15 dní
- 12.8. vláda oficiálně přerušila veškeré styky s federální somálskou vládou poté, co uznala dohodu místních politiků z Galgududu a Mudugu o vytvoření federálního státu Střední Somálsko, který má údajně zahrnovat i část puntlandského území
 - 19.8. vláda nabídla federálním orgánům obnovení rozhovorů do 30 dní pod mezinárodním dohledem
 - 14.10. po třech dnech jednání v Garowe podepsala vláda s federální vládou Somálska dohodu o obnovení spolupráce v procesu tvorby federálních států, jejíž součástí je i dohoda, že součástí Centrálního státu Somálska bude jen jižní část oblasti Mudug, zatímco sverní Mudug zůstane nedílnou součástí Puntlandu

RAKOUSKO

- 1.1. úřad předsedy Spolkové rady s mandátem do 30.6. nastoupil Michael LAMPEL
- 1.7. úřad předsedkyně Spolkové rady do 31.12.2014 nastoupila Ana BLATNIK
- 2.9. předsedkyní Národní rady byla zvolena Doris BURES

REUNION

- 2.9. prefektem se stal Dominique SORAIN

RUMUNSKO

- 26.2. ministři za Národní liberální stranu (PNL) opustili vládu, která však neztratila většinu v parlamentu
- 3.3. premiér Victor Ponta oznámil nové složení své vlády (MZV Titus CORLATEAN), kterou 5.3. oficiálně jmenoval prezident
- 4.3. poměrem hlasů 346:192 schválil parlament novou vládu Victora Ponty
- 4.3. odstoupil předseda Senátu Crin Antonescu poté, co jeho PNL opustila vládní koalici
- 10.3. novým předsedou Senátu byl zvolen Calin Popescu TARICEANU
- 15.4. premiér Ponta podepsal trestní žalobu na prezidenta Baseska, který měl zastrašovat a vydírat vládní poslankyni Gabrielu Firea, aby upustila od stíhání korupčního případu, do kterého je zapletena jeho dcera
- 25.6. parlament vyzval prezidenta Baseska k demisi poté, co byl jeho bratr zatčen a obviněn z korupce a styků se šéfem kriminálního gangu
- 2.11. prezidentské volby se 14 kandidáty za účasti 53,17 % oprávněných voličů vyhráli Victor-Viorel Ponta (40,44 %) a Klaus Werner Iohannis (30,37 %), kteří postupují do 2. kola 16.11.; na dalších místech se umístili Călin Constantin Anton Popescu-Tăriceanu (5,36 %), Elena Gabriela Udrea (5,20 %), Monica Luisa Macovei (4,44 %), Dan Cristian Diaconescu (4,03 %), Corneliu Vadim Tudor (3,68 %), Kelemen Hunor (3,47 %), Teodor Viorel Meleşcanu (1,09 %), Szilagyí Zsolt (0,56 %), Gheorghe Funar (0,47 %), William Brînză (0,45 %), Constantin Rotaru (0,30 %) a Mirel Mircea Amariţei (0,08 %)
- 10.11. kvůli nezajištění účasti všech Rumunů v zahraničí na 1. kole prezidentských voleb, odstoupil ministr zahraničí Titus Corlatean, jeho nástupcem se stal Teodor Viorel MELEŞCANU
- 16.11. ve 2. kole byl novým prezidentem zvolen Klaus Werner IOHANNIS, který obdržel 54,43 % odevzdaných hlasů, zatímco jeho protikandidát Victor-Viorel Ponta 45,56 %; volební účast dosáhla 64,10 % oprávněných voličů (inaugurace 21.12.)

- 18.11. odstoupil nový ministr zahraničí Meleščanu, protože jeho aparát nebyl schopen zajistit účast všech Rumunů žijících v zahraničí ve 2. kole prezidentských voleb 16.11.; jeho nástupcem byl jmenován Mihnea MOTOC
- 24.11. poté, co nominant Motoc stáhl svou kandidaturu na post ministra zahraničí, byl novým ministrem jmenován Bogdan AURESCU
- 14.12. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 15.12. obě komory parlamentu vyslovily poměrem hlasů 377:134 důvěru nové vládě

RUSKO

- 28.2. v reakci na krizi kolem Krymu navrhli poslanci Státní dumy k přijetí zákona, který by umožnil snazší připojení území k Ruské federaci, která požádají o spojení na základě rozhodnutí lidového plebiscitu nebo rozhodnutí parlamentu
- 1.3. na žádost prezidenta schválila Rada federace nasazení ozbrojených sil pro potřeby normalizace situace na Krymu; současně výbor Státní dumy přijal výzvu prezidentovi, aby přijal opatření ke stabilizaci situace na Krymu a aby využil veškeré možnosti k ochraně obyvatel Krymu před tyranii a násilím
- 16.3. uzavřena dohoda ministrů obrany Ruska a Ukrajiny o příměří vojenských sil do 21.5. a o blokadě ukrajinských sil ruskými vojsky a domobranou
- 17.3. Nejvyšší rada Krymu vyhlásila Krymskou republiku nezávislým a svrchovaným státem a požádala o vstup do Ruské federace jako její nový subjekt; Rusko uznalo nezávislost Krymu vzápětí dekretem prezidenta Putina
- 18.3. prezident informoval Radu federace, Státní dumu a vládu o svém souhlasu s návrhy orgánů Krymu a Sevastopolu o přijetí do Ruské federace a o vytvoření nových subjektů
- 18.3. Státní дума schválila 441 hlasy ze 450 možných rezoluci o znovusjednocení Krymu a Sevastopolu s Ruskem
- 18.3. prezident podepsal s představiteli Krymu Sergejem Aksjonovem a Vladimírem Konstantinovem, jakož i se starostou Sevastopolu Alexejem Michailovičem Čalým (ČALYJ), dohodu o zapojení Krymu a Sevastopolu do Ruské federace
- 19.3. Ústavní soud potvrdil zákonnost smlouvy o připojení Krymské republiky a Sevastopolu k Ruské federaci
- 20.3. Státní дума schválila poměrem hlasů 445:1 smlouvu o zapojení Krymu a Sevastopolu do RF a ústavní zákon „O přijetí Republiky Krym do Ruské federace a vytvoření nových subjektů RF – Republiky Krym a města federálního významu Sevastopol“ jako 84. a 85. subjektu
- 21.3. Rada federace schválila smlouvu o připojení Krymu a Sevastopolu do RF a související ústavní zákon poměrem hlasů 155:0; následně oba dokumenty podepsal prezident, čímž nabyly účinnosti
- 21.3. z nových subjektů federace – Krymské republiky a federálního města Sevastopol - byl vytvořen Krymský federální okruh, do jehož čela prezident jako svého zmocněnce jmenoval Olega BĚLAVENCEV-a
- 23.3. prezident nařídil svým dekretem ustavení orgánů federální správy Ruské federace na území Krymu do 29.3.
- 1.4. Městský sovět Sevastopolu jednomyslně zvolil starostu Alexeje Michailoviče ČALÉHO úřadujícím guvernérem města
- 12.5. prezident jmenoval svým zmocněncem v Sibiřském federálním okruhu Nikolaje ROGOŽKIN-a, zatímco zmocněncem v Severokavkazském federálním okruhu se stal Sergej MELIKOV
- 29.5. prezident Ruska, Běloruska a Kazachstánu podepsali v Astaně smlouvu o vzniku Euroasijské hospodářské unie

- 24.6. prezident požádal Radu federace, aby odvolala jeho oprávnění k vojenskému zásahu na území Ukrajiny na pomoc ruskému obyvatelstvu z 1.3. (Rada federace žádosti vyhověla 25.6. poměrem hlasů 153:1)
- 3.9. prezident vyzval ukrajinskou armádu i separatisty k ukončení bojů na východní Ukrajině

RWANDA

- 23.7. novým předsedou vlády byl jmenován Anastase MUREKEZI, který se ujal funkce 24.7., stejně jako členové jeho vlády (MZV Louise MUSHIKIWABO)
- 26.8. začala práci společná hraniční komise Rwandy a Konga, která měla vymezit společnou spornou hranici obou zemí mezi konžskou provincií Severní Kivu a okresem Rubavu ve Rwandě
- 17.9. uvolnilo se křeslo předsedy Senátu, 14.10. byl novým předsedou Senátu zvolen Bernard MAKUZA
- 18.12. RB OSN přijala rezoluci č. 2194 (2014) o prodloužení funkčního období dvou soudců Mezinárodního soudu pro Rwandu do 31.7.2015

ŘECKO

- 9.6. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají) nabyly účinnosti 10.6.
- 31.10. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 9.12. vláda stanovila 1. kolo předčasných prezidentských voleb na 17.12. s tím, že případně 2. a 3. kolo se uskuteční 23.12., resp. 29.12.)
- 17.12. v 1. kole získal jediný kandidát na úřad prezidenta Stavros Dimas podporu 160 poslanců a nebyl zvolen, protože ústava vyžaduje zisk v 1. kole minimálně 200 hlasů (135 poslanců abstenovalo, 5 se volby vůbec nezúčastnilo)
- 23.12. ve 2. kole prezidentských voleb získal Stavros Dimas 168 hlasů z 299 přítomných poslanců; 131 poslanců abstenovalo, jeden nebyl přítomen
- 29.12. ve 3. kole prezidentské volby nebyl nikdo zvolen, protože jediný kandidát Dimas získal znovu pouhých 168 hlasů a ke zvolení ve 3. kole bylo potřeba získat minimálně 180 hlasů ze 300 možných; premiér Samaras proto vypsál v souladu s ústavou předčasné parlamentní volby na 25.1.2015

SACHA (JAKUTSKO)

- 24.4. ruský prezident přijal rezignaci prezidenta Jegora Borisova a jmenoval jej úřadující hlavou republiky
- 14.9. hlavou republiky byl zvolen Jegor Afanasjevič BORISOV, který získal 58,79 % odevzdaných hlasů (inaugurace 27.9.), za ním se umístili Ernst Berjozkin (29,49 %), Viktor Gubarev (5,31 %), Gavril Parachin (3,19 %) a Vladimir Maksimov (1,34 %); volební účast 52,55 %

SAINT PIERRE A MIQUELON

- 4.9. novým prefektem se stal Jean-Christophe BOUVIER

SALVÁDOR

- 2.2. v prezidentských volbách s volební účastí 54,96 % zvítězil Salvador Sánchez Cerén (48,93 %), který postoupil do 2. kola 9.3. spolu s Normanem Noelem Quijanem Gonzalezem (38,96 %); na dalších místech se umístili Elías Antonio Saca Gonzalez (11,44 %), Rene Alcides Rodriguez Hurtado (0,42 %) a José Oscar Morales Lemus (0,25 %)

- 9.3. ve II. kole prezidentských voleb zvítězil Salvador SÁNCHEZ CERÉN, který obdržel 50,11 % odevzdaných hlasů, zatímco jeho protikandidát Norman Quijano 49,89 %; 19 550 hlasů bylo neplatných, 4 186 sporných (inaugurace 1.6.); volební účast dosáhla 60,64 %
- 10.3. zahájen přepočítání hlasů ve 14 podezřelých obvodech, který nařídil Volební soud, protože rozdíl hlasů mezi kandidáty činí 0,22 % a blíží se počtu sporných hlasů
- 12.3. poražený prezidentský kandidát Quijano požadoval anulování 2. kola prezidentských voleb poté, co volební soud odmítl jeho požadavek ručního přepočítání všech odevzdaných hlasovacích lístků
- 13.3. po skončení ručního přepočítání sporných hlasů ve 14 obvodech zamítl Nejvyšší volební soud všech 6 právních stížností poraženého Quijana a potvrdil vítězství Sáncheze Ceréna, protikandidát se ale může odvolat k vyššímu volebnímu soudu
- 16.3. Volební soud úředně potvrdil vítězství Sáncheze Ceréna v prezidentských volbách a prohlásil jej právoplatným prezidentem pro období 1.6.2014-1.6.2019, stejně jako Oscara Samuela ORTIZ-e viceprezidentem na stejné období
- 24.3. Nejvyšší volební soud odmítl stížnost opoziční strany ARENA na průběh prezidentských voleb 9.3. a odmítl její požadavek na anulování výsledků
- 27.3. ARENA oznámila, že přijímá porážku svého kandidáta ve 2. kole prezidentských voleb 9.3.
- 28. a 31.3. jmenování členové nové vlády, funkci ministra zahraničí má vykonávat nový prezident Salvador Sánchez Cerén
- 22.5. oznámení kandidáti na funkce ministrů po 1.6.
- 1.6. inaugurace nového prezidenta Salvadora Sáncheze Ceréna a jeho vlády (MZV Hugo MARTÍNEZ)

SAN MARINO

- 1.4. úřad nastoupili noví kapitáni-regenti, Valeria CIAVATTA a Luca BECCARI
- 1.10. úřad kapitanů-regentů nastoupili Gian Franco TERENCE a Guerrino ZANOTTI

SAÚDSKÁ ARÁBIE

- 27.3. král jmenoval prince MUQRIN-a Ibn Abdul Azíze (68 let) zástupcem korunního prince Salmana
- 16.4. na vlastní žádost byl z funkce náčelníka tajných služeb (General Intelligence Presidium) odvolán princ Bandar bin Sultan, jeho nástupcem se stal generál Youssef AL-IDRISSI
- 8.12. král provedl změny ve své vládě (MZV zůstává)

SENEGAL

- 30.4. po jednáních se zástupci vlády, které proběhlo v Itálii pod patronátem Vatikánu, oznámil vůdce Hnutí demokratických sil Casamance (MFDC) Salif Sadio vyhlášení jednostranného příměří ze strany rebelů, kteří od r. 1982 usilují o nezávislost jihosenegalské oblasti Casamance; příměří by mělo napomoci ukončení jednoho z nejdelších konfliktů v Západní Africe
- 4.7. prezident odvolal z funkce premiérku Aminatu Touréovou, která nebyla 29.6. zvolena poslankyní; jejím nástupcem jmenoval 6.7. Mohameda DIONNE-ho
- 6.7. jmenována nová vláda (MP Mohamed DIONNE, MZV Mankeur NDIAYE), která se 8.7. ujala své funkce

SEVERNÍ KYPR

- 7.2. zástupci řecké a turecké komunity uzavřeli dohodu o obnově a postupu dalších jednání o sjednocení ostrova; předcházející rozhovory na úrovni prezidentů byly přerušeny poté, co Kypr v r. 2012 převzal rotující předsednictví EU
- 11.2. prezidenti Severního Kypru a Kypru Derviş Eroğlu a Nikos Anastasiades obnovili pod patronátem OSN rozhovory o opětovném sjednocení ostrova

SEVERNÍ MARIANY

- 4.11. parlamentní volby do Senátu s 9 členy a Sněmovny reprezentantů s 20 členy
- 4.11. ve volbách guvernéra zvítězil v 1. kole Eloy S. Inos s 45,9 % odevzdaných hlasů, za ním se umístili Heinz S. Hofschneider (32,6 %) a Juan N. Babauta (17,5 %) a Edward N. Deleon Guerrero (3,9 %) ; 2. kolo proběhne 21.11.
- 21.11. ve 2. kole byl guvernérem opět zvolen Eloy Songao INOS, který obdržel 56,95 % platných hlasů, zatímco Heinz S. Hofschneider 43,05 % (inaugurace 9.1.2015); viceguvernérem zůstává předseda Senátu Ralph D.L.G. TORRES

SIERRA LEONE

- 21.1. předsedou Parlamentu byl zvolen Sheku Badara BASHIRU DUMBUYA
Náčelník Štábu obrany brigádní generál Samuel Omar WILLIAMS

SINT MAARTEN

- 29.8. parlamentní volby do Stavů s 15 členy se konaly za volební účasti 69,16 % (předsedkyně Drs. Gracita R. ARRINDELL)
- 30.8. zahájeny rozhovory o vytvoření koaliční vlády
- 2.9. jednáním o sestavení vlády byl guvernérem pověřen William MARLIN, který se pověření vzdal 24.9.
- 25.9. jednáním o sestavení nové vlády byl pověřen Theo HEYLIGER
- 6.10. guvernér Holiday požádal vyjednávače Heyligeru o složení nové vlády, později však odmítl její jmenování z důvodu podezření u některých nominantů na korupci
- 17.12. vyjednávač Theo Heyliger oznámil, že novým předsedou vlády bude Marcel GUMBS (jeho vláda složila slib 19.12.)

SKOTSKO

- 23.3. 70 tisíc obyvatel Orknejských, Shetlandských a Západní ostrovů požádalo o vyhlášení referenda o setrvání v případně nezávislém Skotsku, nebo ve Spojeném království, popř. o vlastní nezávislosti; referendum se má uskutečnit 25.9., pokud budou 18.9. hlasovat Skotové o své nezávislosti
- 18.9. v referendu se 55,30 % hlasujících vyslovilo proti samostatnosti země na Velké Británii, 44,70 % voličů hlasovalo pro samostatnost; účast dosáhla 84,59 % oprávněných voličů
- 19.9. v reakci na porážku v referendu odstoupil zastávce nezávislosti první ministr Alex Salmond
- 19.11. novou první ministryní zvolil parlament Nicolu STURGEON, která obdržela 66 hlasů, zatímco Ruth Davidson 15 hlasů a 39 poslanců se zdrželo hlasování
- 20.11. provedeny změny ve vládě

SLOVENSKO

- 9.1. do prezidentských voleb v III/14 se zaregistrovalo celkem 15 kandidátů

- 15.3. v prezidentských volbách se za účasti 43,4 % oprávněných voličů nejlépe umístili Robert Fico (28,0 %) a Andrej Kiska (24,0 %), kteří postupují do 2. kola 29.3.; na dalších místech se umístili Radoslav Procházka (21,2 %), Milan Kňažko (12,9 %), Gyula Bárdos (5,1 %), Pavol Hrušovský (3,3 %), Helena Mezenská (2,4 %), Ján Čarnogurský (0,6 %), Ján Jurišta (0,6 %), Jozef Behýl (0,5 %), Viliam Fischer (0,5 %), Milan Melnik (0,4 %), Jozef Šimko (0,2 %) a Stanislav Martinčko (0,1 %)
- 29.3. novým prezidentem byl zvolen Ing. Andrej KISKA, který získal 59,38 %, zatímco jeho protikandidát Róbert Fico 40,61 %; volební účast dosáhla 50,48 %, inaugurace nového prezidenta proběhla 15.6.
- 15.11. odstoupil předseda Národní rady Pavol Paška, od 17.11. jej nahradil Ing. Peter PELLEGRINI

SLOVINSKO

- 5.5. poté, co nebyla zvolena do čela vládnoucí politické strany, odstoupila premiérka Alenka Bratušeková
- 13.7. předčasné parlamentní volby do Státní sněmovny s 90 členy proběhly za účasti 51,73 % oprávněných voličů
- 1.8. předsedou Státní sněmovny byl zvolen Dr. Milan BRGLEZ
- 19.8. prezident jmenoval novým předsedou vlády Miro CERAR-a a pověřil jej sestavením vlády
- 25.8. parlament schválil poměrem hlasů 57:11 jmenování Mira Cerara premiérem
- 8.9. oznámeno složení nové vlády (MP Miro CERAR, MZV Karl ERJAVEC)
- 18.9. Státní sněmovna schválila poměrem hlasů 54:25 novou vládu, která byla inaugurována do funkce téhož dne

SOMALILAND

- 9.1. ministr zahraničí Mohamed Bihi Yonis nabídl dialog novému puntlandskému prezidentovi, ale současně potvrdil pozici své země ve stávajících územních sporech v reakci na jeho předvolební slib vrátit některá města ve sporné oblasti Sool pod kontrolu Puntlandu
- 16.1. v Istanbulu bylo zahájeno 3. kolo jednání s delegací Somálska o urovnání vzájemných vztahů
- 20.1. vláda podepsala v Istanbulu dohodu s federální vládou Somálska o vzájemném dialogu při řešení problémů spolupráce
- 15.4. vojska obsadila město Taleh v oblasti Sool před tím, než tam začala konvence kmenů autonomního státu Khaatumo v čele s prezidentem Mohamedem Yusufem Jamou „Indho Sheel“ a prezidentem Puntlandu o usmíření
- 16.4. poté, co obsazení Talehu odsoudili a k mírovému řešení a zdrženlivosti vyzvali zástupci OSN a USA v Somálsku, Nicholas Kay a James P. McAnulty, jakož i prezidenti Puntlandu a Somálska, vojska byla ze sporné oblasti Sool stažena
- 12.6. ozbrojené síly znovu obsadily město Taleh, kde probíhá konference o budoucnosti autonomního státu Khaatumo; její účastníci město včas opustili
- 3.7. ministr zahraničí Mohamed Bihi Yonis oznámil, že vlády Somalilandu a Somálska obnoví v srpnu v Turecku rozhovory o normalizaci vztahů
- 6.7. prezident Siilaanyo vyhlásil z části oblasti Sool novou oblast HAYSIMO s centrem ve městě Taleh, které si nárokuje autonomní stát Khaatumo; nová oblast bude zahrnovat okresy Sarmanyo, Halin, Aroley, God'alo a Taleh

- 12.8. předseda vládní strany Muse Bihi Abdi oznámil, že politické strany země se shodly na uspořádání prezidentských voleb v červnu 2015, kdy vyprší mandát nynějšího prezidenta Ahmeda Mohameda Silaanya
- 20.12. za zprostředkování džibutského prezidenta se v Džibuti nejvyšší představitelé Somalilandu a Somálska dohodli na obnovení politických rozhovorů v Istanbulu ve dnech 26.-27.2.2015; jejich obsahem bude podpora humanitární pomoci a rekonstrukci země, spolupráce při správně vzdušného prostoru, ochraně lidských práv a boji proti terorismu, piraterii a organizovanému zločinu

SOMÁLSKO

- 11.1. nově jmenovaný premiér Dr. Abdiweli Sheikh Ahmed Mohamed, kterému skončila ústavní lhůta pro jmenování kabinetu, požádal parlament o mimořádných dalších 10 dní na sestavení vlády; prodloužení lhůty parlament téhož dne schválil
- 16.1. v Istanbulu bylo zahájeno 3. kolo jednání s delegací Somalilandu o urovnání vzájemných vztahů
- 16.1. nově zvolený premiér představil svou vládu (MZV Abdirahman Duaale BAYLE)
- 20.1. federální vláda podepsala v Istanbulu dohodu s vládou Somalilandu o vzájemném dialogu při řešení problémů spolupráce
- 20.1. inaugurace předsedy, místopředsedů a ministrů Prozatímní správy Jubby, jmenovaných minulý měsíc
- 21.1. federální parlament vyslovil poměrem 184:46 při jedné abstenci důvěru vládě, která se 22.1. ujala funkce
- 23.1. mise OSN AMISOM potvrdila, že etiopská vojska přítomná na území státu v síle 4 tisíc mužů byla formálně začleněna do mírových sil OSN
- 24.1. prezident správy státu Himan a Heeb Abdullahi Ali Mohammed „Barleh“ oznámil přerušování styků s federální vládou, která nadále odmítá chránit práva obyvatel oblasti, ale i připravenost se ke spolupráci vrátit
- 25.1. konference 789 delegátů ze 6 oblastí jihozápadního Somálska ve městě Baydhabo (Baidoa) schválila ústavu nového federálního státu JIHOZÁPADNÍ STÁT SOMÁLSKA (*Dowlada Gobaleedka Koonfur Galbeed Soomaaliya, South West State of Somalia*), když pro ni hlasovalo 781 delegátů, tři byli proti a pět abstenovalo; ústava zavádí dvoukomorový parlament, sestávající ze Sněmovny stařešinů (*House of Elders, Golaha Guurtida*) se 73 členy a Poslanecké sněmovny (*House of Representatives*)
- 27.1. vztyčením nově přijaté vlajky byl oficiálně nový federální stát vyhlášen
- 29.1. delegace států Himan a Heeb a Galmudug se sešly v Galkayu k první fázi vzájemných jednání s případným sloučením obou států, které by zahrnovalo celé centrální Somálsko, vč. oblastí ovládaných Ahlu Sunna Waljama'a, a vytvořilo nový federální stát
- 29.1. konference v Baidoe zvolila 54 ze 73 členů horní komory (*House of Elders*) Jihozápadního státu, kteří složili ústavou předepsaný slib; zbytek byl zvolen 30.1.
- 30.1. poté, co někteří představitelé oblastí Baay, Bakool a Dolní Shabelle, vedení Sharifem Hassanem Sheikhem Adanem, přišli s návrhem vytvořit federální stát jenom pro tyto oblasti (mimo Jubbaland), což vedlo k rozporům mezi delegáty konference o Jihozápadním Somálsku, zastavila mise OSN AMISOM její jednání; 31.1. vyzvala federální vláda delegáty k respektování stability a míru v zemi a smíření mezi jednotlivými regiony

- 3.2. po třech dnech konzultací ustavující schůze Sněmovny stařešinů Jihozápadního státu zvolila jejím předsedou Malaga Ugaas Hassana SHURE MOHAMUD-a
- 4.2. prezident Hassan Sheikh Mohamud přijel do Baidoy před kontroverzní volbou prezidenta Jihozápadního státu (měly původně proběhnout 2.2.), aby rozptýlil napětí kolem vytvoření jihozápadního federálního státu, tvořeného 6 oblastmi jižního Somálska; doprovází ho velvyslanci OSN, AU a EU v zemi
- 6.2. ve městě Guri El byla zahájena konference o vytvoření federálního státu z oblastí středního Somálska, které dosud ovládá Ahlu Sunna Waljama'a
- 10.2. ustavující schůze Sněmovny stařešinů Jihozápadního státu zvolila jeho místopředsedy – prvním Mohameda Osmana z Dolního Shabelle a druhým Siraji Adana z Dolní Jubby
- 13.2. v Mogadišu se sešli zákonodárci, politici a zástupci občanské společnosti na podporu vytvoření nového Jihozápadního státu, sestávajícího z oblastí Baay, Bakool a Dolní Shabelle
- 15.2. v Addis Abebě byla podepsána dohoda o spolupráci s Etiopií, která 22.1. zapojila svá vojska vyslaná do Somálska do mírové mise AMISOM
- 17.2. po mnohadenních jednáních ohlásila Sněmovna stařešinů Jihozápadního státu seznam 15 členů výboru, který zajišťuje volbu prezidenta a zahájil registraci kandidátů
- 20.2. delegace federální vlády, AMISOM, UNSOM a IGAD vedená ministrem vnitra a federálních záležitostí Abdullahem Godahem Barem navštívila Baidou, aby se setkala s vedením Sněmovny stařešinů Jihozápadního státu a vyslovila podporu procesu jeho ustavení
- 22.2. registrováno minimálně 20 kandidátů na funkci prezidenta Jihozápadního státu (mj. Abdulahi Lesto, Ali Baab, Dr. Mohamed Ali Hamud, Madobe Nuunow Mohamed, Abdifatah Ibrahim Gesey, Mohamed Adan Farketi); volby se uskuteční 3.3.
- 27.2. prezident jmenoval novým starostou Mogadiša a guvernérem oblasti Banadir generála Hassana Mohameda HUSSEIN-a „Mungaba“
- 1.3. ministři federální vlády navštívili Baidou, kde bude zahájena konference o vytvoření společné správy 3 oblastí Jihozápadního Somálska (Baay, Bakool a Dolní Shabelle)
- 3.3. zahájeny volby prezidenta Jihozápadního státu (6) se 6 kandidáty, které schválil volební výbor; volbě bylo přítomno minimálně 10 ministrů federální vlády, kteří měli z příkazu prezidenta přerušit konferenci a odložit volbu
- 3.3. přes marný pokus federálního prezidenta odsunout volbu prezidenta JZS (6) o 15 dní zvolili poslanci Sněmovny starších ve 3. kole prezidentem Dr. Madoobe NUUNOW MOHAMED-a, který získal 45 hlasů a porazil Mohameda Adana Ibrahima „Farageeti“-ho s podporou 28 poslanců, a Abdulfataha Geeseeye, který z třetího kola odstoupil; v 1. a 2. kole z voleb odpadli ostatní kandidáti Abdulahi Ibrahim „Lesto“, Salah Sheikh Osman a Hassan Abukar
- 3.3. ve městě Baidoa byla zahájena konference politiků, zástupců ženských a společenských organizací a intelektuálů a dalších skupin z oblastí Baay, Bakool a Dolní Shabelle, podporovaná federální vládou; na ní bývalý předseda federálního parlamentu Sharif Hassan Sheikh Adan odmítl vznik autonomního Jihozápadního státu 6 oblastí a prohlásil, že komunity v Baay, Bakool a Dolním Shabelle jsou připraveny vytvořit Jihozápadní stát v souladu s provizorní ústavou země
- 3.3. ministerstvo vnitra a federalizace vyzvalo všechny účastníky souběžně probíhajících konferencí v Baidoe, aby dodržovali ústavu a respektovali dohodu

- o federálním státu Jubba; ministerstvo oznámilo, že nikdy neuzná závěry konference o Jihozápadním státu (6)
- 4.3. Uganda vyšle 410 vojáků do Mogadiša na ochranu zařízení OSN
- 4.3. federální vláda oficiálně odmítla výsledek prezidentských voleb Jihozápadního státu (6) jako „neústavní“; za vládu se postavila i mise AU AMISOM
- 5.3. RB OSN schválila rezoluci č. 2142 (2014), která prodloužila částečné embargo na dovoz zbraní do 25.10.2014
- 9.3. konference 743 účastníků z oblastí Baay, Bakool a Dolní Shabelle dokončila práce na ústavě JIHOZÁPADNÍHO STÁTU SOMÁLSKA (*South-Western State of Somalia*), vybrala vlajku nového federálního státu a jmenovala členy parlamentu nového státu, který zvolí prezidenta; výbor pro výběr kandidátů na prezidenta JZS (3) zahájil jejich registraci ihned po svém jmenování
- 9.3. ve městě Afgoye se sešlo Valné shromáždění konference, na níž Ústavodárné shromáždění schválilo poměrem hlasů 773:27 návrh ústavy federálního STÁTU SHABELLE (*Shabelle State of Somalia*), složeného z dosavadních oblastí Střední a Dolní Shabelle; volba jeho prezidenta a viceprezidenta bude následovat
- 10.3. prezidentem Státu Shabelle byl zvolen Dr. Abukar Abdi USMAAN „Mardaadi“, viceprezidentem Muhudin Hassan AFRAH
- 15.3. po sedmidenním jednání se Sněmovnou starších Jihozápadního státu (6) parlament zvolený konferencí JZS (3) rozhodl o svém rozpuštění a připojení se k Jihozápadnímu státu (6)
- 21.3. ministr národní bezpečnosti Abdikarim Hussein Guled potvrdil zapojení příslušníků milicí Ahlu Sunna Waljama'a do Národní armády podle dohody mezi federální vládou a ASWJ v oblasti Galgadud
- 23.3. v Baidoe vypukly boje mezi přívrženci čelných představitelů dvou koncepcí Jihozápadního státu, Sharifa Hassana Sheikha Adana (JZS 3) a Madoobe Nuunow Mohameda (JZS 6)
- 24.3. představitel OSN v Somálsku a vedoucí mise UNSOM Nicholas Kay odsoudil vraždu osmi kmenových stařešinů z Dolního Shabelle v oblasti Baay 23.3., stejně jako násilí ve městě Baidoa mezi stoupenci různých iniciativ pro vytvoření Jihozápadního stát
- 27.3. poté, co přítomnost hlavního zastávce projektu Sharifa Hassana Sheikha Adana v Baidoe vyvolala několikadenní násilné protesty, které jej donutily k návratu do Mogadiša, zvolilo 726 delegátů konference o vytvoření Jihozápadního státu (3) v Baidoe poměrem hlasů 713:10 při dvou abstencích jeho prezidentem Mohameda Haji ABDINUR-a „Madeera“
- 29.3. inaugurace prezidenta Jihozápadního státu Dr. Madoobe Nuunow Mohameda a vlády (MP Abdifatah Mohamed Ibrahim GEESEY)
- 30.3. v čele delegace federální vlády zahájili prezident a předseda parlamentu ve městě Baidoa jednání s představiteli obou projektů Jihozápadního státu o politickém řešení jejich sporu a stávajícího konfliktu
- 2.4. po skončení návštěvy federálního vedení v Baidoe 1.4. oznámil místopředseda parlamentního výboru pro bezpečnost, vnitro a státní správu Dahir Amin Jessow, že federální parlament vytvoří speciální orgán pro dohled nad postupem federalizace země
- 5.5. 133 poslanců federálního parlamentu připravuje na 8.5. hlasování o vyslovení nedůvěry prezidentu Mohamedovi poté, co jej již třetina poslanců v minulých dnech vyzvala k abdikaci

- 19.5. přes 100 poslanců, kteří podali 8.5. návrh na vyslovení nedůvěry prezidentovi, stáhlo svou podporu tomuto návrhu, „protože neslouží zájmům vlasti v těchto těžkých časech“; zbývající poslanci však na odvolání prezidenta trvají
- 21.5. parlament zřídil podvýbor pro finalizaci prozatímní ústavy a její předložení celonárodnímu referendu a pro přípravu volebního zákona k volbám v srpnu 2016 (předsedou podvýboru se stal Abdi Ali Hassan)
- 22.5. velitel milicí al-Šabábu Muhammad Chaláf oznámil přenesení války do sousední Keni, která od r. 2011 pomáhá somálské vládě v boji proti teroristům
- 26.5. ve městě Dolow byla zahájena konference o smíření za účasti zástupců Prozatímní správy Jubby (JIA), hnutí Ahlu Sunna Waljama'a (ASWJ), federální vlády a poslanců za oblast Gedo, která má řešit spor mezi milicemi JIA a ASWJ
- 29.5. RB OSN přijala rezoluci č. 2158 (2014) o prodloužení mandátu mírové mise OSN UNSOM, do které bude zahrnuta i mise AU AMISOM, o 12 měsíců
- 29.5. vláda schválila vytvoření Nezávislé komise pro revizi ústavy s pěti členy (Asha Gelle Dirie, Osman Jama Ali, Hassan Omar Mahad Allah, Mohamed Abdullahi Saleh a Hassan Hussein Haji)
- 7.6. bývalý velitel hnutí al-Šabáb šajch Mohamed Saíd Atom se vzdal úřadům autonomního státu Puntland na protest proti současnému vedení islamistického hnutí v zemi
- 13.6. v Mogadišu zahájena 3. fáze konference New Deal Compact
- 18.6. jednotky věrné nově ustavenému federálnímu Státu Shabelle obsadily město Merca, které se má stát prozatímním střediskem jeho administrativy; prezident státu Dr. Abukar Abdi Usman „Mardaadi“ tam jmenoval prvních sedm ministrů 15-členného kabinetu
- 19.6. hlasy 139 poslanců schválil parlament vytvoření 5-členné komise pro revizi ústavy, kterou 29.5. jmenovala vláda
- 22.6. federální vláda ukončila jednání s představiteli soupeřících Jihozápadních států a rozhodla se uznat ten, který byl 27.3. vyhlášen pro oblasti Baay, Bakool a Dolní Shabelle
- 23.6. předseda parlamentu zahájil jednání s představiteli obou soupeřících projektů Jihozápadního státu o jejich spojení, přičemž obě křídla se již o rozhodujících záležitostech dohodla
- 23.6. za účasti prezidenta a předsedů federální vlády a federálního parlamentu uzavřeli v Mogadišu zástupci obou projektů Jihozápadního státu dohodu o vytvoření PROZATÍMNÍ SPRÁVY JIHOZÁPADU (*Interim South West Administration*) pro oblasti Baay, Bakool a Dolní Shabelle, jejíž rámec do 20 dní ustanoví technický výbor s deseti zástupci obou projektů a třemi zástupci vlády; dohoda znamená, že představitelé projektu JZS (6) uznali platnost dohody z Addis Abeby ze srpna 2013 o vytvoření Prozatímní správy Jubby. Dohodu přivítali zvláštní zástupci OSN, USA i AU v Somálsku.
- 23.6. poslanci federálního parlamentu z kmene Hawiye, podporující vznik Státu Shabelle, odmítli zapojení oblasti Dolní Shabelle do ISWA a vyzvali prezidenta a vládu k odmítnutí dohody
- 23.6. členové a přívrženci strany Hizbul Islámí, kteří se v r. 2012 odtrhli od al-Šabábu, založili novou politickou stranu *Istiqlaal* v čele s šajchem Mohamedem Moalimem, která se bude nenásilně angažovat v somálské politice (násilí se HI vzdal již v r. 2013)
- 24.6. federální vláda schválila dohodu o vytvoření Prozatímní správy jihozápadu, uzavřenou zástupci projektů JZS (6) a JZS (3) 23.6.

- 24.6. prezident Jihozápadního státu (6) Madobe Nunow Mohamed odmítl dohodu se soupeřícím projektem JZS (3) o vytvoření Prozatímní správy Jihozápadu (ISWA) a označil ji za neplatnou, protože byla uzavřena jeho předsedou vlády bez jeho předchozího souhlasu; dohodu o ISWA rovněž odmítl ministr vnitra a federálních otázek federální vlády Abdullahi Godah Barre, protože nebyla projednána s jeho úřadem
- 24.6. v Mogadišu se setkali kmenoví náčelníci, ministři a poslanci federálního parlamentu z kmene Hawiye a vyhlásili bojkot uznání dohody o vytvoření ISWA, kterou označili za příčinu možného kmenového konfliktu
- 3.7. oznámeno, že vlády Somálska a Somalilandu obnoví v srpnu v Turecku rozhovory o normalizaci vztahů
- 7.7. ve městě Baidoa složilo slib 120 ze 155 poslanců parlamentu kontroverzního Jihozápadního státu Somálska se 6 členy
- 17.7. v Mogadišu byl ustaven 18-členný technický výbor pro zřízení Prozatímní správy Jihozápadu
- 20.7. vláda Státu Shabelle zaslala stížnost OSN, USA, EU, AU, IGAD a Lize arabských států na jmenování technického výboru pro přípravu Jihozápadního státu, který počítá se zapojením oblasti Dolní Shabelle, která je součástí Státu Shabelle
- 26.7. premiér Abdiweli Sheikh Ahmed Mohamed ohlásil záměr vlády vytvořit správu oblastí centrálního Somálska ve formě nového federálního státu, zahrnujícího oblasti Mudug, Galguduud a Hiiraan (resp. autonomní státy Puntland /částečně/ a Galmudug a autonomní oblasti Himan a Heeb a Stát Střední Somálsko)
- 30.7. zástupci správy autonomního státu Galmudug a hnutí Ahlu Sunna Waljama'a podepsali dokument o společném zájmu na vytvoření STÁTU STŘEDNÍ SOMÁLSKO (*State of Central Somalia*), zatímco k jednání přizvaní představitelé autonomní oblasti Himan a Heeb odmítli na dohodě participovat
- 30.7. federální vláda rozhodla o vytvoření nového federálního členského Státu Střední Somálsko pro oblasti Mudug a Galguduud; toto rozhodnutí odmítají poslanci za obě oblasti a další místní politici
- 31.7. zástupce generálního tajemníka OSN v Somálsku Nicholas Kay podpořil rozhodnutí federální vlády o vytvoření regionální samosprávy ve středním Somálsku
- 31.7. prezident autonomní oblasti Himan a Heeb Abdullahi Omar Baarleeh potvrdil, že jeho vláda bojkotuje dohodu o záměru na vytvoření Státu Střední Somálsko, podepsané 30.7. v Mogadišu, protože na jejím ujednání nebyli přítomni zástupci všech obyvatel Středního Somálska a odporuje federativnímu uspořádání země
- 6.8. prezident autonomní oblasti Himan a Heeb podepsal v Mogadišu trojdohodu z 30.7. o záměru vytvořit správu Státu Střední Somálsko, zahrnujícího dosavadní oblasti Mudug a Galguduud; již dříve dohodu podepsali zástupci Ahlu Sunna Waljama'a a Galmudugu, zatímco Puntland ji bojkotuje, protože dosud spravuje některé okresy oblasti Mudug
- 14.8. ve městě Sah Dheer v oblasti Sool byl novým prezidentem autonomního státu Khatumo zvolen bývalý somálský premiér prof. Ali Khaliif GALAYR, když získal podporu 21 členů parlamentu (Shromáždění), zatímco jeho soupeř a stávající prezident Mohamed Yusuf Jaama „Indhasheel“ devíti poslanců a jeden abstenoval; parlament současně zvolil viceprezidentem Khatuma Abdula SULUB-a

- 17.8. novým oblastním komisařem Středního Shabelle byl jmenován Ali Hussein ABDULLAHI aka Ali „Guudlaawe“
- 23.8. za účasti kmenových stařešinů a vládních úředníků oblasti Hiran byla v Beledweyne zahájena konference o implementaci federativního systému státní správy v oblasti
- 28.8. v den předpokládané inaugurace nového prezidenta autonomního státu Khatumo obsadily vojenské síly Somalilandu město Sah Dheer, kde prozatímně sídlí khatumský parlament
- 29.8. vláda se obrátila ve věci územního sporu s Keňou o průběh hranice v Indickém oceánu na Mezinárodní soudní dvůr v Haagu
- 31.8. mise AMISOM oznámila, že se jí vzdaly milice plukovníka Barre Adana Shireho „Hiiraale“ z Kismaaya, které dosud odmítaly uznat Prozatímní správu Jubby; sám Hiiraale zahájil 30.8. jednání s prezidentem Sheikhem Mohamudem
- 31.8. za účasti zástupců federální vlády uzavřel Barre Adan Shire „Hiiraale“ dohodu s Prozatímní správou Jubby o svém zapojení do procesu smíření v Jubalandu a o začlenění svých milicí do somálské řádné armády; tuto dohodu přivítali zástupci OSN, IGAD a EU v Somálsku
- 2.9. prezident vyhlásil 45 dní trvající amnestii pro bojovníky al-Šabábu, pokud odevzdají zbraně a vzdají se vládním úřadům
- 3.9. po útoku amerických leteckých sil na velení milic al-Šabáb v Dolním Shabelle 1.9. nabídla vláda bojovníkům islamistických milicí amnestii, pokud se do 45 dní vzdají; osud jejich vůdce Shaikha Ahmeda Abdi Godaneho, na kterého útok cílil, nebyl znám
- 4.9. vedení al-Šabábu oznámilo smrt svého vůdce Godaneho, 6.9. pak novým vůdcem zvolilo Shaikha Ahmada UMAR-a „Abú Ubaidaha“
- 14.9. konference tradičních kmenových vůdců oblasti Hiran ve městě Bulaburde vyzvala obyvatele oblasti k respektování regionální správy pod vedením dosavadního guvernéra oblasti Abdifitaha Hassana AFRAH-a
- 14.9. ve městě Baidoa byla zahájena konference kmenových stařešinů, mládežnických a ženských organizací a náboženských vůdců o usmíření skupin, usilujících o vytvoření federálního Jihozápadního státu; má vyřešit rozpory mezi příznivci vládou podporovaného projektu spojení tří oblastí do nového státu a zastánci začlenění dalších tří oblastí Jubalandu a trvat nejméně 45 dní dokud nebudou ustaveny orgány nového státu
- 21.9. vláda potvrdila zahájení otevřených, čestných a transparentních jednání s Puntlandem o obnovení vzájemné důvěry a národní jednoty
- 3.10. ve městě Adado se sešel technický výbor pro ustavení Státní Somálsko s úředníky regionální vlády oblasti Himan a Heeb před ustavující konferencí, která ve městě proběhne
- 5.10. vládní vojska vstoupila za podpory jednotek AMISOM do poslední bašty al-Šabábu na jihosomálském pobřeží, města Barawe, odkud se den před tím milice samy stáhly
- 14.10. po třech dnech jednání v Garowe podepsala federální vláda s vládou Puntlandu 12-bodovou dohodu o obnovení spolupráce v procesu tvorby federálních států, jejíž součástí je i dohoda, že součástí Centrálního státu Somálska bude jen jižní část oblasti Mudug, zatímco severní Mudug zůstane nedílnou součástí Puntlandu
- 15.10. představitelé Galmudugu, Himanu a Heebu a ASWJ odmítli jako neústavní dohodu vlády s Puntlandem ze 14.10. s tím, že zastavují práce na vytvoření Centrálního státu; rozdělení oblasti Mudug je podle nich protiústavní

- 21.10. předseda výboru pro zformování Prozatímní správy Jihozápadu Mohamed Hassan Fiqi oznámil, že výbor dokončil práce na návrhu prozatímní ústavy, který bude předložen ke schválení kmenovým náčelníkům z oblastí Baay, Bakool a Dolní Shabelle, shromážděných na konferenci v Baidoe
- 23.10. v Addis Abebě byla zahájena třídní konference IGAD o federalismu v Somálsku, pořádaná Institutem hospodářské a sociální politiky Afrického rohu HESPI; vyloučen z účasti byl khatumský prezident prof. Ali Khalif Gallayr
- 25.10. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají), které však prezident odmítl potvrdit
- 27.10. prezident prodloužil o dalších 60 dní lhůtu, dokdy se mohou příslušníci milic al-Šabáb beztrestně vzdát vládním orgánům
- 28.10. v čele vládní delegace zahájil prezident ve městě Baidoa konferenci 378 delegátů z oblastí Baay, Bakool a Dolní Shabelle o vytvoření Jihozápadního státu, která má přijmout jeho ústavu a zvolit prezidenta
- 6.11. poté, co 1.11. odvolal premiér Abdiweli Sheikh Ahmed ministerskou delegaci dohlížející na postup konference o vytvoření Jihozápadního státu v Baidoe a znemožnil tak schválení ústavy nového federálního státu a volbu jeho prezidenta, a s ohledem na jeho spory s prezidentem, požádalo více než 140 poslanců federálního parlamentu o jeho svolání za účelem hlasování o důvěře
- 6.11. vláda oblasti Himan a Heeb oznámil odložení konference o vytvoření jednotné správy Centrálního státu, která se má uskutečnit v jejím hlavním městě Cadaado, protože premiér dohodl s Puntlandem rozdělení oblasti Mudug mezi připravovaný federální Centrální stát a Puntland v rozporu s ústavou
- 7.11. konference v Baidoe vyhlásila v poslední den svého jednání ustavení JIHOZÁPADNÍHO STÁTU s hlavním městem Barawe
- 8.11. poměrem 384:14 schválili účastníci konference v Baidoe ústavu nově zřízeného Jihozápadního státu
- 10.11. prezident, premiér a předseda parlamentu se dohodli na dočasném přerušení ustavující konference o Jihozápadním státu na období 14 dní a stáhli federální úředníky do hlavního města na konzultaci; přerušení má umožnit účast dalších kmenových stařešinů, politiků a zástupců občanské společnosti na dalším jednání konference
- 11.11. parlamentní zasedání, které mělo jednat o návrhu na vyslovení nedůvěry premiérovi, bylo přerušeno poté, co vněm vypukl chaos a zmatek, způsobený odpůrci návrhu
- 12.11. RB OSN schválil rezoluci č. 2184 (2014) o prodloužení mezinárodních opatření proti piraterii o 12 měsíců
- 13.11. vláda a Rozvojový program OSN (UNDP) podepsaly dohodu o podpoře formování prozatímních státních správ, které vytvoří základy budoucích federálních států
- 15.11. přívrženci premiéra Abdiweliho opět přerušili jednání parlamentu o vyslovení nedůvěry
- 16.11. nejméně 14 ministrů federální vlády vyzvalo jejího předsedu, aby pomohl vyřešit vnitropolitickou krizi, která ohrožuje zahraniční pomoc, a odstoupil
- 17.11. ve 3. kole byl poměrem hlasů 373:15 při osmi abstencích zvolen delegáty ustavující konference Jihozápadního státu jeho prezidentem na období čtyř let Sharif Hassan Sheikh ADAN, který složil téhož dne slib a získal uznání federální vlády i federálního prezidenta; zbývající čtyři kandidáti na funkci prezidenta byli vyřazení v 1. a 2. kole, která proběhla 16.11.
- 17.11. předseda parlamentu vyzval federální vládu, aby odmítla závěry konference o ustavení Jihozápadního státu ve městě Baidoa

- 18.11. „vzdoroprezidentem“ Jihozápadního státu se prohlásil Ali Mohamed Yussuf aka ALI SHUKUR s tím, že ho volilo více než 300 delegátů konference
- 18.11. vláda schválila zákony o vytvoření Nezávislé vrchní volební komise a Komise pro hranice a federalizaci země
- 19.11. v Kodani byla za účasti zástupců federální vlády a federálních států a pod patronátem OSN zahájena mezinárodní konference o situaci v zemi a programu Vize 2016
- 21.11. EU prodloužila svou protipirátskou „Operaci Atalanta“ při pobřeží Somálska z r. 2008 o další 2 roky do 12.12.2016
- 24.11. hlasování o důvěře vládě a jejímu předsedovi opět neproběhlo, protože jeho jednání se vinou opozice opět zvrhlo v chaos
- 3.12. za účasti federálního prezidenta a představitelů mezinárodních organizací byl inaugurován prezident Prozatímní správy Jihozápadu Sharif Hassan Sheikh Adan
- 6.12. poté, co mu Sněmovna lidu parlamentu poměrem hlasů 153:80 vyslovila nedůvěru a požádala o jeho odvolání, odstoupil premiér Abdiweli Sheikh Ahmed
- 12.-13.12. střety mezi milicemi ASWJ a Somálskou národní armádou v hlavním městě oblasti Galgadud Dhusamareb byly údajně spojeny s nedohodou o formování federálního státu Centrální Somálsko
- 17.12. prezident jmenoval novým předsedou vlády Omara Abdirashida Ali SHERMARKE, který má do 30 dní jmenovat nový kabinet
- 17.12. dohodu o spolupráci a rozdělení moci s prezidentem Jihozápadního státu Sharifem Hassanem Sheikhem Adanem uzavřel předák opozičního projektu se 6 státy a dosavadní oponent Prozatímní správy Jihozápadu (ISWA) Madobe Nuunow Mohamed; podle dohody se má stát viceprezidentem ISWA a předsedou jeho parlamentu
- 20.12. za zprostředkování džibutského prezidenta se v Džibuti nejvyšší představitelé Somálska a Somalilandu dohodli na obnovení politických rozhovorů v Istanbulu ve dnech 26.-27.2.2015; jejich obsahem bude podpora humanitární pomoci a rekonstrukci země, spolupráce při správně vzdušného prostoru, ochraně lidských práv a boji proti terorismu, piraterii a organizovanému zločinu
- 21.12. zvláštní vyslanec OSN Nicholas Kay ohlásil konání celonárodního referenda o přechodné ústavě země v r. 2015
- 24.12. nově jmenovaný premiér Omar Abdirashid Ali Shermarke získal podporu 218 poslanců parlament, z nichž 6 dalších abstenovalo (ústavou předepsaný slib složil vzápětí)

Guvernér oblasti Dolní Shabelle Abdikadir Mohamed Nur SIDI, předseda oblasti Gedo (JIA) Mohamed Abdi KALIL, guvernér oblasti Střední Shabelle Ali Abdullahi HUSSEIN, guvernér oblasti Galgadud Hussain Ali WEHELIYE

SPOJENÉ ARABSKÉ EMIRÁTY

- 8.7. prezident jmenoval novou vládu (MP šajch MUHAMMAD Bin Rašíd al-Maktúm, MZV šajch ABDALLÁH Bin Zají dal-Nahajján)

SRBSKO

- 21.1. země oficiálně zahájila přístupová jednání do Evropské unie, která chce ukončit do r. 2020

- 27.1. v Bruselu se konalo 21. setkání premiérů Srbska a Kosova o normalizaci vzájemných vztahů a skončilo bez dohody o fungování soudů na severu Kosova obývaném Srby
- 29.1. na základě žádosti vlády z předcházejícího dne rozpustil prezident Národní shromáždění a vypsal předčasné volby do Národního shromáždění na 16.3.
- 12.2. v Bruselu proběhlo 22. setkání premiérů Kosova a Srbska, které zaznamenalo pokrok v jednání o struktuře a fungování soudů v srbských komunitách na severu země
- 16.3. předčasné parlamentní volby do Národního shromáždění se 250 členy se konaly za účasti 53,09 % registrovaných voličů
- 22.4. prezident navrhl na funkci předsedy vlády Aleksandara VUČIĆ-e
- 23.4. předsedkyní Národního shromáždění byla zvolena Maja GOJKOVIĆ
- 25.4. oznámeno složení nové vlády (MZV Ivica DAČIĆ)
- 27.4. Národní shromáždění podpořilo novou vládu poměrem hlasů 198:23 při 6 abstencích
- 4.8. Národní shromáždění schválilo změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

SRÍ LANKA

- 29.3. konaly se provinční volby v Západní a Jižní provincii s tím, že byla volena Rada Západní provincie se 104 členy a Rada Jižní provincie s 55 členy
- 17.5. funkci nastoupil náčelník štábu Srílanské armády genmjr. Prasád SAMARASINGHE
- 19.9. konaly se provinční volby do Rady provincie Uva s 34 členy
- 12.11. Nejvyšší soud schválil možnost třetí kandidatury prezidenta Rajapakseho v prezidentských volbách
- 20.11. prezident svolal předčasné prezidentské volby na leden 2015

STŘEDOAFRICKÁ REPUBLIKA

- 10.1. na doporučení sumitu regionální organizace ECCAS v Ndjaměně odstoupili z funkce prozatímní prezident a první muslimský vládce země Michel Djotodia a předseda přechodné vlády Nicolas Tiangaye; jejich cílem je ukončit náboženské násilí, které zachvátilo zemi, obývanou převážně křesťany. Národní přechodná rada má zvolit nového prozatímního prezidenta; její předseda Alexandre-Ferdinand NGUENDET se stal úřadující hlavou státu.
- 12.1. francouzské intervenční jednotky zprostředkovaly příměří mezi křesťanskými a muslimskými milicemi v hlavním městě; potvrdil to náčelník generálního štábu ozbrojených sil generál Ferdinand Bomboyeke
- 13.1. Národní přechodná rada zahájila rozhovory o volbě nového prozatímního prezidenta
- 20.1. ve 2. kole zvolila Národní přechodná rada prozatímní prezidentkou Catherine SAMBA-PANZA, která získala 75 hlasů, zatímco její soupeř Désiré Zanga Kolingba 53 hlasů; v 1. kole hlasovalo 129 ze 135 poslanců, kteří dali 64 hlasy Catherine Samba-Panza (pro zvolení potřebovala 65 hlasů) a Kolingbovi 58 hlasů (inaugurace 23.1.). V 1. kole bylo vyřazeno dalších šest kandidátů (Jean Barkès Ngombé Kétté, Régina Konzimongou, Maxime Brenga Takama, Sylvain Patassé Ngakoutou, Émile Gros Raymond Nakombo a prof. Mamadou Nali).
- 25.1. prozatímní prezidentka jmenovala novým předsedou vlády André NZAPAYÉKÉ-ho
- 27.1. jmenována nová vláda (MZV Toussaint KONGO-DOUDOU)

- 28.1. RB OSN přijala rezoluci č. 2134 (2014) o prodloužení mandátu integrovaného mírového úřadu OSN (BINUCA) do 31.1.2015
- 30.1. muslimové na severu země vytvořili secesionistické Hnutí za nezávislost severu Střední Afriky (MINCA), usilující o vytvoření nezávislého a svrchovaného státu v severních oblastech republiky
- 3.2. jmenování další členové nové vlády ve funkci poradců v ranku ministra
- 10.2. EU zřídila 500-člennou vojenskou operaci (EUFOR-RCA) na podporu mise MISCA a francouzských vojenských sil, umístěných v zemi
- 12.2. prozatímní prezidentka vyhlásila boj křesťanským milicím *anti-balaka*, které vraždí příslušníky muslimské menšiny v odvetě za zvěrstva muslimských milicí Seléka
- 26.3. mírové síly AU (MISCA) budou nadále považovat křesťanské ozbrojené skupiny *anti-balaka* za nepřátelské bojovníky; oznámil to jejich velitel generál Jean-Marie Michel Mokoko
- 10.4. RB OSN přijala rezoluci č. 2149 (2014) o zřízení nové mírové mise OSN (MINUSCA) s mandátem do 30.4.2015 o síle 12 tisíc příslušníků vojenských sil a 1800 policistů, která zahrne i dosavadní Integrovaný úřad OSN pro obnovení míru (BINUCA) a bude jí podřízena i mise AU MISCA
- 12.7. mluvčí hnutí *Séléka* plk. Christian Djuma Narkoyo oznámil, že na konventu 12.-13.7. ve městě Birao byl znovu zvolen do čela hnutí Michel Djotodia
- 21.7. v konžském Brazzavillu byla za zprostředkování prezidenta Sassou-Nguessa zahájena jednání vzájemně bojujících milicí islámských rebelů *Séléka* a převážně křesťanské milice *anti-balaka* o příměří; dohody bylo dosaženo 24.7., když závěrečný dokument podepsali jejich předáci Mohamed Moussa Dhaffane a Patrick Eduard Ngaissona a když se *Séléka* vzdala ideje rozdělení země na muslimský sever a křesťanský jih
- 25.7. vojenský velitel islamistických milic *Séléka* genmjr. Joseph Zoundeiko odmítl dohodu o příměří z Brazzaville a trvá na rozdělení země mezi muslimy a křesťany
- 5.8. odstoupil předseda vlády André Nzapayéké, 10.8. byl jeho nástupcem jmenován Mahamat KAMOUN
- 11.8. převážně muslimští rebelové z milic *Séléka* odmítli prvního muslimského nominanta na úřad předsedy vlády Kamouna a požadují, aby se jím stal příslušník politické odnože milicí
- 22.8. jmenována nová vláda premiéra Kamouna (MZV Toussaint KONGO-DOUDOU)
- 15.9. při ceremoniálu na letišti Bangui formálně převzala mise OSN MINUSCA odpovědnost za mírové operace v zemi poté, co skončil mandát mise AU MISCA
- 21.10. RB OSN přijala rezoluci č. 2181 (2014) o souhlasu s prodloužením mandátu vojenské operace EU (EUFOR-RCA) do 15.3.2015
- 7.11. Rada EU prodloužila mandát mírové operace EUFOR-RCA do 15.3.2015

SÚDÁN

- 13.2. v Addis Abebě byly obnoveny rozhovory mezi vládou a Súdánským lidovým osvobozenecským hnutím – sever (SPLM-N)
- 14.2. RB OSN přijala rezoluci č. 2138 (2014) o prodloužení mandátu panelu expertů pro dohled nad embargem dovozu zbraní do oblastí Dárfúru o dalších 13 měsících

- 3.4. RB OSN přijala rezoluci č. 2148 (2014) o revizi hybridní mírové operace AU a OSN UNAMID
- 6.4. kulatým stolem za účasti 83 politických stran zahájila vláda národní dialog o politických reformách
- 29.5. RB OSN přijala rezoluci č. 2156 (2014) o prodloužení mandátu mise OSN v oblasti Abyei (UNISFA) do 15.10.2014
- 25.6. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 6.8. předseda Národní volební komise oznámil, že prezidentské a parlamentní volby se uskuteční 2.4.2015
- 27.8. RB OSN schválila rezoluci č. 2173 (2014) o prodloužení mandátu hybridní mírové mise AU a OSN v Darfúru (UNAMID) o 10 měsíců do 30.6.2015

SVATÁ HELENA

- 26.8. novým správcem Ascensionu se stal Marc HOLLAND

SVATÝ TOMÁŠ

- 12.10. parlamentní volby do Národního shromáždění s 55 členy se konaly za účasti 74,91 % oprávněných voličů
- 27.10. prezident vyzval vítěze parlamentních voleb, stranu Nezávislá demokratická akce (ADI), aby mu navrhla svého kandidáta na předsedu vlády, což ADI odmítla před ustavující schůzí nového parlamentu učinit
- 22.11. předsedou Národního shromáždění byl zvolen José da Graça DIOGO
- 25.11. předsedou vlády byl jmenován Patrice Emery TROVOADA
- 27.11. jmenována nová vláda (MZV Manuel Salvador DOS RAMOS), která se 29.11. ujala funkce

SÝRIE

- 9.1. ve španělské Córdobě se sešli představitelé opozice na poradě před ženevskou konferencí, která bude zahájena 22.1.
- 22.1. ve švýcarském Montreux byla zahájena konference o obnovení míru mezi vládou, opozicí a zprostředkovateli (tzv. Ženeva II), která se 24.1. přesunula do Ženevy; 1. kolo jednání bylo ukončeno 31.1. s tím, že ke 2. kolu se delegace sejdou 10.2.
- 10.2. v Ženevě bylo zahájeno 2. kolo mírových rozhovorů mezi vládou a opozicí; skončilo 15.2. bez konkrétních výsledků a o termínu zahájení 3. kola nebylo rozhodnuto
- 16.2. vedení opozice sesadilo náčelníka generálního štábu povstalecké Svobodné syrské armády (FSA) brigádního generála Sálima Idríse kvůli neúspěchům jeho vojsk na frontě; jeho dočasným nástupcem se stal brigádýr Abdalláh AL-BAŠÍR, kterého vystřídal brigádní generál Abdul-Iláh AL-NOEMI
- 21.4. předseda parlamentu oznámil, že prezidentské volby se budou konat 3.6.
- 3.6. v prezidentských volbách byl do čela státu znovu zvolen Dr. Bašár Háfíz AL-ASSÁD /Bashar Hafez Assad/, který obdržel 88,7 % odevzdaných hlasů, zatímco jeho protikandidáti Hassan Abdullah al-Nouri (4,3 %) a Maher Abdel-Hafiz Hajjar (3,2 %) skončili v poli poražených (inaugurace 16.7.); volební účast dosáhla 73,42 % oprávněných voličů
- 11.6. předsedou Národního shromáždění zvolen opět Mohammed Džihád AL-LAHAM
- 9.7. Národní koalice zvolila v Istanbulu novým předsedou řídicí rady Hadího AL-BAHRU /Hadi al-Bahra/

- 16.7. Bašár al-Assád složil ústavou předepsaný slib a potřetí nastoupil úřad prezidenta; svým jediným viceprezidentem jmenoval Nadžáha AL-ATTÁRa /Najah al-Attar/
- 10.8. prezident Assád požádal předsedu vlády Vaíla Nádira AL-HALKÍ-ho /Wael Nadir al-Halqi/, aby vytvořil novou vládu
- 27.8. jmenována nová vláda (MZV Walid MU'ALLEM)
- 13.9. pakt o neútočení s Islámským státem (IS) uzavřela Syrská revoluční fronta a další umírněné složky syrské opoziční koalice, dosud navázané na podporu USA a EU
- 14.10. předsedou opoziční vlády byl Národní koalicí opět zvolen Ahmad Saleh TOUMA
- 8.11. zprostředkovatel OSN Staffan de Mistura předložil vládě a opozici plán na uzavření lokálních příměří v oblastech ohrožovaných akcemi Islámského státu nebo s ním spolupracující Fronty Nusra proti místnímu obyvatelstvu
- 18.12. RB OSN přijala rezoluci č. 2192 (2014) o obnovení mandátu mise OSN na Golanských výšinách UNDOF do 30.6.2015

ŠALOMOUNOVY OSTROVY

- 6.5. v 1. kole volby generálního guvernéra získal Andrew Mua podporu 18 poslanců, Sir Frank Kabui 14 poslanců a Davida Vunagiho volilo 12 poslanců; po vyřazení Vunagiho získali ve 2. kole oba zbývající kandidáti po 22 hlasech, stejně jako ve 3. kole. Až ve 4. kole byl poměrem hlasů 23:21 zvolen generálním guvernérem na další období opět Sir Frank Ofagioro KABUI (guvernéra následně jmenuje britská královna)
- 19.11. parlamentní volby do Národního parlamentu s 50 členy proběhly za volební účasti 89,93 %
- 9.12. Národní parlament zvolil novým předsedou vlády Manasseha SOGAVARE-ho, který získal 31 hlas, zatímco Jeremiah Manele 19 hlasů
- 15.12. novým ministrem zahraničí byl jmenován Milner TOZAKA
- 17.12. předsedou Národního parlamentu byl zvolen AJilon Jasper NASIU

ŠPANĚLSKO

- 4.1. skupina 70 příslušníků ETA, propuštěných z vězení na základě rozsudku Evropského soudu pro lidská práva, vyjádřila svoji lítost nad násilnými akcemi, které prováděla proti španělskému státu v minulosti a omluvila se za ně; vláda však požaduje bezpodmínečné rozpuštění ETA
- 16.1. regionální parlament Katalánska Generalitat rozhodl poměrem hlasů 87:43 při třech abstencích o podání žádosti ústřední vládě, aby povolila konání referenda o nezávislosti oblasti na Španělsku
- 20.2. Poslanecké sněmovna v prvním čtení odmítla plány Katalánska uspořádat referendum o nezávislosti oblasti na Španělsku
- 25.2. ve zprávě o stavu země prohlásil premiér připravované referendum o samostatnosti Katalánska za ilegální
- 25.3. Ústavní soud prohlásil za neplatnou víceméně symbolickou deklaraci svrchovanosti Katalánska jeho parlamentem *Generalitat* v lednu 2013
- 8.4. Poslanecká sněmovna odmítla poměrem hlasů 299:47 při 1 abstenci požadavek katalánských úřadů na uspořádání referenda o nezávislosti Katalánska dne 9.11.
- 2.6. král Juan Carlos I. ohlásil svou abdikaci ve prospěch korunního prince, který bude vládnout jako FELIPE VI.; právní realizace abdikace musí umožnit

- ústavní zákon, který musí schválit parlament; s instalací nového panovníka se počítá 6.6. a s následnou korunovací
- 11.6. Poslanecká sněmovna schválila poměrem hlasů 299:19 při 23 abstencích zákon o abdikaci krále Juana Carlose I. a nástupu jeho syna Filipa na královský trůn; Senát schválil uvedený zákon 17.6.
 - 18.6. korunní princ španělský a princ asturský don Felipe Juan Pablo Alfonso Todos Los Santos de Borbón y Grecia byl o půlnoci prohlášen králem FILIP-em VI. (intronizace proběhla 19.6.)
 - 20.7. ETA oznámila rozpuštění logistických a operačních struktur a přechod na politické formy boje
 - 19.9. katalánský regionální parlament Generalitat zmocnil poměrem hlasů 106:28 prezidenta autonomie vyhlásit na 9.11. formou veřejného hlasování konzultaci otázky nezávislosti oblasti; ústřední vláda tento krok odsoudila a podala podnět Ústavnímu soudu
 - 27.9. předseda autonomní vlády Katalánska podepsal dekret o svolání konzultace k otázce odtržení oblasti na 9.11.
 - 29.9. Ústavní soud prohlásil dekret za protiústavní, jak o to požádala ústřední vláda
 - 30.9. katalánská vláda pozastavila proces přípravy referenda o nezávislosti, protože tak 29.9. nařídil španělský Ústavní soud
 - 4.10. premiér Rajoy vyzval k zahájení rozhovorů s regionálními úřady Katalánska o jejich plánovaném referendu poté, co 3.10. katalánský předseda vlády pod vlivem protestů veřejnosti oznámil pokračování přípravných prací
 - 4.11. Ústavní soud zakázal všelidové konzultativní referendum o samostatnosti Katalánska, které chce na 9.11. svolat místní vláda
 - 9.11. za účasti 41,3 % oprávněných katalánských voličů se v konzultativním hlasování vyslovilo 80,72 % pro státnost i nezávislost Katalánska, 10,1 % hlasovalo pro státnost, ale proti nezávislosti a 4,5 % proti státnosti i nezávislosti oblasti
 - 22.12. Vrchní soud Katalánska zahájil vyšetřování katalánského premiéra Artura Mase, pokud jde o jeho roli při konání neoficiálního referenda o nezávislosti, protože nerespektoval ústavní zákaz tohoto hlasování

ŠVÉDSKO

- 14.9. Parlamentní volby do Říšského sněmu se 349 členy proběhly za účasti 85,78 % oprávněných voličů
- 15.9. odstoupil premiér Fredrik Reinfeldt a jeho vláda
- 18.9. dosavadní předseda Říšského sněmu požádal o vytvoření vlády Stefana LÖFVEN-a
- 29.9. novým předsedou Říšského sněmu byl zvolen Urban AHLIN
- 2.10. poměrem hlasů 132:49 při 154 abstencích schválil parlament Stefana Löfvena do funkce předsedy vlády
- 3.10. jmenována nová vláda (MZV Margot WALLSTRÖM)
- 3.12. poté, co parlament neschválil poměrem hlasů 182:153 návrh rozpočtu na r. 2015 předložený menšinou vládou, oznámil premiér Löfven konání předčasných parlamentních voleb 22.3.2015
- 27.12. premiér Löfven odvolal konání předčasných parlamentních voleb poté, co se s opozicí jeho menšinová vláda dohodla na úpravách státního rozpočtu na r. 2015

ŠVÝCARSKO

- 1.1. úřad prezidenta nastoupil Didier BURKHALTER, viceprezidentkou se stala Simonetta SOMMARUGA
- 24.11. předsedou Národní rady byl zvolen Stéphane ROSSINI a předsedou Rady států (kantonů) Claude HÊCHE
- 3.12. prezidentkou na rok 2015 byla 181 hlasem z 210 možných zvolena Simonetta SOMMARUGA a viceprezidentem Johann SCHNEIDER-AMMANN, který obdržel 173 hlasy ze 195 možných (inaugurace 1.1.2015)

TÁDŽIKISTÁN

- 23.12.2013 předseda rady ministrů Abdukochir Abdurasulovič NAZIROV

TANZÁNIE

- 19.1. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 2.10. Ústavodárné shromáždění, svolané v březnu t.r., schválilo dvouřetinovou většinou svých členů návrh nové ústavy země

THAJSKO

- 21.1. s platností od 22.1. zavedla vláda v Bangkoku a přiléhajících provinciích 60-denní výjimečný stav, aby zlikvidovala široké protivládní nepokoje, požadující odchod premiérky Šinawatrové
- 24.1. Ústavní soud rozhodl, že parlamentní volby svolané na 2.2. mohou být legálně odloženy (27.1. vláda potvrdila původní termín voleb)
- 2.2. parlamentní volby do Sněmovny reprezentantů s 500 členy byly v řadě míst narušeny protesty a blokádami veřejnosti a příznivci opozice, která je bojkotovala; tyto blokády znemožnily zvolit alespoň 475 poslanců, aby mohla být zvolena nová vláda
- 3.2. Volební komise oznámila, že svůj hlas odevzdalo 46,79 % oprávněných voličů v 68 ze 77 provincií, přičemž v 89 konstituencích (33 v Bangkoku a 56 v pěti jižních provinciích) bylo hlasování zrušeno; volby tak musely být v 18 % volebních obvodů (v 67 ze 375) přerušeny a budou opakovány
- 4.2. opoziční Demokratická strana se obrátila na Ústavní soud s návrhem na anulování nedělních parlamentních voleb a rozpuštění vládní strany *Pheu Thai*
- 11.2. Volební komise oznámila, že opakované volby v obvodech, kde byly přerušeny 2.2., proběhnou 27.4.; nebylo však zatím rozhodnuto o volbách ve 28 volebních obvodech, kde nebyl postaven 2.2. žádný kandidát
- 12.2. Ústavní soud odmítl požadavek opozice na anulování parlamentních voleb z 2.2. jako neopodstatněný
- 2.3. proběhly parlamentní volby do Sněmovny reprezentantů v 5 provinciích, kde se neuskutečnily v původním plánovaném termínu 2.2., a to za volební účasti kolem 10 % a za bojkotu opozice
- 2.3. král vydal dekret o volbách 77 ze 150 členů Senátu, které se budou konat 30.3. (zbývající členové jsou jmenováni)
- 18.3. vláda ohlásila zrušení mimořádného stavu od 19.3.; mimořádný stav byl zaveden 22.1. po protivládních demonstracích
- 21.3. Ústavní soud anuloval výsledky předčasných parlamentních voleb z 2.2., protože se nehlasovalo ve všech obvodech současně, jak požaduje ústava
- 30.3. za účasti 42,78 % oprávněných voličů se konaly volby do Senátu se 150 členy

- 30.4. po dohodě s Volební komisí navrhne vláda králi vyhlášení nových parlamentních voleb do Sněmovny reprezentantů na 20.7.
- 3.5. opoziční Demokratická strana odmítla nový termín parlamentních voleb a žádá o jejich odložení o šest měsíců, aby bylo dost času na jejich přípravu; opozice požaduje, aby současná vláda odstoupila a volby organizovala vláda nepolitická s tím, že před nimi by mělo proběhnout celonárodní referendum o reformách; pokud k odložení voleb nedojde, hrozí DP jejich opětovným bojkotem a opakováním situace z února t.r.
- 7.5. Ústavní soud odvolal z úřadu pro zneužití pravomoci premiérku Jinglak Šinawatrovou a několik ministrů, vč. MZV Suraponga Tovičakčaikula; zbývající členové vlády jmenoval přechodným premiérem dosavadního ministra obchodu Niváttumronga BÚNSONGPAJSAN-a /Niwattumrong Boonsonongpaisan/
- 8.5. jmenována nová vláda (MZV Phongthep THEPKANJANA)
- 20.5. ve snaze zabránit dalšímu násilí v nestabilní politické situaci vyhlásila armáda stanné právo, a to až do obnovení „míru a pořádku“, jak oznámil velitel armády generál Prajuth Čan-oča; úřadující premiér potvrdil, že vláda zůstává v úřadu
- 22.5. vrchní velitel pozemních ozbrojených sil generál Prajuth ČAN-OČA /Prayuth Chan-Ocha/ oznámil, že moc v zemi převzaly ozbrojené síly s cílem vrátit zemi k normálu; byla pozastavena platnost ústavy a ustavena Rada pro zajištění národního míru a pořádku (NPOMC) s pěti členy v čele s generálem Čan-očou, která převzala veškerou odpovědnost za řízení státu, přičemž činnost Senátu a soudů nebyla převratem dotčena, zatímco vláda se má odpovídat NPOMC
- 23.5. ustavena Národní rada pro mír a pořádek (NCPO), která jmenovala předsedou prozatímní vlády svého předsedu generála Prajutha a 24.5. rozpustila Senát
- 26.5. na ceremoniálu na vrchním velení ozbrojených sil byl z králova rozhodnutí potvrzen generál Prajuth do čela Národní rady pro mír a pořádek (NCPO) jako hlava vlády
- 28.6. předseda vojenské rady generál Prajuth přislíbil vyhlášení nové prozatímní ústavy v červenci t.r. a následné vytvoření přechodné vlády, která do října 2015 připraví nové parlamentní volby
- 22.7. vládní vojenská rada přijala prozatímní ústavu, která byla téhož dne zveřejněna v královském úředním věstníku; ústava předpokládá, že do měsíce bude jmenováno Národní zákonodárné shromáždění s nejvíce 220 členy, které jmenuje předsedu 35-členné prozatímní vlády; do října bude zřízena Národní rada pro reformy (NRC) s nejvíce 250 členy, která spolu s Národním zákonodárným shromážděním, prozatímní vládou a Národní radou pro mír a pořádek jmenuje 36-člennou ústavní komisi, která připraví návrh nové ústavy
- 1.8. na základě předchozího souhlasu krále jmenovala NPOMC 200 členů Národního zákonodárného shromáždění (prozatímního parlamentu), z nichž většinu tvoří zástupci armády nebo bezpečnostních složek; na ustavující schůzi
- 7.8. má prozatímní parlament jmenovat předsedu prozatímní vlády a její členy
- 7.8. zahájena ustavující schůze Národního zákonodárného shromáždění, jmenovaného 1.8.
- 8.8. předsedou Národního zákonodárného shromáždění (*Sapha Nitibanyat*) byl zvolen Pornpetch WICHITTHOLCHAI
- 21.8. poměrem hlasů 191:0 při 3 abstencích a 3 neplatných hlasech zvolilo Národní zákonodárné shromáždění novým prozatímním premiérem generála Prajutha ČAN-OČU, který má jmenovat nový kabinet a dohlédnout na vytvoření 250-

- členné Rady pro reformy, která má provést zásadní politické a vládní reformy v zemi (25.8. jej ve funkci předsedy vlády potvrdil i král)
- 31.8. král jmenoval novou vládu (MZV generál Thanasak PATIMAPRAKORN)
- 29.9. prozatímní premiér odstoupil z funkce vrchního velitele pozemních ozbrojených sil, 6.10. jej nahradil generál Udomdej SITABUTR
- 29.11. korunní princ Vajiralongkorn požádal vládu, aby zbavila královských prerogativů jeho manželku princeznu Srirasmi Akharapongpreecha a její rodinu, neboť sedm jejích členů bylo zatčeno a obviněno z korupce (13.12. se princezna Srirasmi vzdala svých titulů a pozice u dvora)
- 10.12. rozvod korunního prince s bývalou princenznou Srirasmi nabyl právní moci

TCHAJWAN

- 11.2. první přímé rozhovory na vysoké politické úrovni mezi vládami Tchajwanu a Číny od konce občanské války v r. 1949 byly zahájeny v Nankingu a potrvají 4 dny
- 26.2. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)
- 29.11. po porážce své strany v místních volbách odstoupil premiér Ťiang I-chua /Jiang Yi-huah/, 1.12. pak celá jeho vláda
- 3.12. předsedou vlády byl jmenován Mao Chi-kuo
- 5.12. jmenována nová vláda (MZV David Y.L. LIN), která nastoupila do úřadu 8.12.

TOKELAU

- 23.1. parlamentní volby do Generální rady s 20 členy
- I/14 hlavou vlády (*faipule*) atolu Nukunonu se stal Siopili PEREZ a hlavou vlády (*faipule*) atolu Atafu se stal Kuresa NASAU

TONGA

- 27.11. parlamentní volby do Zákonodárného shromáždění se 30 členy proběhly za účasti 79,16 % oprávněných voličů
- 29.12. parlament zvolil novým předsedou vlády Samuelu 'Akilisi POHIVA-u, který obdržel 15 hlasů, zatímco Samiu Vaipulu získal 11 hlasů
- 29.12. předsedou Zákonodárného shromáždění byl zvolen Lord TU 'IVAKANO
- 30.12. slib složil nový premiér Pohiva a jeho vláda, v níž bude zastávat i funkci ministra zahraničí

TRINIDAD A TOBAGO

1. a 8.4. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

TUNISKO

- 3.1. Ústavodárné národní shromáždění začalo hlasovat o jednotlivých člancích nové ústavy země, která by měla být přijata 14.1. na 3. výročí revoluce
- 9.1. odstoupil premiér Laraayedh, aby mohl přechodnou nepolitickou vládu sestavit Mahdí Džumaa, na kterém se 14.12.2013 dohodli účastníci národního dialogu; jeho vláda má připravit nadcházející parlamentní volby
- 10.1. prezident požádal Mahdího Džumau, aby vytvořil novou vládu
- 26.1. Národní ústavodárné shromáždění schválilo poměrem hlasů 200:12 při 4 abstencích text nové ústavy; dne 27.1. ji podepsal prezident Munsif Marzúki
- 26.1. designovaný premiér Mahdí DŽUMAA /Mehdi Jomaa/ jmenoval přechodnou úřednickou vládu, která má do konce roku 2014 připravit parlamentní a prezidentské volby (MZV Mongi HAMDI)

- 29.1. Ústavodárné národní shromáždění vyslovilo poměrem hlasů 149:20 při 24 abstencích důvěru nové vládě
- 5.3. zrušen výjimečný stav z r. 2011
- 1.5. Národní ústavodárné shromáždění schválilo nový volební zákon
- 12.8. novým náčelníkem Štábu armády byl jmenován generál Ismail FATHALLI
- 26.10. parlamentní volby do Shromáždění lidových zástupců (*Majlis Nawwab ash-Sha'ab*) s 217 členy proběhly za účasti 68,36 % oprávněných voličů
- 23.11. prezidentské volby proběhly za volební účasti 64,56 % a do 2. kola poslaly Mohameda Béji Caïda Essebsiho se 39,46 % a Mohameda Moncefa Marzouka s 33,43 % odevzdaných hlasů; na dalších místech se umístili Hamma Hammami (7,82 %), Mohammed Hechmi Hamdi (5,75 %), Slim Riahi (5,55 %), Kamel Morjane (1,27 %), Ahmed Néjib Chebbi (1,04 %), Safi Saïd (0,80 %), Mondher Zenaïdi (0,74 %), Mustapha Ben Jaafar (0,67 %), Kalthoum Kannou (0,56 %), Mohamed Frikha (0,54 %), Abderrazak Kilani (0,31 %), Mustapha Kamel Nabli (0,21 %), Abdelkader Labbaoui (0,20 %), Larbi Nasra (0,20 %), Hammouda Ben Slama (0,18 %), Mohammed Ben Mabrouk El Hamdi (0,17 %), Mehrez Boussayenne (0,16 %), Salem Chaïbi (0,16 %), Samir Ebdelli (0,15 %), Ali Chourabi (0,14 %), Mokhtar Mejri (0,13 %), Abderraouf El Ayadi (0,11 %), Yassine Chennoufi (0,10 %), Abderrahim Zouari (0,08 %) a Nouredine Hached (0,07 %)
- 4.12. předsedou Shromáždění lidových zástupců byl zvolen Mohamed ENNACEUR
- 21.12. ve 2. kole byl za účasti 56 % oprávněných voličů zvolen prezidentem Mohamed Béji Caïd ESSEBSI, který získal 55,68 % odevzdaných hlasů, zatímco Mohamed Moncef Marzouki 44,32 % (inaugurace 31.12.)

TURECKO

- 2.1. generální štáb ozbrojených sil vydal prohlášení, ve kterém požaduje nový proces pro desítky důstojníků, odsouzených za přípravu údajného svržení vlády, a obvinil policii a soudní orgány z manipulace a falzifikace důkazů v procesech s údajnými skupinami Sledgehammer a Ergenekon
- 10.1. Nejvyšší rada soudců a prokurátorů se ohradila proti plánům vlády na její reformu a větší kontrolu ze strany ministerstva spravedlnosti, což rada považuje za protiústavní
- 15.2. po bouřlivé diskusi schválilo Velké národní shromáždění reformu Nejvyšší rady soudců a prokurátorů (HSYK), která ji převádí pod kontrolu ministerstva spravedlnosti
- 10.7. parlament schválil zákon o amnestii pro příslušníky Kurdské strany pracujících (PKK) a další kurdské povstalce
- 10.8. v prvních přímých prezidentských volbách byl za účasti 74,13 % registrovaných voličů zvolen do čela státu Recep Tayyip ERDOĞAN, který obdržel 51,79 % odevzdaných hlasů, zatímco jeho protikandidáti prof. Ekmeleddin Mehmet Ihsanoğlu a Selahattin Demirtaş získali 38,44 %, resp. 9,76 % odevzdaných hlasů (inaugurace 28.8.)
- 21.8. vládnoucí strana nominovala dosavadního ministra zahraničí prof. Ahmeta Davutoğlu na úřad předsedy vlády, když ho zvolila svým novým předsedou
- 28.8. nově instalovaný prezident jmenoval novým předsedou vlády předsedu AKP prof. Ahmeta DAVUTOĞLU a pověřil jej sestavením nové vlády
- 29.8. jmenována nová vláda (MZV Mevlüt ÇAVUŞOĞLU), které vyslovil parlament důvěru 6.9. poměrem hlasů 306:133

TURKMENISTÁN

7.1. předsedkyní Shromáždění byla znovu zvolena Akdža Tadžijevna NURBERDYJEVA

TUVALU

3.3. Parlament rozhodl o odvolání svého předsedy Sira Kamuty Latasiho, novým předsedou byl zvolen Otinielu Tauteleimalae TAUSI

UDMURTSKO

19.2. poté, co hlavě republiky Aleksandru Volkovovi skončil mandát, jmenoval ruský prezident úřadující hlavou státu Aleksandra Vasiljeviče SOLOVJOV-a

8.3. úřadujícím předsedou vlády se stal Viktor Aleksejevič SAVELJOV

14.9. hlavou státu byl zvolen Aleksandr Vasiljevič SOLOVJOV, který získal 84,84 % oprávněných voličů (inaugurace 22.9.); na dalších místech se umístili Vladimir Čelkasov (7,65 %), Andrej Markin (3,39 %) a Sergej Loginov (2,73 %), volební účast dosáhla 43,09 %

10.10. předsedou vlády potvrdil parlament Viktora Aleksejeviče SAVELJOV-a

UGANDA

18.9. prezident odvolal předsedu vlády Amamu Mbabaziho, jeho nástupcem byl jmenován Ruhakana RUGUNDA

UKRAJINA

28.1. na mimořádném zasedání Nejvyšší rady nabídl premiér Mykola Azarov pod vlivem lidových protestů proti vládě svou demisi

29.1. odstoupila vláda, kterou prezident pověřil vykonáváním funkcí do jmenování nové rady ministrů; jejím vedením byl pověřen dosavadní první místopředseda Serhyj Gennadyjevič ARBUZOV

31.1. prezident podepsal zákony o podmíněčné amnestii pro zatčené demonstranty a o zrušení represivních zákonů proti protivládním aktivistům, schválené v polovině ledna

31.1. armáda následně vyzvala prezidenta, aby zjednal v zemi pořádek; obsazování státních úřadů demonstranty považuje armáda za nepřijatelné

4.2. Nejvyšší rada zahájila debatu o změnách ústavy, které navrhuje opozice, aby omezila prezidentovy pravomoci (po 3 dnech byla přerušena na neurčito)

19.2. předseda opozicí ovládaného výkonného výboru Lvovské regionální Lidové rady Petro Kolodij oznámil, že výbor přebírá plnou odpovědnost za oblast a její obyvatele a vyhlásil nezávislost na ústřední vládě

19.2. novým náčelníkem generálního štábu ozbrojených sil jmenoval prezident admirála Jurije ILJIN-a

20.2. v Charkově byl zahájen sjezd Všeukrajinského společenského svazu (VOS), který během dne převzal odpovědnost za ústavní pořádek na jihovýchodě země a zpochybnil legitimitu Nejvyšší rady v Kijevě

21.2. za zprostředkování EU a Ruska uzavřela vláda s opozicí dohodu o politickém řešení krize; spočívá ve vytvoření vlády národního kompromisu do 10 dní, uspořádání předčasných prezidentských voleb do konce r. 2014 a k návratu prezidentských pravomocí podle ústavy z r. 2004

21.2. Nejvyšší rada schválila hlasy 386 poslanců ze 450 změnu ústavy, která obnovuje platnost pravomocí prezidenta podle ústavy z r. 2004, a amnestii pro zatčené účastníky protivládních demonstrantů

- 22.2. ze zdravotních důvodů odstoupil předseda Nejvyšší rady Volodymyr Rybak, novým předsedou zvolen představitel opozice Oleksandr Valentynovyč TURČYNOV
- 22.2. protože prezident Janukovyč opustil Kijev a odjel do Charkova, rozhodlo 382 poslanců Nejvyšší rady o jeho sesazení z funkce jako ústavně neschopného vykonávat úřad a vyhlásilo předčasné prezidentské volby na 25.5.; úřadující hlavou státu se stal předseda Nejvyšší rady Oleksandr Valentynovyč TURČYNOV
- 23.2. Nejvyšší rada dočasně pověřila svého předsedu pravomocemi prezidenta a odvolala z funkcí mj. i ministra zahraničí Leonida Kožaru
- 25.2. parlament přijal hlasy 339 poslanců usnesení o postavení svrženého prezidenta na útěku Viktora Janukovyče před Mezinárodní trestní soud v Haagu; ministr vnitra vydal na uprchlou hlavu státu zatykač, který ho obviňuje ze zločinů proti lidskosti
- 26.2. vůdci provládniho hnutí Euromajdan vybrali do funkce nového předsedy rady ministrů Arsenije Petrovyče JACEŇUK-a a navrhla členy přechodné vlády
- 27.2. Nejvyšší rada schválila 371 hlasy ze 450 předsedou přechodné vlády Arsenije Jaceňuka a 331 hlasy ze 450 složení celé přechodné vlády (MZV Andrij Bohdanovyč DEŠČYCJA)
- 3.3. regionální shromáždění obyvatel Doněcké oblasti zvolilo „lidovým gubernátorem“ oblasti Pavla Jurjeviče Gubareva
- 4.3. svržený prezident Janukovyč požádal Rusko o vojenský zásah na Ukrajině; trojice měst na jihu země – Oděsa, Cherson a Mykolajiv – se chce připojit k autonomní republice Krym, pokud se obyvatelé poloostrova v referendu vysloví pro větší autonomii
- 4.3. OBSE a USA se rozhodly vyslat vojenskou pozorovatelskou misi na Ukrajinu na pozvání její vlády
- 5.3. v Paříži byly zahájeny rozhovory ruského ministerstva zahraničí s partnery z USA a klíčových států (Velká Británie, Francie, Německo) o řešení krize na Ukrajině
- 11.3. Nejvyšší rada vyzvala Krym, aby do 12.3. odvolal referendum o nezávislosti, plánované na 16.3.
- 13.3. Nejvyšší rada jednomyslně schválila vytvoření 60-tisícové Národní gardy na podporu obrany země
- 15.3. parlament rozhodl o dočasném odebrání pravomocí Nejvyšší radě Krymské autonomní republiky hlasy 278 ze 450 svých členů
- 16.3. uzavřena dohoda ministrů obrany Ukrajiny a Ruska o příměří vojenských sil do 21.5. a o blokadě ukrajinských sil ruskými vojsky a domobranou
- 20.3. Nejvyšší rada schválila 274 hlasy z 303 možných deklaraci o boji za osvobození Ukrajiny a usnesení o postavení Krymu jako „dočasně okupovaného území“ Ukrajiny
- 21.3. podepsána politická část asociační smlouvy mezi Ukrajinou a EU
- 24.3. úřadující prezident nařídil stažení ozbrojených sil Ukrajiny z Krymu
- 7.4. v Doněcku byla proruskými nacionalisty vyhlášena dosavadní Doněcká oblast nezávislou DONĚCKOU LIDOVOU REPUBLIKOU, ustaven její Nejvyšší sovět o 50 členech a přijata vlastní vlajka; sovět hodlá do 11.5. uspořádat referendum o samostatnosti republiky a jejím připojení k Rusku; obdobně byla Charkovská oblast prohlášena místními aktivisty nezávislou CHARKOVSKOU LIDOVOU REPUBLIKOU

- 8.4. bezpečnostní síly vytlačily z budov místní správy separatisty, kteří tu 7.4. vyhlásili samostatné republiky z Doněcké a Charkovské oblasti, jakož i obdobné vzbouřence z budovy bezpečnostních sil v Luhansku
- 8.4. Výbor vlastenecký sil Donbasu zrušil vyhlášení nezávislé Doněcké lidové republiky, které vyvolalo širokou vlnu protestů, zejména mezi horníky, a odvolal referendum, které se nemůže uskutečnit bez přijetí adekvátního zákona, aniž by bylo nelegální
- 10.4. úřadující prezident nabídl separatistům v Doněcku a Luhansku amnestii, pokud složí zbraně a opustí obsazené budovy státní správy, resp. bezpečnostních služeb; separatisté nabídku odmítli a rozšířili své aktivity do dalších míst východní Ukrajiny
- 16.4. politické hnutí Antimajdan mělo v Oděse vyhlásit ODĚSKOU LIDOVOU REPUBLIKU na území dosavadní Oděské oblasti; jeden z jeho šéfů Ar'om Davyděnko tuto zprávu později popřel
- 17.4. v Ženevě se sešla konference ministrů zahraničí Ukrajiny, Ruska, USA a EU k vývoji na východě země, kteří se dohodli na opatřeních ke snížení napětí v oblasti (rozpuštění ilegálních ozbrojených uskupení, opuštění obsazených budov, amnestie pro vzbouřence a zahájení jednání o větší autonomii pro ruský hovořící oblasti Ukrajiny)
- 18.4. úřadující prezident a prozatímní premiér navrhli, aby do podzimu došlo v nové ústavě k decentralizaci státní správy a zárukám statutu ruštiny jako úředního jazyka na Ukrajině
- 19.4. podle ministra zahraničí zastavila vláda všechny vojenské operace proti separatistům na východě po dobu velikonočních svátků
- 22.4. předseda samozvané prozatímní vlády Doněcké lidové republiky a od 5.4. náměstek lidového gubernátora Gubareva Denis Pušilin oznámil vyhlášení referenda o nezávislosti a svrchovanosti DLR na 11.5.
- 28.4. proruší separatisté z Luhanské oblasti ji prohlásili svrchovanou LUHANSKOU LIDOVOU REPUBLIKOU a oznámili vyhlášení referenda o její nezávislosti na 11.5. (v čele oblasti stojí tzv. lidový gubernátor Valerij Bolotov)
- 6.5. Nejvyšší rada zamítla vládní návrh zákona o všeobecném referendu k aktuálním otázkám uspořádání země a úředních jazyků, když pro něj hlasovalo jen 154 poslanců; referendum se podle slibu vlády z Ženevy mělo konat společně s prezidentskými volbami 25.5.
- 8.5. proruší aktivisté v Doněcké a Luhanské oblasti rozhodli pokračovat v přípravách na nedělní referendum o nezávislosti a nevyhovět tak žádosti ruského prezidenta ze 7.5. o jeho odložení; potvrdili to lidoví gubernátoři obou oblastí Gubarev a Bolotov
- 11.5. v referendu o samostatnosti Doněcké lidové republiky se za účasti 74,87 % oprávněných voličů vyslovilo pro nezávislost 89,70 %, proti ní hlasovalo 10,19 % a 0,74 % odevzdaných hlasů bylo neplatných; v referendu o samostatnosti Luhanské lidové republiky se za účasti 81 % oprávněných voličů vyslovilo 96,2 % pro nezávislost, 3,2 % bylo proti a 0,74 % hlasů bylo neplatných. Obě republiky téhož dne vyhlásily svou nezávislost, Luhanská LR pak požádala o přijetí do OSN.
- 14.5. v Kyjevě proběhlo 1. kolo jednání politických a společenských sil o ukončení krize v zemi; separatisté z východu země však nebyli na jednání přizváni, ani jinak na něm zastoupeni
- 17.5. 2. kolo jednání jednání „kulatého stolu“ zahájeno v Charkově, opět bez zástupců povstalců z východu země

- 21.5. 3. kolo jednání „kulatého stolu“ bylo zahájeno ve městě Mykolajiv
- 25.5. v prezidentských volbách byl do čela státu zvolen Petro Oleksijovyč POROŠENKO, který získal podporu 54,70 % voličů (inaugurace 7.6.), na dalších místech se umístili Julija Volodymyrivna Tymošenko (12,82 %), Oleh Valerijovič Ljaško (8,32 %), Anatolij Stepanovyč Hrycenko (5,48 %), Serhij Leonidovyč Tihpko (5,23 %), Mychajlo Markovyč Dobkin (3,03 %), Vadym Zinovijovyč Rabinovyč (2,25 %), Olha Vadymivna Bohomolec (1,91 %), Petro Mykolajovyč Symonenko (1,51 %), Oleh Jaroslavovyč Ťahnybok (1,16 %), Dmytro Anatolijovyč Jaroš (0,70 %), Andrij Valerijovyč Hrynenko (0,40 %), Valerij Illič Konovaljuk (0,38 %), Jurij Anatolijovyč Bojko (0,19 %), Mykola Grigorovyč Malomuž (0,13 %), Rinat Raviljevyč Kuzmin (0,10 %), Vasyl Stepanovyč Kujbida (0,06 %), Oleksandr Viktorovyč Klimenko (0,05 %), Vasyl Petrovyč Čuško (0,05 %), Volodymyr Giorgijevyč Saranov (0,03 %) a Zorjan Nestorovyč Škirjak (0,02 %); volební účast dosáhla 60,19 % registrovaných voličů s tím, že se volby neuskutečnily ve 25 z celkových 225 volebních okruhů (10 z nich bylo v Luhanské /úcast 38,94 %/ a 15 v Doněcké /úcast 15,37 %/ oblasti), prázdné a neplatné hlasovací lístky tvořily 1,35 %
- 17.6. na dočasném příměří se dohodli vzbouřenci v separatistických republikách na východě země s armádou, aby umožnili odvoz zabitých z bojové linie
- 18.6. prezident vyhlásil jednostranné a časově omezené sedmidenní příměří na východní Ukrajině, které má umožnit separatistům odchod do Ruska (začalo 20.6.)
- 18.6. prezident odvolal ministra zahraničí Deščycju a Nejvyšší radě na jeho místo navrhl Pavla Anatolijovyče KLIMKIN-a (19.6. jej parlament potvrdil)
- 20.6. prezident Porošenko vyhlásil svůj mírový plán
- 23.6. setkáním neformálních skupin zprostředkujících zastupování separatistických republik s představiteli centrální vlády, Ruska a OBSE začaly na východě země důvěrné rozhovory o realizaci mírového plánu prezidenta Porošenka
- 26.6. prezident předložil Nejvyšší radě návrh ústavních změn, které mají vést k decentralizaci země
- 27.6. prezident prodloužil o tři dny příměří na východě země do 30.6.
- 27.6. v Doněcku bylo zahájeno 2. kolo jednání s ústřední vládou v Kyjevě, Ruskem a OBSE o situaci na jihovýchodu, pro které Doněcká a Luhanská lidová republika vytvořily společnou delegaci, aby oficiálně zastupovala zájmy obyvatelstva odštěpených republik
- 30.6. skončilo příměří, které prezident odmítl podruhé prodloužit a vyhlásil výjimečný stav v Doněcké a Luhanské oblasti
- 24.7. protože dvě politické strany, Udar a Svoboda, opustily koaliční vládu, aby ji přiměly k vypsání předčasných parlamentních voleb, rezignoval premiér Arsenij Jaceňuk a s ním odstoupila celá vláda (úřadujícím premiérem se stal Volodymyr Borysovyč HROJSMAN)
- 31.7. Nejvyšší rada odmítla rezignaci předseda vlády Jaceňuka
- 25.8. prezident rozpustil Nejvyšší radu a vypsál předčasné parlamentní volby na 26.10.
- 3.9. prezident oznámil dohodu s ruskou stranou o příměří na východní Ukrajině
- 5.9. v Minsku byly obnoveny rozhovory mezi Ukrajinou, Ruskem, ruskými vzbouřenci v Donbasu a OBSE, na kterých se obě strany konfliktu dohodly na uzavření příměří od 5.9. 17,00 hod. SELČ; dohoda vedla prezidenta Porošenka k vydání rozkazu o zastavení veškerých vojenských akcí proti separatistům

- 9.9. vzbouřenci odmítli návrh kyjevské vlády, aby autonomní status v rámci Ukrajiny mělo jen to území, které nyní zůstává pod jejich kontrolou; požadují zvláštní status pro celou Doněckou a Luhanskou oblast
- 10.9. prezident Porošenko nabídl separatistům přiznání větších pravomocí
- 16.9. Nejvyšší rada schválila hlasy 277 ze 450 poslanců návrh zákona o časově omezené zvláštní správě oblastí na východě země ovládaných separatisty a hlasy 287 poslanců i návrh zákona o jejich amnestii, pokud složí zbraně a propustí zajatce; návrh počítá s časovým omezením zvláštního statusu na tři roky od 16.10., s ruštinou jako oficiálním jazykem a s uspořádáním místních voleb 7.12.
- 20.9. na jednání v Minsku dohodla vláda s ruskými separatisty memorandum o mírovém plánu na řešení konfliktu na východní Ukrajině
- 30.9. poté, co 28.9. prezident Porošenko odmítl federalizaci východních oblastí v rámci Ukrajiny, odmítli představitelé Doněcké a Luhanské lidové republiky jakýkoliv svazek s Ukrajinou a trvají na jejich nezávislosti
- 17.10. jednání prezidentů Ukrajiny a Ruska na summitu EU-Asie (Asem) v Miláně o řešení východní Ukrajiny (tzv. Novoruska) skončilo patem
- 26.10. předčasné parlamentní volby do Nejvyšší rady se 450 členy proběhly za účasti 52,42 % oprávněných voličů, ale nekonaly se v 17 volebních obvodech na území Novoruska, kde nevolily 3 miliony voličů; neobsazeno zůstalo 27 mandátů za Novorusko a Krym
- 31.10. oznámeno vytvoření komise tří nejsilnějších stran v parlamentu o vytvoření koaliční vlády
- 4.11. poté, co proběhly volby v Novorusku, které vláda shledala nelegálními a v rozporu se zákonem o zvláštním statutu z října, navrhl prezident jeho zrušení
- 24.11. prezident oznámil, že vláda uspořádá referendum o vstoupení země do NATO
- 27.11. dosaženo dohody o vytvoření vládní koalice tzv. Evropské Ukrajiny, na níž participuje pět politických stran
- 27.11. ustavující schůze Nejvyšší rady zvolila poměrem hlasů 359:0 jejím předsedou Volodymyra Borysovyče HROYSMAN-a a předsedou vlády 340 hlasy ze 418 přítomných poslanců opět Arsenije Petrovyče JACENŮK-a
- 2.12. hlasy 288 ze 432 zvolených poslanců schválila Nejvyšší rada složení nové vlády (MZV Pavlo Anatolijovyč KLIMKIN), 11.12. schválila i její program
- 4.12. prezident oznámil dohodu s ruskými separatisty o ukončení palby k 9.12., která umožní restartovat minskou dohodu o příměří z 5.9. a stažení těžké techniky z frontových pozic od 10.12.; 5.12. vyslovil s iniciativou souhlas prezident Luhanské lidové republiky Plotnickij
- 23.12. poměrem hlasů 303:8 zrušila Nejvyšší rada neutralitu země
- 24.12. v Minsku byla za účasti zástupců Ukrajiny, Novoruska, Ruska a OBSE obnovena mírová jednání o stažení vojsk a pomoc ohroženým oblastem; 2. kolo jednání 26.12. bylo odvoláno

URUGUAY

- 9.1. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 1.3. úřad předsedy Poslanecké sněmovny do 15.2.2015 převzal Aníbal PEREYRA HUELMO
- 26.10. v prezidentských volbách nejvíce hlasů získali Tabaré Vázquez (49,45 %) a Luís Alberto Aparicio Alejandro Lacalle Pou (31,94 %), kteří postupují do 2. kola 30.11.; na dalších místech se umístili Juan Pedro Bordaberry Herrán (13,33 %), Pablo Andrés Mieres Gómez (3,20 %), Gonzalo Abella (1,17 %),

- César Vega (0,78 %) a Rafael Fernández (0,14 %), prázdných volebních lístků bylo odevzdáno 1,83 %, neplatných bylo 1,44 % a volební účast dosáhla 89,59 % oprávněných voličů
- 26.10. parlamentní volby do Poslanecké sněmovny s 99 členy a Senátu se 30 členy proběhly za účasti 85,49 %, resp. 90,51 %
- 30.11. ve 2. kole byl prezidentem zvolen Tabaré Ramón VÁZQUEZ ROSAS, který obdržel 56,63 % odevzdaných hlasů, zatímco jeho soupeř Luís Lacalle Pou 43,37 % (inaugurace 1.3.2015), prázdných hlasovacích lístků bylo odevzdáno 2,72 % a neplatných 2,61 %; volební účast dosáhla 88,57 %
- 2.12. budoucí prezident Vázquez představil složení své vlády (MZV Rodolfo NIN NOVOA), která nastoupí do úřadu 1.3.2015

USA

- 6.1. Senát schválil poměrem hlasů 56:26 do čela Federální rezervní banky Janet L. YELLEN-ovou s platností od 1.2.; slib složila 3.2.
- 30.1. ředitelem Agentury národní bezpečnosti (NSA) jmenoval prezident viceadmirála Michaela ROGERS-e
- 11.4. poté, co 10.4. odstoupila Kathleen Sebeliusová z funkce ministryně zdravotnictví a sociálních služeb, byla její nástupkyní jmenována dosavadní ředitelka Úřadu pro řízení a rozpočet Sylvia Mathews BURWELL; jmenování schválí Senát 5.6. poměrem hlasů 78:17, 9.6. se ujala své funkce
- 23.5. prezident jmenoval novým ministrem stavebnictví a rozvoje měst Juliána CASTRO, zatímco jeho předchůdce v úřadu Shaun L.S. DONOVAN se stane novým ředitelem Úřadu pro řízení a rozpočet
- 30.5. odstoupil ministr pro záležitosti válečných vysloužilců Eric K. Shinseki, úřadujícím ministrem se stal Sloan D. GIBSON
- 30.6. na funkci ministra pro záležitosti válečných vysloužilců nominoval prezident Roberta A. MacDONALD-a
- 9.7. Senát potvrdil (71:26) jmenování Juliána Castra ministrem stavebnictví a rozvoje měst (úřad nastoupil 28.7.)
- 31.7. Sněmovna reprezentantů přijala poměrem hlasů 225:201 deklaraci navrženou opozicí, kterou zažalovala prezidenta USA pro údajné překročení ústavních pravomocí
- 25.9. ministr spravedlnosti Eric Holder oznámil svou demisi; ve funkci zůstane do jmenování svého nástupce
- 4.11. parlamentní volby do Sněmovny reprezentantů se 435 členy a třetiny Senátu se 100 členy se konaly za účasti 36,6 % oprávněných voličů
- 8.11. na funkci ministryně spravedlnosti prezident jmenoval Loretta Elizabeth LYNCH-ovou
- 24.11. prezident přijal demisi ministra obrany Hagela, 5.12. nominoval jeho nástupcem Ashtona CARTER-a
- 1.12. inaugurován nový guvernér státu Hawaii David IGE
- Šéf Úřadu obchodního zmocněnce USA Michael FROMAN, náměstkyně MZV Victoria NULAND, náčelník tajné služby armády DIA generálplukovník Michael FLYNN, náměstkyně MZV pro politické záležitosti Wendy SHERMAN

UZBEKISTÁN

21.12. 1. kolo parlamentních voleb do Zákonodárné sněmovny se 150 členy proběhlo za volební účasti 88,94 %; ve 22 obvodech, kde poslanec zvolen nebyl, proběhne 2. kolo v lednu 2015

VÁNOČNÍ OSTROV

6.10. úřad správce australské vlády nastoupil Barry HAASE

VANUATU

26.2. změny ve vládě (MP i MZV zůstávají)

15.5. vláda premiéra Moany Carcassese Kalosila odstoupila poté, co jí Parlament vyslovil poměrem hlasů 35:11 při 4 abstencích nedůvěru; novým předsedou vlády byl hlasy 40 poslanců z 52 zvolen Joe NATUMAN

16.5. oznámeno složení nové vlády (MZV Sato KILMAN)

2.9. poté, co skončil mandát prezidenta Iolu Abila, stal se úřadujícím prezidentem předseda Parlamentu Philip M. BOEDORO

17.9. v 1. kole volby prezidenta obdrželi jednotliví kandidáti následující počty hlasů členů volebního kolegia: Barak Sopé – 12, Sethy Regenvanu – 11 a Lino Bulekuli dit Saksak – 8. Protože ústava požaduje pro platnou volbu získání 2/3 většiny kolegia s 58 členy, konalo se vzápětí 2. kolo, v němž získal Alfred Maliu 16 hlasů, Lino Bulekuli 14 hlasů, Barak Sopé 11 hlasů a Sethy Regenvanu 9 hlasů

18.9. ve 3. kole prezidentské volby obdržel Lino Bulekuli 21 hlasů, za ním skončili Sethy Regenvanu (10), Barak Sopé (9) a Alfred Maliu (9)

19.9. ve 4. kole prezidentské volby nejvíce hlasů (20) získal opět Lino Bulekuli

22.9. v 8. kole prezidentské volby byl do čela státu zvolen kněz Fr Baldwin Jacobson LONSDALE, který získal hlasy 46 členů volebního kolegia; ústavou předepsaný slib složil vzápětí a ujal se úřadu

VATIKÁN

12.1. ohlášeno jmenování 19 nových kardinálů

22.2. papež jmenoval 19 nových kardinálů z 15 různých zemí; mj. se kardinálem stal i státní sekretář Pietro Parolin. Celkový počet kardinálů tak dosáhl 218, z toho kardinálů-volitelů (tedy mladších 80 let) je 122

18.10. synod téměř 200 biskupů odmítl papežovy návrhy na úpravu vztahů katolické církve k rozvodům a svazkům homosexuálů

8.11. sekretářem pro vztahy se státy, tedy ministrem zahraničí, jmenoval papež arcibiskupa Paula Richarda GALLAGHER-a; jeho předchůdce Dominique MAMBERTI se stal prefektem Apoštolské signatury, tedy nejvyššího soudu katolické církve

VELKÁ BRITÁNIE

10.1. Sněmovna lordů zahájila jednání o poslaneckém návrhu konzervativce Jamese Whartona na uspořádání referenda k setrvání země v EU, dne 31.1. rozhodla poměrem hlasů 180:130 o ukončení debaty, aniž by byl schválen nějaký závěr

20.2. novým náčelníkem Generálního štábu armády byl jmenován generálporučík Sir Nicholas Patrick CARTER, který úřad nastoupil 1.9.

20.3. vláda předložila parlamentu návrh na zvýšení pravomocí Velšského shromáždění a jeho rozšíření od parlamentních voleb v r. 2015

- 14.7. odstoupil ministr zahraničí William Hague, 15.7. byl jeho nástupcem jmenován Philip HAMMOND
- 15.7. při změnách ve vládě se novým ministrem obrany stal Michael FALLON, ministryní školství Vicky MORGAN, ministrem práce a penzí Mark HARPER, ministryní životního prostředí Elizabeth TRUSS, ministrem státní správy Sir Jeremy HEYWOOD, ministrem pro Wales Stehen CRABB, ministrem vysokých škol a vědy Greg CLARK, generálním prokurátorem Jeremy WRIGHT, vedoucím vlády v Dolní sněmovně William HAGUE a vedoucí vlády v Horní sněmovně baronka Tina STOWELL

VENEZUELA

- 5.1. předsedou Národního shromáždění byl opět zvolen Diosdado CABELLO RONDÓN
- 10. a 15.1. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 16.3. prezident Maduro opětovně vyzval USA k jednání o míru a svrchovanosti na vysoké úrovni, zprostředkované regionální organizací UNASUR
- 8.4. vláda přijala návrh UNASUR na zprostředkování dialogu s opozicí, který má začít 10.4.
- 11.4. na úrovni prezidenta Madura a jeho protikandidáta v prezidentských volbách Caprilesse byly v Caracasu zahájeny oficiální rozhovory mezi vládou a opozicí o řešení vnitropolitické krize
- 10.7. novým vrchním velitelem ozbrojených sil byl jmenován generálmajor Gerardo IZQUIERDO TORRES, novým velitelem námořnictva se stal admirál Jairo AVENDAÑO QUINTERO, novým velitelem Národní gardy se stal generálmajor Gabriel Ramón OVIEDO COLMENARES, zatímco velitelem Bolivariánských milicí byl jmenován generálmajor Diomar RUBIO SILVA
- 2.9. změny ve vládě (novým MZV Rafael Darío RAMÍREZ CARREÑO)
- 23.10. změny ve vládě (MZV zůstává)
- 26.12. novou ministryní zahraničí byla jmenována Deley Eloina RODRÍGUEZ GÓMEZ

VIETNAM

- 18.6. v Hanoji byly zahájeny první rozhovory na vysoké úrovni mezi Vietnamem a Čínou o snížení napětí kolem územních sporů v Jihočínském moři
- 15.11. hlasování Národního shromáždění o důvěře nejvyšším státním úředníkům: předseda vlády Nguyen Tan Dung obdržel ze 64,4 % vysokou důvěru, z 19,3 % důvěru a z 13,7 % nízkou důvěru, prezident Truong Tan Sang obdržel vysokou důvěru od 76,5 % poslanců

VOJVODINA

- 20.5. srbské Národní shromáždění přijalo text nového ústavního statutu Vojvodiny
- 22.5. poměrem hlasů 91:7 schválilo Shromáždění Vojvodiny nový statut provincie, který ji charakterizuje jako „nezadatelnou součást Srbska“

WAKE

- 16.9. úřad guvernéra nastoupil Gordon O. TANNER

WALES

- 17.12. britská královna potvrdila právo Velšského shromáždění vypisovat vlastní daně a další zvýšené pravomoci, vč. referenda o možnostech dalšího navýšení daní schvalovaných britským parlamentem

WALLIS A FUTUNA

- 17.1. králem (*Tu'i Aigaifo*) království Tu'a (Alo) inaugurován Petelo SEA
19.1. předsedou vlády (*kivalu*) království Uvea (Wallis) se stal Akusitino MANAKOFAIVA
2.9. poté, co odvolal předsedu vlády svého království Akusitina Manafokaiivu, byl tradičními kmenovými náčelníky sesazen panovník království Uvea (Wallis) Kapeliele (Gabriel) Faupala
24.10. uvolnil se trůn panovníka království Sigave
26.11. předsedou Územního shromáždění byl zvolen Mikaele KULIMOETOKE

ZAMBIE

- 29.10. vláda oznámila, že 28.10. na léčení v Londýně zemřel prezident Michael Sata; úřadující hlavou státu se stal viceprezident Dr. Guy Lindsay SCOTT, ačkoliv zemřelého prezidenta po odjezdu do zahraničí zastupoval ministr obrany Edgar Lungu
18.11. úřadující prezident vyhlásil prezidentské volby na 20.1.2015
4.12. ve sporu uvnitř vládnoucí Vlastenecké strany rozhodl Vysoký soud, že jejím kandidátem v prezidentských volbách bude Edgar Lungu a nikoliv Miles Sampa, kterého 1.12. vybrala generální konference strany do jejího čela

ZÁPADNÍ SAHARA

- 29.4. RB OSN schválila rezoluci č. 2152 (2014) o prodloužení mandátu mise OSN MINURSO do 30.4.2015

ZIMBABWE

- 9.12. prezident odvolal viceprezidentku Joyce Mujuruovou a sedm dalších ministrů poté, co je obvinil z organizování jeho zavraždění a státního převratu
10.12. novými viceprezidenty byli jmenováni Emmerson MNANGAGWA a Phelekezela MPHOKO, kteří ústavní slib složili 12.12.
21.12. další změny ve vládě (MZV zůstává)

EVROPSKÁ UNIE

- 1.1. Lotyšsko se stalo 18. účastníkem eurozóny, když přijalo za svou národní měnu euro
21.1. Srbsko oficiálně zahájilo přístupová jednání do Evropské unie, která chce ukončit do r. 2020
21.3. v Bruselu byla podepsána politická část asociační dohody mezi Ukrajinou a EU
22.-25.5. v 28 členských zemích proběhly za celkové účasti 43,09 % oprávněných voličů volby do Evropského parlamentu se 751 členem
27.6. v Bruselu podepsali nejvyšší představitelé členských zemí asociační dohody s Gruzíí, Moldavskem a Ukrajinou
27.6. summit nejvyšších představitelů členských států navrhl na funkci nového předsedy Evropské komise Jeana-Claude Junckera
1.7. předsedou Evropského parlamentu byl hlasy 409 poslanců ze 751 zvolen Martin SCHULZ

- 15.7. poměrem hlasů 422:250 při 47 abstencích byl Evropským parlamentem předsedou Evropské komise zvolen Jean-Claude JUNCKER
- 30.8. summit nejvyšších představitelů členských států zvolil s účinností od 1.11.2014 předsedou Evropské rady Donalda Franciszka TUSK-a a místopředsedkyní rady a vysokým zástupcem EU pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku Federiku MOGHERINI-ovou (volba podléhá schválení Evropským parlamentem)
- 10.9. předseda Evropské komise Jean-Claude JUNCKER (LUX) oznámil složení své komise, jejíž místopředsedkyní je vysoká zástupkyně pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku Federica MOGHERINI (ITA), prvním místopředsedou a komisařem pro lepší vztahy mezi institucemi, vládu práva a chartu základních práv Frans TIMMERMANS (NLD), místopředsedkyní a komisařkou pro rozpočet a lidské zdroje Kristalina GEORGIEVA (BGR), místopředsedkyní a komisařkou pro energetickou unii Alenka BRATUŠEK (SVN), místopředsedou a komisařem pro tvorbu pracovních míst, růst, investice a konkurenceschopnost Jyrki KATAINEN (FIN), místopředsedou a komisařem pro otázky společné měny a sociální dialog Valdis DOMBROVSKIS (LVA), místopředsedou a komisařem pro digitální trh Andrus ANSIP (EST), komisařem pro zdravotnictví a bezpečnost potravin Vytenis ANDRIUKAITIS (LTU), komisařem pro ochranu klimatu změny a energetiku Miguel ARIAS CAÑETE (ESP), komisařem pro migraci a vnitřní záležitosti Dimitris AVRAMOPOULOS (GRC), komisařkou pro vnitřní trh, průmysl, podnikání a malé a střední podniky Elżbieta BIENKOWSKA (POL), komisařkou pro regionální politiku Corina CREȚU (ROM), komisařem pro politiku evropského sousedství a jednání o rozšíření Johannes HAHN (AUT), komisařem pro finanční stabilitu, finanční služby a kapitálový trh Lord Jonathan HILL (GBR), komisařem pro zemědělství a rozvoj venkova Phil HOGAN (IRL), komisařkou pro spravedlnost, ochranu spotřebitele a otázky rovnosti pohlaví Věra JOUROVÁ (CZE), komisařkou pro obchod Cecilia MALMSTRÖM (SWE), komisařem pro mezinárodní spolupráci a rozvoj Neven MIMICA (CRO), komisařem pro výzkum, vědu a inovace Carlos MOEDAS (PRT), komisařem pro hospodářské a finanční otázky, daně a celní unii Pierre MOSCOVICI (FRA), komisařem pro školství, kulturu, mládež a občanství Tibor NAVRACSICS (HUN), komisařem pro digitální ekonomiku a společnost Günther OETTINGER (DEU), komisařem pro dopravu a vesmír Maroš ŠEFČOVIČ (SVK), komisařem pro humanitární pomoc a krizové řízení Christos STYLIANIDES (CYP), komisařkou pro zaměstnanost, sociální věci, kvalifikaci a pracovní mobilitu Marianne THYSSEN (BEL), komisařem pro životní prostředí, námořní záležitosti a rybolov Karmelu VELLA (MLT) a komisařkou pro hospodářskou soutěž Margrethe VESTAGER (DNK)
- 22.10. předseda Evropské komise Juncker předložil ke schválení Evropskému parlamentu upravené složení komise, v níž se místopředsedou a komisařem pro energetickou unii stal Maroš ŠEFČOVIČ (SVK), zatímco jeho post komisaře pro dopravu a vesmír převzala nová zástupkyně Slovinska Violeta BULC; z 699 přítomných členů EP složení komise schválilo 423 poslanců, proti bylo 209 poslanců a 67 se jich zdrželo (členové EK se funkce ujmou 1.11.)
- 16.12. ombudsmankou byla na následujících 5 let opět zvolena Emily O'REILLY z Irska

NATO

- 28.3. novým generálním tajemníkem byl s platností od 1.10. jmenován Jens STOLTENBERG
- 20.9. předsedou Vojenského výboru od 26.6.2015 byl zvolen armádní generál Petr PAVEL

28.3.2015